

تاریخ نقاشی در ایران

تالیف

دکتر زکی محمد حسن مصری

ترجمه

ابوالقاسم سجاد

اسفند ۱۳۴۸

چاپ دانش

بنام خدای بخشنایده مهربان

کتاب (التصوير في الاسلام عند الفرس) که این بنده نگارنده ابوالقاسم سحاب آنرا بنام (تاریخ نقاشی در ایران) ترجمه نموده ام کتابی است نفیس و زیبا و شامل مطالبی مفید و دل پسند در این فن که بخامه شیوا و قلم توانای استاد دانشمند آن دکتر زکی محمد حسن مصری امین دارالانوار العربیه مصر (موزه ملی) در اترتیب و تحقیق و بررسی و تدقیق در آثار نفیسه کتابهای خطی و آثار ادبی ایرانی در کتابخانه و موزه های اروپا و مصر آنرا از روی ذوق و قریحه فنی و حسن سلیقه و استعداد هنریشگی و تخصصی که داشته تألیف و تدوین نموده و قسمت های جالب توجهی را بسلیقه خود پسندیده و انتخاب کرده و در ضمن شواهد و دلائلی از برای اثبات مدعا و ابراز منظور خود طی صفحات کتاب از آثار فنی و هنری اساتید این فن بمناسبت و موقعیت هر دوره از ادوار جمع آوری و پیوست کرده که موجب مزایا و مرجحات و امتیاز مخصوصی از برای مؤلفه خود گردیده و مندرجات کتاب را با محتویات فنی و هنری و ضمایم آناری منطبق و منضم نموده و بمورد طبع و انتشار آورده . این استاد هنریشه در حقیقت خدمتی بزرگ و شایان تقدیر نسبت بمیهن عزیز ما ایران انجام داده و این هدیه نفیس را نه تنها بایران بلکه بجهانیان ارزانی داشته اینک زحمت و همت و مساعی جمیله دکتر دانشمند مورد تقدیر و منظور نظر وزارت فرهنگ ایران گردیده و بانظر و تصویب شورای عالی فرهنگ بترجمه این کتاب تصمیم اتخاذ نمودند و میخواستند کتاب نامبرده بفارسی ترجمه و طبع شده و مورد مطالعه و استفاده همگانی گردد .

این بنده از آنجا که در آغاز نشر این نسخه نفیس در سال ۱۳۱۶ خورشیدی آنرا ترجمه نموده و حاضر داشته و در صدد بدست آوردن مجال از برای طبع آن

ج

بودم مراتب را بمقام وزارت فرهنگ گزارش داده و تقاضای چاپ ترجمه خود را از آن مقام نمودم از حسن اتفاق این تقاضا مورد قبول واقع شده و اداره کل نگارش دستور داده شد که در چاپ نسخه ترجمه موجوده اقدام نمایند .

اکنون این بنده باتجدید نظر در ترجمه و اصلاحات لازمه در پاره اصطلاحات و واژه های معمولی و دقت نظر در تصحیح و تحسین مطالب با اظهار تشکر از تقدیر اولیای امور بطبع و نشر ترجمه کتاب نامبرده مبادرت و اقدام نموده و مراقبت خود را تا حدی که ممکن است نسبت به چاپ و تهیه و تدارك موجبات آن از هر جهت بکارزده و امید است که زحمات من بنده هم مورد توجه و قبول واقع شود و از این راه نیز خدمتی بفرهنگ میهن عزیز خود نموده باشم .

در پایان پوشیده نماند که نگارنده بنوبت خود در آخر کتاب تذییلی نگاشته و برای مزید استفاده خوانندگان قسمتی از آثار نفیسه و شاهکارهای فنی و هنری اساتید هنر پیشه و نقاشان ایرانی را که جزو مفاخر و ذخایر کتابخانه های مهمه این کشور است با تصاویر و نمونه از آن ها تر گرد آورده و باین کتاب بعنوان پایان پیوست نمود .
وبالله التوفیق .

ابوالقاسم سحاب اسفند ۱۳۲۸

آقای دکتر زکی محمد حسن مؤلف کتاب
 «التصوير في الاسلام» و امین دارالانار العربیه
 (موزه) مصر و دکتر در ادبیات از دانشکده
 پاریس و دارای دیپلم آثار ملل آسیائی و
 اسلامی از آموزشگاه لوور پاریس و گواهی-
 نامه آموزشگاه زبان شرقی در فرانسه و
 لیسانس ادبیات از دانشگاه مصر و دیپلم
 مدرسه دانش سرای عالی قاهره و معاون
 علمی سابق موزه برلن میباشد که کتاب او
 بوسیله چاپخانه «لجنة التألیف و الترجمة
 و النشر مصر» در ۱۳۵۴ (۱۹۳۶) چاپ شده
 و منتشر گردید .

آغاز کتاب بقلم مؤلف

بسم الله الرحمن الرحيم

و بعد این کتابی است کوچک، امیدوارم که من در آن توفیق یافته و نیازمندی کسانی را که میخوانند در پیدایش هنر نقاشی ایران و تطور و تغییراتی را که در این فن پیدا شده بررسی و تحقیق نمایند بقدر امکان رفع نمایم و این هنر که در تمامی دنیای اسلامی بویژه کشور ایران که بیشتر از دیگر ملل مسلمان توجه خاص به پیشه و هنر نقاشی داشته و بیشتر از دیگران گوی سبقت را در این میدان ریخته بخوانندگان کتاب خاطر نشان سازم .

اما هنر نقاشی که در سواحل نیل جلوه و بروز نموده و ترقی و پیشرفت کرده من برای بیان آن فصولی چند در کتاب (عهد الفن الاسلامی فی مصر) خود ترتیب داده و نگاشته ام و نیز برای ظهور این هنر بعنوان نقاشی اسلامی در هند کتابی جداگانه ترتیب داده ام که بزودی آنرا در آینده انتشار خواهم داد .

ضمناً من از استاد خودم دکتر عبدالوهاب عزام تشکرات خالصانه خود را اظهار میدارم که لطف و مرحمت خود را در مراجعه باصول این کتاب مبذول داشته همانطور که از اساتید اعضاء لجنه تألیف و ترجمه و نشر بویژه از استاد بزرگوار خودم احمد امین ابراز امتنان مینمایم که توجه خود را در باره چاپ این کتاب بکار برده .

و باز من صرف نظر نمیکشم از اینکه خود را مدیون قدرشناسی و تشویق استاد بزرگ، دانشمند جاستون وایت میدانم .

زکی محمد حسن

بنام خدا آغاز کتاب

بقلم خاورشناس بزرگ استاد جاستون وایت (۱)

مدیر موزه دارالانار عربی در مصر

برای این بنده نیازی نیست که من بخوانندگان مصری دکتر زکی محمد حسن را معرفی کنم کتاب مهمی را که او پیش از این راجع بدولت طولونی تألیف نموده در آن کتاب چندان رعایتی از جهت یداری همگانی در مصر نشده بود زیرا که کتاب مزبور را بزبان فرانسه نوشته ولیکن دکتر زکی را جز این چاره نبود که کتاب خود را بآن زبان بنویسد چونکه این کتاب را برای گرفتن پایه گواهی نامه و دکترای خود از سربون نگاشته و باوجود این کتاب مذکور بخوبی گواهی میدهد که دکتر زکی زمام زبان فرانسه را در دست گرفته و کاملاً آنرا مانند زبان مادری خود میدانند.

ولی نگارنده خیلی میل دارد دکتر زکی کتاب تألیفی خود را که تاریخی بدیع و ممتاز است مجدداً بزبان عربی نقل و ترجمه نماید تا اینکه دانشمندان مصری که از زبان فرانسه اطلاع ندارند در حدود قدرت خود بتوانند از آن بهره مند شده و بفهمند که مؤلف تاجه پایه توانسته موضوع را پروراند و اشاراتی وافیه شامل در هر مورد بنماید و هم احساسات وطن پرستی او را که در وجود من نفوذی زیاد نموده چاره - جوئی کند.

دکتر زکی وقتی بمصر بازگشت کرد که تحصیلاتی خیلی مفید و سودمند در فرانسه و آلمان و انگلستان و اسپانیا نموده بود و باو امانت دارالانار العربیه (موزه بلستانی مصر) واگذار شد که شایسته این کار و سزاوار تحقیق و جستجو در این آثار بود و اول اندیشه دکتر این بود که نتیجه تحصیلات خود را بعد از بازگشت بوطن خویش برونزد دهد لذا جزء اول از کتاب تاریخ فنون اسلامی در مصر را تألیف نمود و موزه

باستانی مصر فوری در صدد طبع و نشر این نسخه نفیس بهزینه خود برآمده و آنرا بچاپ رسانید و آن نخستین کتاب از نوع خود در زبان عربی است.

دکتر زکی موفق شد، هموطنان خود را به تحقیقات و کنکاشی که دانشمندان اروپایی در این موضوع نموده اند خبردار سازد و از بهره ای که خود از آن برده آناترا نیز بهره ور نماید و حق آن است که نباید دانشمندان غربی زبان از تصانیف و نگارش خاورشناسان و مستشرقین بی اطلاع بمانند و اگر برای موافقت بانکارشات آنها نباشد لااقل جهت آگاهی از کشف و اظهار اشتباهاتی بوده باشد که برای آنان رخ نموده چنانکه مستشرقین هم نتوانسته اند از کتابهایی که به عربی نوشته شده چشم پوشی و صرف نظر نمایند.

بدینجهت من که اصولاً شخصی باختری و اروپایی هستم ولیکن ارتباطی باشرق پیدا نموده و جستجو و تحقیقاتی زیاد کرده - از این راه که مدیر دارالانواع عربی میباشم باخوشی و نشاطی بهم آمیخته و مغلولت خوانهان آنم بخوانندگان مصری معرفی این تألیف جدید را که دکتر زکی نموده تقدیم دارم.

در واقع گزارشها و تصاویر نسخه های خطی این کتاب از نفیس ترین نسخ و زیباترین کتب ادوار فنون اسلامی است که بیشتر از همه چیز میتوان از آن بهره مند و کامیاب گردید. دکتر زکی حسن درائر مزایا و محسناتی که ما باو سراغ داریم این موضوع را با نظری دقیق و روشن به ما نمایش داده بطوری که بر ما معلوم میدارد استاد مذکور این موضوع را بی اندازه دوستدار و طالب است و جای تردید نیست که ذوق بی اندازه و شیفتگی و عشق و علاقه او باین صور و کثرت تائر و شکفت او باین کار برای وی راه کنجکاو و تمتع را سهل و ساده و طریق بحث و کنکاش را جهت او مستقیم و هموار نموده.

خوانندگان خواهند دید که دکتر زکی کتاب خود را در آغاز بمقدمه لازم تاریخی شروع نموده و در آن مقدمه تاریخ ایران را بنحو اختصار بمورد و نگارش آورده و پس از طرح مقدمه وارد بحث و تحقیق پیدایش و ظهور فن نقاشی اسلامی و جریان آن گردیده و تحولاتی را که این فن در کشور ایران پیدا نموده و مراتبی را که

نخ

قرنها پیموده یا عواملی که در آن تأثیر کرده . در این کتاب شرح و بسط داده . مؤلف موفق شده که هنرستانهای مختلفه را طبقه بندی نموده سپس بیان و تشریح نماید و خصایص و مشخصات هر دوره را بمورد بیان و تفصیل بگذارد و نیز اساتید و هنرورانی را که در هنر نقاشی و صورت کشی نبوغ یافته و بحد کمال رسیده اند یا هر يك که دارای این عطیه الهی و مواهب یزدانی بوده معرفی و توصیف نماید بویژه از سرآمد هنروران وزعیم ویشوای ایشان استاد بهزاد و بخشایشی که از فیض خدای آفریدگار باو شده تعریف نموده و قلمفرسایی نماید .

اینك بالانرین آرزوی من این است که خوانندگان مصری در خوانندن این مؤلفه جدید همان چیزی را درك نموده و بدست یاورند که من از خوانندن آن استفاده نموده و بهره مند گردیدم .

جاستون وایت - قاهره در فوریه ۱۹۳۶

مقدمه ای که بخامه دکتر عبدالوهاب عزام بر این کتاب نگاشته شده :

۱- از آنجا که اسلام اساساً کشیدن صورت ذی روح را بواسطه خاتمه دادن بعمل بت پرستی در تمام مظاهر و نمایش آن حرام فرموده و از اینجهت مسلمانان صدر اسلام در صد کشیدن صورت انسان و حیوان که دارای روح و جانتد بر نیامده و بتقاضی آن توجه نداشتند ولی موقعی که تمدن آنها کمال یافت و تمایل خود را بجانب نقاشی و نوشتن خط و کشیدن صورت نباتات و جماد آشکار نمودند این هنر را باعلی درجه کمال زیبایی و بها رسانیدند .

علاوه بر این مسلمین بمرور زمان در کشیدن صور موجودات ذی روح و ساختن مجسمه یا هیاکل سایه دار بخود اجازه داده . مخصوصاً در دوره های اخیر قرن هفتم هجری و بعد از آن باین کار اقدامی شگفت نمودند .

در کاخ عصراه که بقایای آناری آن اخیراً در سرزمین شام پیدا شده و گمان می رود که بانی آن یکی از امرا و سران اموی بوده صور و نقوش بسیاری از حیوان و نبات دیده میشود .

بنی امیه تنها بکشیدن صور نبات و جماد اکتفا نکرده بلکه آثار جمیله و بدیمه و نقش و نگار زیبای آن زمان در کاشیها و موزائیک یا سنگهای رنگین دیده میشود که دیوارهای جامع بزرگ اموی دمشق بآنان زینت شده و هنوز باقی است .

چنانکه گفته اند منصور خلیفه عباسی وقتی که بغداد را بنا نمود امر داد بر یکی از کنبه های آنجا هیکل سواری قرار دادند که بوزش باد حرکت مینمود و از این قبل آثار در امرا و اثرهایی دیگر از خلفاء فاطمیین در مصر کشف شده که صور بسیاری از حیوانات در آنان مشاهده میشود و نیز در ابنیه و آثار اندلس و اسپانیا از این قبیل صوری بسیار نمودار و موجود است .

کتاب خطی مصور اسلامی زیباترین نمونه و نیکوترین آثار را از قنون جمیله و صنایع مستظرفه در خط و نقش و تذهیب و تزیین و رنگ کاری بما نشان میدهد و صفحات آنان فراخترین میدان و وسیعترین فضا برای کشیدن صور موجودات روان دار بوده که روزگاری دراز مسلمین از آن دوری مینمودند .

قرن هفتم هجری مردم عراق (بین النهرین) در نقش و نگار کتب جهت نمایش بعضی از قصص و روایات با افسانه و حکایات حریص ترین مردم بودند و در پیشرفت این هنر کوششی بسزا مینمودند و بهترین نمونه در این خصوص نسخه مقامات حریری است .

صورتگران بکشیدن صور و نقوش کتاب « نوادر ابو زید سروجی » اقدام نموده و از جامه و پوشش گوناگون آن زمان و رسوم و عادات مردم آن دوره صورتهایی زیاد کشیدند و هم اکنون در کتابخانه ملی پاریس نسخه از مقامات حریری وجود دارد که در صفحات آن بالغ بر صد تصویر کشیده شده و نقاشی این نسخه در نیمه قرن هفتم هجری انجام گرفته .

در مسرو شام هم در آن دوره اهتمامی زیاد بتقاشی کتب شده سپس این فن در ایران جلوه و خود نمایی کرده و نقاشهای ایرانی در حدودی معین نایستاده بلکه از پیامبران و صحابه هم صورتها کشیدند و برای هنر نقاشی در ایران دوره هائی متداوله و پیاپی بواسطه تأثیر فن چینی بوده و هنروران بهرور زمان در ترقی و پیشرفت این هنر اهتمام نموده اند .

سلطانی که سلطنت ایشان در کشور ایران امتداد و دوام یافته آنها نیز هر کدام بنوبت خود در پیشرفت این هنر رعایت اهتمام را بجا آورده و از آنجمله : ایلخانان تیموریان و صفویه بوده اند و تقریباً بقایای آثار تمام این ازمنه و ادوار چگونگی اهتمام مردم را در این باب نموده و گویای آن بوده و نیز درجه رغبت و تمایل ایشان را بتزیین و آرایش کتب و تصویر صور آن نشان میدهد .

سمرقند و هرات در زمان تیمور و شاه رخ و یابستر و سلطان حسین پایتخت و وزیر او امیرعلیشیر نوایی مجمع نویسندگان بلند پایه و کانون هنر و مرکز هنروران و نقاشان زبردست و سرآمد بوده و این دوره بنام نقاشی عالی مقام و استاد مشهور « بهزاد » تمام میشود .

در دوره صفویه فن نقاشی رونق و شکوهی تمام یافته و گلهای رنگارنگ و زیبای آن شگفتن گرفت زیرا که شاهان این خانواده و دودمان نسبت باین هنر توجهی بخصوص

نموده و در پیشرفت و ترویج آن کوشش و مساعی زیاد به خرج دادند مخصوصاً شاه طهماسب اول، (۹۳۰-۹۸۵) و «شاه عباس کبیر» (۹۸۵-۱۰۳۸) بیشتر از دیگران باین عمل اهتمام داشته و از دارندگان پیشه و هنر تشویق و قدردانی مینمودند.

در زمان شاه عباس عمارات سلطنتی اصفهان و کاخهای بلند پایه آن بآیات و «علاماتی از نقوش و تصاویر زینت گرفته بود که من نمونه و بقایای آنرا در کاخ چهل ستون و سایر عمارات و ابنیه و کاخهای باشکوه اصفهان مشاهده نموده ام لیکن در این دوره و زمان بود که در برابر نقاشی ایران نقاشی دیگری خود نمایی نمود و آن نمونه نقاشی اروپائی بود که بین کار استادان ایرانی آشکارا و عیان گردیده و در کاخ چهل ستون هم اکنون صور و نقش و نگاری دیده میشود که سفرای ایلچیان اروپا در موقع تشریف بحضور شاه عباس و نیز میدان جنگ و هنگامه های جنگی در آن بنا نقاشی شدند و گویا که آن به بینندگان تصاویر و نقوش کاخ و رسایل فرانسه را نشان میدهد.

این عصر درخشان و دوره طلایی دلفریب و روح بخش نقاشی را دست و قلم توانای رضای عباسی نقاشی و هنر نمایی نموده و بعد از این استاد برای نقاشی ایرانی تحولات و تغییراتی عجیب دست داده که متدرجاً آنرا بجانب انحطاط و پستی گراییده و دچار ضعف و سستی نموده است.

پس از آن در برابر نقاشی ایرانی نقاشی دوره و عصر اسلامی هند و غیر آن قرار گرفته که هر کدام در مورد خود شایسته و در خور تحقیقات و بازرسی کامل خواهند بود.

۲- اروپائیان در باره تحقیق و رسیدگی نقاشی عصر اسلامی و ابنیه و عمارات ایندوره توجهی زیاد نموده کتب خطی مصور و نقاشی شده و برخی از نقوش و تصاویر فردی را گرد آورده و آنرا با تاریخ برابری و تطبیق داده اند و برای این رشته از هنر و فن ادوار اسلامی تاریخی مرتب و روشن نگاشته و تنظیم نموده اند از آن جمله «ارنولد» و همکار او کتابی مخصوص راجع به فن کتب شناسی و تشخیص آن نگاشته و آنرا به «کتاب اسلامی» نام نهاده اند.

۳- مسلمین هم در این زمان برای بررسی و تحقیق فنون اسلامی از اروپائیان پیروی و تقلید نموده و باینکار اهتمام مینمایند از جمله وزارت فرهنگ مصر حوز

ل

دانش‌جویی را برای بررسی بفنون اسلامی برگزیده که شایسته ترین شاگرد فارغ -
التحصیل از دانشکده ادبیات و دانش سرای عالی مصر بوده و او را نیارپس فرستاده
این جوان مجدداً در آنجا بتحصیل کمال پرداخته تا بدرجه (دکتر) و اجتهاد رسیده
سپس رشته تحقیق و مطالعات خود را در موزه های آلمان و دیگر جا تکمیل نموده و
بمصر مراجعت کرده و با موفقیتی که یافته در صدد برآنده زبان عربی را بآنچه که
از کتب فنی اسلامی نیازمند است کمک و دستیاری کند، این دانش‌جوی جوان همکار
محترم ما (دکتر زکی محمد حسن) است .

مشاراله ابتدا بنام «الفن الاسلامی فی مصر» کتابی نوشته که جزء اول آن انتشار
یافته سپس این کتاب را که ما تقدیم و پیشکش بخوانندگان خود میکنیم بنام (کتاب-
التصویر فی الاسلام عند الفرس) یا این کتاب نگاشته .

ما بهمت بلند دکتر زکی محمد حسن و نبوغ و استعداد کامل او امیدواری زیاد
داریم و آرزو مندیم که مشاراله مساعی خود را در بهره مندی خوانندگان عربی زبان
هر اوقلت که در این موضوع بنوبت خود بحث میکند مبذول دارد و خدا برای او
هر دشواری را سهل و آسان فرموده و موفقیت و یرا در هر کاری که خواهان آن است
فراهم سازد .

عبدالوهاب عزام - بنیاد ۲۸ شوال ۱۳۵۴ زانویه ۱۹۳۶

مقدمه تاریخی

فلات ایران از طرف غرب برود دجله و فرات ارتباط یافته و از طرف شرق برود سند محدود می‌شود و از جنوب بخلیج فارس و دریای عربستان و از شمال بدریای قزوین (بحر خزر) و رود جیحون پیوسته و بالین وصف ایران شامل کشور کنونی آن و افغانستان و بلوچستان و جنوب ترکستان روس خواهد شد.

برای اینکه دو خانواده کیانی و آکمندی (هخامنشی‌ها) و ساسانی بزرگترین خاندان سلطنتی که در این کشور سلطنت نموده و در قسمت فارس و جنوب غربی ایران نشوونما داشته‌اند. این نام بر تمام ایران غالب یافته و نزد یونان و روم و عرب و اروپا بنام پرس یا (فارس) معروف گردیده بود (۱)

لفظ (ایران) از کلمه (آری) جدا شده ایران کشور ایرانیانی است که آنها قسمتی از نژاد آریمن می‌باشند و این نژاد از مراکز آسیا بجانب میهن نوین خود مهاجرت نموده در آنجا سکنی گرفته اند

در تمدن ملی که از زمان خیلی قدیم در ایران سکنی داشته‌اند ابداً هیچگونه محل تردید نیست و هنوز آثار تمدن این ملت در بسیاری از نقاط نمودار است.

«سراوزیل شاین» و «برنر سور هرنسفلد» قطعاتی از ظروف سفالی ضربی که سازشی محکم و استوار دارند یافته و بدست آورده‌اند که آنان بنقوش و رسوم زیبا از خطوط و اشکال هندسی زینت شده بود و علمای آفری در تعیین زمانی که این ظروف در آن ساخته شده اختلاف دارند و شاید بهترین عقیده و آراء ایشان آن باشد که چیزهای نامبرده در هزار سوم یا چهارم پیش از میلاد مسیح درست شده.

۱ - ب. روح اعلامیه دول شاهنشاهی واره پرس با ایران تبدیل یافته و به نام کشور های جهان این نام رسمی اختصار و اعلام گردید. (مترجمه)

کاوش کاران (حفاران) علاوه بر این بنوع دیگری از ظروف آکامی یافته اند که بیشتر در حدود نهاوند (۲) بدست آمده برای این ظروف ظرافت و زیبایی نوع سابق و خوبی ساخت آن نبوده و بسیاری از علمای فنی باستان شناس آنرا باواخر هزار سوم پیش از میلاد نسبت میدهند.

کنگره صنایع ایران در لندن سال ۱۹۳۱ باعث شهرت چیزهایی از ظروف و اسلحه و زینت آلات و شیر و رترزی گردید که در لرستان پیدا شده و باستان شناسان در تاریخ آن اختلاف زیاد نموده اند ولی باوجود این بیشتر از آنها راجع به هزار سال قبل از میلاد است.

بالینکه تاریخ ایران قبل از قیام کورس (Cyrus) یکرشته افسانه های بهم پیچیده و غامض است معذک آنچه را که ما میدانیم این است، در قرن ششم پیش از میلاد در جاب غربی ایران دودسته از نژاد آریین: میدی ها در شمال - پارتها در جنوب جاو مکن داشته اند.

اما میدیها پیش از این در زمانی دور و دراز باین مرز و بوم مهاجرت نموده و آمیزش آنان با آشور بان و بابلیها که ساکنین قدمت جزیره عراق بودند عاملی بزرگ و قوی در ترقی و پیشرفت ایشان شده و از این راه نوشتن آموخته و ازدانش و مدنیت به قاصی بلند و جایگاهی ارجمند رسیدند و ولوی نکشید که بواسطه نیرو و اهمیت خود فارس را معایج خویش کرده و آنرا بدادن باج و خراج مجبور و ملزم نمودند.

اگر چه دوره سکونت فارسها در ایران و جاگزیدن آنان در این حدود تازه تر از دیگران بوده ولی باوجود این سستی و ضعف ایشان چندان ادامه و دوام پیدا نمود زیرا کورس نامبرده توانست که بآنها وحدت کلمه داده و بین ایشان طرح یگانگی و اتحاد برآورد و باین وسیله مردم شمال ایران ببرد و کارزار نموده - میدی را شکست داد و بر روی زمین آنرا که اکنون (ج. د. ا.) پرد مستولی شده آن دو کشور را یکی گردانید و باین وسیله توانست که در ۵۰۰ سال قبل از میلاد دولت کبیر را تأسیس نماید.

۲ - این ظروف مربوط به قاری است که در نه زبان (گیان) توسط کریشمان بعمل آمده و گیان یکی از آبادی های مهم نهاوند است. (مترجم)

دولت کیان

(۵۵۹ - ۳۳۱ ق.م)

کورس سلطنت خود را از طرف مشرق تا رود سند امتداد داده بعد از شکست میدی و دستگیری (کروسس پادشاه ایشان) آسیای صغیر را بکشور خود ضمیمه نمود پس از آن بر کلدانیان غلبه یافت و بابل را فتح نمود (۵۳۹ ق.م) بعد از آن جانشینان وی هم مانند او رفتار نمودند.

کامبیز پسر کورس در ۵۳۵ قبل از میلاد مصر را گرفته و بعد از آن ایران و یونان را بهم پیوست سپس بین ایران و یونان زد و خورد های معروف و فتح و شکست های چندی روی داده و حملات ایران بر کشور یونان مکرر گردید و ایران برای یونان دیگر مستعمراتی باقی نگذاشت (۵۰۰ تا ۴۷۹ ق.م).

دولت کیان هواره بر قرار و پایدار بود تا اینکه اسکندر مقدونی پیدا شده بدولت و پادشاهی این دودمان خاتمه داد (۳۳۴ - ۳۳۱ ق.م).

آرین ها در ادوار پیشین تجلیات و مظاهر طبیعت را برستش مینمودند و بوجود نزاع و کشمکش بین قوای مختلفه طبیعت عقیده داشتند تا اینکه در هزار اول قبل از میلاد «زردشت» پیدا شده و نیروی خیر را «اهورامزدا» و یگانه بنام «اهورامزدا» نسبت داد و از ادواح «ابا» دشت، بر وحدت برقرار داد که آن «اهورامزدا» است و میگوید که این دو قوه پیوسته با یکدیگر در کشمکش و نزاع اند و اثر این کشمکش و با فایده از اهورامزدا و هدایت بدین طریق است از «اهورامزدا» است. از این باب که روح خیر را «کناک» و یاری کرده از روح شر را «مهرز» شاید در آن تئوری گفته و نیز باینکه پیروز جزا و یادش باز پسین عقیده مند باشد.

زردشت در آموزش مذهبی خود احترام و ستایش را که آفریننده از آتش نمود و آنرا «قدس» میخوانند تأیید نمود و آتش را «کنند» و رمز از خیر و بر درستی دانست و بر نفی دشتن آتش را در کارها و هنگام سوگواری از بزرگترین مظاهر همه دیانت خرد قهرنمود.

اسکندر و جانشینان او

۳۳۰ - ۳۲۳

اسکندر دولت ایران را بهم زده و فتوحات اوراهی وسیع برای نشر تمدن یونانی در شرق نزدیک و شمال هندوستان باز نمود و بزرگترین چیزی را که او در نظر داشت توحید سلطنت و گماشتن مستشاران دولت بیگانه در شرق و غرب بوده تا اینکه امپراطوری کیتی را تحت قدرت و نفوذ خود در آورده باشد.

اسکندر پس از فتح ایران دختر دارای سوم را ازدواج نمود، سرداران او هم از وی پیروی کرده بسیاری از ایشان با بانوان ایرانی زنشومی نمودند لیکن چیزی نگذشت که اجل دست بگیربان او شده و بعد از وی کشور پهناورش به بخشهایی تقسیم گردید که امور آنها سرداران اسکندر اداره مینمودند و یکی از ایشان که سلوکوس نام (Seleucus) داشت چیزی که قابل ذکر باشد نرسید ولی طولی نکشید که بین جانشینان اسکندر نزاع در گرفت و سلوکوس بخش خود را با تیتوکوس پیوسته از اینراه بر بابل استیلا یافت.

بعد از آن اتیوکوس خواست که تنها وارث اسکندر شود ولیکن سلوکوس بر او غالب شده و سلطنت خود را بر بیشتر قسمت آسیا که از خانواده مقدونی باقی مانده بود امتداد داد و تمدن یونان در دوره حکومت او و جانشینانش در تمام قلمرو خاور میانه و شرق نزدیک منتشر گردید.

پارتها (Les Parthes)

(۳۳۶ ق م - ۲۲۵ ق م)

در نیمه قرن سوم قبل از میلاد دسته از آریین ها در خراسان سکنی داشتند که به پارت یا پارتیا معروف بودند و آنها از مراکز آسیا با آنجا روی آورده و جایگاه گزیدند پادشاه ایشان ارشاکس Arsakes یا ارشاک توانست که کشور خود را استقلال دهد.

پارتها همواره با جانشینان سلوکوس و تراخ بوده تا اینکه قسمت غربی ایران و حدود شرقی بلاد جزیره را از آنها انتزاع نمودند سپس با روم داخل جنگ و نبرد شده ارمنستان و قسمت غربی بلاد جزیره را گرفتند و در دوره مهرداد کبیر (۱۷۴-۱۳۶) امپراطوری پارتها بدورترین مرز و حدود خود رسیده و بالینکه آنچه تصور میرود پارتها ایرانی بوده اند معذلت تمدن ایرانی در تمام دوره ایشان جز در طبقات توده ملت کار فرما نبوده و بین دربارها و بزرگان و رجال دولت تمدن یونان چیرگی داشته و انتساب پارتها بکیانیان و الحاق این انتساب آنان دارای اثری زیاد نبوده و آنها را برنگ تمدن قوی و مهم یونان که اسکندر و جانشینان آن بایران آورده بودند رنگین بود.

ساسانیان (Les Sassanides)

(۲۲۶ - ۶۴۹)

ساسانیان منتسب به اسان اند که مردی پیشگو بوده و او را از کاهنان استخراج نمودند و این خاندان علاوه بر این نسب خود را بکیانیان میرسانند.
(در اوایل قرن سوم قبل از میلاد) در ایران چندین خانواده های کوچک حکومت مینمودند که آنها در برابر پارتها تسلیم بوده و اظهار فروتنی مینمودند.
عرب این دوره را بدوره ملوک الطوائفی (شودالیته) نام نهاده است.
سر سلسله این خانواده های کوچک «بابک» نامی بود که در حدود فارس حکومت داشته سپس پیشرفت کرده دست اندازی بکشور همسایگان خود نمود و نواده او (اردشیر) توانست که اردوان اشکانی آخرین پادشاه اشکانیان در ایران را شکست داده و بزور و نیرو تخت و تاج او را گرفته و سلطنت خانواده ساسانیان را تشکیل دهد و آنها و اثر چیزهایی شوند که از پارتها بارت و یادگار مانده بود و آن نزاع و کشمکش بین ایران و روم و یزانیان بوده.

اردشیر باروم دوباره ارمنستان داخل جنگ شده و همیشه این جنگ و جدال بین دو دولت امپراطوری بزرگ ایران و روم تا دوره انقراض دولت ساسانیان برقرار بود و گاهگاه فترت هایی کم و کونه در این میانه رخ می نمود.

پوشیده نیست که بزرگی و شوکت ایران باستان در دوره ساسانیان تجدید شده و کشور ایران راهی را که آن زمان در تمدن جدید و عظمت خود پیمود تنها در دوره این خانواده بوده و شاهان این دودمان قهرمانانی بودند که از ایران و تمدن آن در برابر روم و یونان در مغرب زمین دفاع مینمودند و بر ضد قبایل هیاطله (مغول - ترك ها) در شرق بودند.

ماین شاهان ساسانی از همه مشهورتر (شاپور اول) است که با سوریه و شام جنگ نموده و با رومیها ۲۶ بار نبرد کرد و نیروی روم را شکستی سخت داد شاپور و آلین امپراطور روم را اسیر نموده بایران آورد و ایرانیان یادگار این حادثه شکفت را یا با خطوطی برجسته و خوانا روی تخته سنگها برای یادگاری همیشگی و دوام رسم نموده اند. هم از ایشان « بهرام پنجم » است که بدستکاری « نمان » پادشاه حیره بتخت ایران قدم نهاده و در صید و شکار او را مهارتی زیاد بود و او را بهرام گور لقب داده اند (لفظ گور فارسی و معنی آن خرواحشی است) بزرگترین سعی و کوشش بهرام گور جلوگیری از قبایلی بود که به حدود شمال و شرق دولت امپراطوری وی حمله آورده و کشور او را در آن حدود دچار تهاجم مینمودند.

در ۵۳۱ « انوشیروان عادل » که در ستایش و نیایش او شعرای عرب شعرها سروده اند به تخت شاهی ایران نشسته: قوانین کشوری را اصلاح - مالیات را منظم - امنیت را برقرار نمود و لشکروا در حدود شرق و غرب فتح شده سوریه را بدلیج و فرمانبردار نمودند و او دایره سلطنت خود را تا کشمیر و چین وسعت داد.

پریز دوم سوریه را تا شام و روم و آسیای صغیر ملحق نموده و زیر توانست که تقریباً بر قسمت اعظم استیلا یابد ولی هرقل امپراطور روم بهای زیادی برای آن قیام نموده و نیروی ایران در بلاد جزیره شکستی بزرگ خورد، در نتیجه آنچه رازنه پرویز گرفته بود مسترد گردانید.

از آنجا که امپراطوری ساسانیان مولود نهضت میهنی و کشوری و مذهبی بود در دوره سلطنت این خانواده حکومتی ملی و ایران در این کشور برقرار گردید و در آن دوره دیانت مقامی اعلی پیدا نمود سلاطین این خاندان توانستند آئین و

و نظامات اداری را که داریوش در دوره کیانیان ترتیب داده بود دوباره بکار برده و اجرا نمایند و اهمیت و احترامات حکومت مرکزی را در نفوس حکام و فرمانروایان اقلیم و شهرها جای داده و انتشار دهند و دین زردشت با پایه استوار باین جنبش پاک و نهضت مقدس ارتباط یافته و مذهب رسمی دولت گردیده ضمناً نفوذ رجال مذهبی زیاد شد و این کثرت نفوذ تقریباً اسباب خطر انتظامات کشور گردید لذا شاهان ساسانی در قرن چهارم میلادی در صدد برآمدند که این قوم را جلو گیری کنند ولی بعضی از ایشان فدای راه این مساعی شده و جان خود را در سربازیکار دادند اودشیرفانی (۳۷۶-۳۸۳) نیز از سلطنت خلع گردید.

شاپور سوم (۳۸۳-۳۸۸) و یزدگرد اول (۳۹۹-۴۲۰) و هرمز اول (۴۲۲-۴۷۲) مذهب مانی را که مذهبی بهم آمیخته و مخلوط از دیانت زردشت و مسیحی بود قبول نمود و اساس آن مذهب این بود که دنیا از دواصل: نور و ظلمت پیدا شده بدین تفصیل که از نور هر چیز خوب بوجود آمده و از ظلمت هر امر شری پدید گردیده ولیکن آمیزش خیر و شر در این دنیا شری است که بایستی هر کس از آن رهایی جسته و رستگاری پیدا کند.

مانویت مردم را بزه و بی میلی بدینا خوانده از دواج وزن گرفتن را شتاب زدگی بجانب فنا میدانست لذا آنرا حرام گردانید، مانو بها به پیامبری عیسی و زردشت اعتراف نموده، عقیده داشتند: اینکه مانی پیغمبری است که عیسی بآمدن او مژده داده ولیکن تعلیمات مانوی را در ایران بیشرفتی زیاد نمود و آنان موقعیتر تمام در کیش و آئین خود نیافتند وقتی که هرمز وفات یافت باین بیان: «ول بختیبر» - ۳۷۲- (۳۷۶) مانی نیز کشته شده پیروان او نیز از هم پاشیده و برانگند گردیدند.

آخرین تن که از شاهان ایران بکیش زردشت درآمد قباد اول (۴۸۸-۵۳۱) بود که او آئین مزدک را پیروی نمود و او مردی فنوی مذهب بوده و بوجود خیر و شر اعتقاد داشت لیکن مزدک در اثر تعلیمات اشتراکی و اباحه اموال و زنان از کیش زردشت جدا شده بود و قباد برای کم کردن نفوذ اشراف و رجال مذهبی و مؤبدها و برای از بین بردن قدرت و نفوذ ایشان خود را باین عقیده نسبت داد ولی باوجود این مغلوب شده

و او را از تخت و تاج برکنار نمودند. قباد پس از چندی از روش و طریقه مزدك دست کشیده و دیگر بار بر اورنگ شاهی برقرار گردید.

تعجب در این است با وجود اینکه در رأس دولت ساسانی خانواده ای قرار گرفته بودند که مورد تقدیس و تکریم ملت بود و مردم آنان را مانند خدایان پرستش مینمودند و از هر توجوه ایشان طبقه اشراف بنفوذ و قدرتی تمام بهره ور و منتعم شده بودند و آنها بر سراسر کشور تسلط داشته و مأمورین شایسته کشوری و سرداران بزرگ لشکری تربیت نموده و بیرون میدادند رجال مذهبی هم به تبلیغات و تعلیمات زردشت و ترویج آن مواظبت داشته آیین و کیش زردشت را نگهبان و حافظ بودند و در نظر ایشان چیزی جز دفع و رفع موانع عموم نهنست اصلاحی نبود معذک مقدمات و وسائل زوال و انقراض این دولت فراهم آمد.

از جمله موجبات زوال دولت ساسانیان نزاعی بود که چند قرن بین ایران و روم ادامه داشته و نتیجه آن ضعیف شدن دولت ساسانی در موقع پیدایش و ظهور دین میهن اسلام و شروع دعوت اسلامی گردید، سستی و ضعف دولت ساسانیان نیروی ایران را از ایستادگی و پافشاری در برابر نیروی اسلام باز داشته و طوری شد هنگامی که مسلمین شروع به فتوحات مهمه نمودند پی در پی آنها ضعف و ناپایداری خود را آشکار کرده و شکست ها خوردند و ملولی نکشید که نفوذ مسلمین بر تمام کشور ایران امتداد یافته و رشته دولت با عظمت ساسانی بکلی از هم گسیخته و منقرض گردید.

فتوحات اسلامی

قوه ایمانی مسلمین و تعصب اسلامی و رغبت آنها در بسط و نشر این دین و اعتقاد ایشان بقضاء و قدر و معرفت آنان از نعمت و راحت و زیادی ثروت ایران و مصر و شام خلاصه موجبات مذکور و غیر آن بزرگترین عامل پیشرفت و بهترین شوق مسلمین در فتوحات مهمه و وسیع آن حدود شده چنانکه ضعف ملل عظیمه هم آنها را در آنوقت برای پیشرفت کار کمک مینمود.

ایران در شرق و روم در شمال - کشور ایران بدست اعراب سقوط نموده و اساساً جزو متصرفات ویدو اوامر خلفا گردید ، خلفا برای امور کشوری آن از طرف خود ولات و حکام روانه مینمودند و این ترتیب تا اوایل قرن سوم (نهم میلادی) برقرار بود . سیاست بنی امیه و کارهای برجسته ایشان بالا بردن شأن عرب و مقام دولت اسلامی بوده و در دوره آنها دولت اسلام از تمام جهات صیغه و رنگ عربی بتعود گرفت و ایران در زمان بنی امیه دور مهمی بازی ننموده و کاری از پیش نبرد .

پس از آن بنی عباس آمده و در دوره ایشان بتدریجاً سلطنت بدست ایرانیان افتاد و از میان آنها خانواده های جدیدی قیام نمودند ولی طولی نکشید که عصر طلایی دولت بنی عباس اعلان انقراض و افول خود را داده و آثار تجزیه در ارکان و عناصر دولت اسلامی روی نمود - حکام هر جا طمع باستقلال خود برده و دم از خود سری زدند و قدیمتر از همه آنها طاهریان و اولاد صفار بودند که برای خود حکومتی نیمه مستقل تشکیل دادند

طاهریان ۲۰۵ - ۲۵۹ هجری (۸۲۰ - ۸۷۲ م)

دود دولت

صفاریان ۲۵۴ - ۲۹۰ • (۸۶۷ - ۹۰۳ م)

طاهریان منسوب بطاهر بن حسین مشهور بنو الیمین اند که یکی از سرداران بزرگ مأمون بود و او را برای ابالت خراسان برگزیده بود ، حکومت در دودمان طاهر زیاده از بیست و نه سال دوام یافت تا پسران صفار بکار ایشان خاتمه دادند و نخستین کار آنها این بود که سر سلسله ایشان یعقوب بن لیث صفار که کار او روی گری بود عهده دار حکومت سیستان شده و سلطنت او در هرات و فارس امتداد یافت سپس طاهریان را شکست داده ، بر خراسان نیز مسلط گردید و خواست تا بحداد را بگیرد - موفق برادر خلیفه او را منہزم نموده و یعقوب در ۲۶۵ وفات یافت - پس از یعقوب برادرش عمرو لیث جانشین او شد . ولیکن طولی نکشید که ساسانیان دولت صفاری را بهمرزده و منقرض نمودند .

دولت سامانی

(۲۶۱-۳۸۹-۸۷۴-۹۹۹)

سامان مردی ایرانی و از اشراف و بزرگان باغ بود که در زمان دولت بنی عباس قبول اسلام نموده و چهار نفر از نوادگان او در خدمت مأمون پیدا شده اظهار لیاقت کردند . خلیفه آنها را والی ماوراءالنهر فرمود و بهر کدام حکومتی را واگذار کرد .

یکی از ایشان حاکم فراغه و سمرقند و کاشغر شده ، پسرش توانست که بعد از او از حدود هند تا نزدیکی بغداد را تحت قلمرو خود درآورد و قدرت خود را در آنجا بسط و توسعه دهد .

بخارا در دوره حکومت این خانواده به علمای بزرگ و اساتید متبحر و هوشمند اشتهار زیادیافته و سامانیان برای زنده نمودن ادبیات ایرانی و ترویج آداب و رسوم آن بذل مساعی نمودند .

آنها نسب خود را به پهلوان ایرانی « بهرام چوبینه » پیوسته و در زمان ایشان جنبش ملی برای پیشرفت زبان فارسی شروع شد :

رودکی دکن شعرای اولیه ایران در آن زمان ظهور یافت . دقیقی نیز برای امیرنوح پسر نصر سامانی منظومه مفصلی ساخته که در آن گزارش حوادث ایران را در زمان یکی از پادشاهان بطور افسانه حکایت مینمود .

فردوسی این منظومه را در شاهنامه خود داخل نموده و این شاعر بزرگ با افتخار زندگانی ادبی خود را در خدمت شاهان سامانی شروع نمود .

پسران بویه

(۴۴۰-۴۴۸-۹۴۴-۱۰۵۶)

موقی که سامانیان در خاور ایران حکومت داشتند در قسمت باختر این کشور

پسران بویه پیدا شدند که مدعی بودند آنها از نسل و خانواده ساسانیاند .
بویه رئیس قبیله بزرگی بود که در حدود بحر خزر سکنی داشته و تابع سامانیان بودند .

علی پسر بویه ابتدا برای مرداوینج که از آل زیار بود خراج گذر شده و طولی نکشید، که او از دیلم سپاهی بدور خود جمع نمود و نفوذ خویش را بکمک و دستپاری برادران خویش در جنوب ایران برقرار داشت و طوری شد که خلیفه ناچار گردید، در ولایاتی که آنها گرفته بودند حکومت ایشان را تصدیق و اعتراف نماید و بدین ترتیب سلطنت آل بویه در جنوب ایران برقرار شد سپس نفوذ ایشان توسعه پیدا نموده تا بغداد امتداد یافت و در ۳۲۴ (۹۴۷) آنها داخل بغداد شدند، خلیفه یسکی از ایشان لقب امیرالامرائی داده و برای آل بویه در امور دولت و در بار خلافت جایگاه و مقامی عالی فراهم آمد

مشهور تر از همگی آل بویه «عبداللّه» است (۳۳۸، ۳۷۲) که دایره تجارت را توسعه داده و بیاسداری و توجه علوم و فنون معروف گردیده و دانش و هنر را تعمیم نمود .

دولت غزنویها

(۳۵۱-۳۸۲-۹۴۳) ۱۱۸۶

در این بین ترکها در امپراطوری بزرگ اسلامی دست بکار زده و دور مهمی را بازی نمودند نفوذ ترکها از زمانی شروع شد که خاقان بنی عباس و سلاطین خاندان ایرانی غلامان ترک را در دربار خود به خدمت گماشته و از ایشان سپاهیان مزدور و جیره خوار گرفتند و نیز سقوط دولت سامانی در اواخر قرن چهارم هجری اجازه داد که سیادت و فرمانروایی کشور ایران از ایرانیان بترکهای آسیای مرکزی انتقال یابد و ایران تا قرن دهم حکومت خود را از ترکها یا مغول قرار دهد ولی با وجود این عناصر ترک بین ایرانیان مستهلك شده رنگ ایرانی بخود گرفت بطوریکه آنها خود را بصبغه ایرانی جلوه میدادند تا بجایی که میتوان گفت خانوادههایی که پی در پی بر تخت

سلطنت ایران قرار گرفته‌اند (از قرن دهم تا قرن بیستم) حکومت ملی ایرانی بوده و آنها را بهمین واسطه جزء دول ایرانی بشمار آورده‌اند و با این وصف اعم اینکه اصل ایشان از ترك یا ایرانی بوده باشد آنها بسلاطین ایران اشتباه یافته‌اند.

اولین دولت ترك که در ایران حکومت نموده غزنویانند و علت پیدایش حکومت آنها این بود که غلامی ترك موسوم بآلتکین در خدمت عبدالملك سامانی ترقی و پیشرفت نموده و بعد از وفات او بکوههای افغانستان پناه برده از سلطنت سامانیان سرپیچید و طولی نکشید که غزنویها حکومت کوچکی در غزنین افغانستان تشکیل دادند و لیکن مؤسس حقیقی خانواده غزنوی داماد وی سبکتکین است که خلیفه حکومت او را تصدیق نمود و او بعنوان جهاد به پنجاب رفته بنای جهاد گذارد؛ پسرش محمود بعد از او فرصت یافته دولت سامانی را منحل نمود و خراسان را ضمیمه متصرفات خود کرده، عراق عجم و کرگان را نیز از آل بویه انتراع نمود و سپاهیان او در پنجاب پیشرفتی زیاد کردند و دین اسلام را بهند بر دو کشور او از طرفی تا حدود لاهور کشیده شده و از جهت دیگر از سمرقند تا اصفهان را نیز بتصرف خود در آورد.

سلطان محمود اگرچه سنی متعصب بوده و جماعت معتزله را اذیت و آزار مینمود و مؤلفات علمای معتزله را میسوزانید ولی باوجود این دولت ایران در دوره سلطنت او باوج عزت رسیده و در باروی همواره جایگاه شعرای فارسی زبان بود. «فردوسی» کتابشاهنامه بزرگترین تاریخ افسانه ایران را برای سلطان محمود برشته نظم در آورده و تقدیم او نمود.

سلاجقه

(۴۴۹ - ۵۷۰۰) - (۱۰۲۷ - ۱۳۰۰)

گفته شد که دولت خلفای عباسی از آغاز قرن دهم میلادی چگونه رو بضعف نهاده و طوری بود که نفوذ ایشان از حدود عراق تجاوز نینمود و چگونه غلامان جیره خوار ترك در خدمت خلفا فروزی یافته و بتدریج قدرت سیاسی را از آنها گرفته و نفوذ ملی تركها در تمام حدود و نواحی سلطنت امپراطوری اسلامی زیاد گردید. سلاجقه که باین اسم شناخته شده‌اند نسب ایشان بسلاجوق میرسد که زمیم و

قائد این طایفه و رئیس قبیله ترکمان حدود ماوراءالنهر بوده و او توانسته که نفوذ خود را بر خراسان برقرار دارد و بعد از وی قوه سلاجقه زیاد گردید تا اینکه طغرل یک نواده سلجوق بر ولایات غزنویان استیلا یافته سپس بجانب بغداد شتافت و در ۴۴۷ (۱۰۵۵) بغداد را درود نموده و حکومت شیعی آل بویه خاتمه داد.

خلیفه وقت هم رشته امور سیاسی و کشور داری را بهمه او وا گذاشته و بدین طریق سلاجقه نفوذ خود را زیاد نموده دارای حکومت ایران و عراق و آسیای صغیر و شام گردیدند.

در دوره سلطنت البارسلان که جانشین طغرل یک بود سلاجقه در ملاذگرد به دولت بیزانطین شکستی سخت داده (۴۶۴) - (۱۰۷۱) ارمنستان را بتصرف خود در آوردند و جلوائشان برای حمله بردن بآسیای صغیر و تهدید قسطنطنیه باز گردید. دولت سلاجقه در زمان ملکشاه و وزیر او نظام الملك که آن دو اهتمامی زیاد بر رعیت پروری و دادگستری و احترام و مهربانی بعلماء و شعراء داشتند باوج عزت و کمال رسید و در درجه این شاه و وزیر مدارس و دانشگاهها و مؤسسات دانشی متعددی پیدا شده و نظام الملك از اینگونه بنگاهها در چندین جا بنا و تأسیس نمود.

وقتی که ملکشاه وفات یافت (۴۸۵ - ۱۰۹۲) دولت او ضعیف شده و متصرفات وی مابین پسران و خویشان او که مشاغل حکومتی داشته و عنوان اتابیکان بر ایشان اطلاق میشد تقسیم گردید.

با این وصف جای تردید نیست تمام مدتی را که سلاجقه از آغاز دخول ایشان ببغداد تا زمان وفات سلطان سنجر (۵۵۲ هـ - ۱۰۵۷ م) در ایران حکومت نموده اند از خجسته ترین زمانها و برجسته ترین دوره و عصر ترقی فنون و هنر ایرانی بوده و از اشخاص نامی و برگزیده دوره سلاجقه :

امام محمد غزالی - حکیم عمر خیام - دوفرحکیم مشهور و فیلسوف دانشمندان معروف میباشند.

دولت خوارزمشاهیان

(۴۷۰-۶۱۷) - (۱۰۷۷-۱۲۲۰)

در آغاز کار ابن خاتواده - انوشیروان که از طرف ملک‌شاه سلجوقی عامل خوارزم بود وفات نمود و پسرش جانشین او گردید او خواست که با سلاجقه بمخالفت قیام کند .

سالمطان سنجراور از خوارزم رانده و متواری نمود ولیکن دیگر بار که بایران بازگشت کرد او وجانشینان وی نفوذ خود را در ایران فرونی داده سپس بمذهب شیعه در آمد و آنان قصد داشتند که بخلافت بنی عباس خاتمه دهند ولی چنگیز خان با سپاهیان مغول مزاحم احوال ایشان شده نگذاشتند که حکومت خود را ادامه بدهند . در دوره حکومت این خانواده نیز بسیاری از ادبای فارسی زبان و شرای ایرانی مانند نظامی و شیخ عطار و دیگران بظهور رسیدند .

مغول‌ها

(۶۵۶ - ۷۴۶ هـ) (۱۲۵۸ - ۱۳۳۶ م)

دسته از مغول نامر و فرمان چنگیز خان قسمت ماوراءالنهر و بلاد شرقی ایران را در ۶۱۸ هجری (۱۲۲۱ م) تصرف خود در آورده و مغول‌ها به هر نقطه از نقاط که میرسیدند آفتاب را خراب و ویران مینمودند و فتنه مغول بزرگترین بلای ناگهانی است که در تاریخ ایران بروز نموده و این کشور را کاملاً بجانب خرابی و ویرانی کشانید .

ما بین مغول کسی که قدم ایشان را در کشور ایران استوار نمود هلاکو خان بوده که در نیمه قرن ۷ هجری (۱۲۵۸ میلادی) از طرف برادر بزرگتر خود در این کشور حکمرانی مینمود و در ۶۵۶ هجری (۱۲۵۸ میلادی) خلیفه عباسی را بقتل رسانید و در این کشور به تدریج تشکیل خانواده ای داد که تا ۱۳۹۶ هجری حکومت میدادند و آن خانواده ایلخانی و مغول است .

اصطلاحك مغول با افراد ملت ایرانی سبب تهذیب اخلاق ایشان شده و وضع اداری و آمیزش آنها بعد از هلاکو خان دارای يك سلسله متانت و رشد و پیشرفت گردید و طولی نکشید که مغول دین اسلام را قبول نموده و زیاد حریص بودند که خود را بهموزاده های خود مغولهای بودایی چین اتصال و ارتباط دهند و بدین جهت دوره حکومت این خانواده در ایران نسبت بفنون و هنر و زندگیانی اجتماعی و تربیتی از دیگر دوره ها امتیاز یافته

موفقیت و پیشرفت اصول ملوك العلویانی در ایران موجب انقراض دولت جانشینان هلاکو شد و دولت مغول پس از پنجاه سال حکومت و فرمانروایی سقوط نموده و بدولتهای کوچک محلی چندی تقسیم گردید مانند :

دولت آل مظفر در فارس و کرمان (۷۱۲-۷۹۵-۱۳۱۳-۱۳۹۳) و دولت کرت در هرات و دولت جلالی در عراق و غیره از دولتی است که تا ظهور تیمور لنگ دوام نموده و فتوحات امیر تیمور در آخر قرن هشتم هجری (۱۴ میلادی) به تمامی آنان خاتمه داد.

تیمور لنگ و جانشینان او

۷۷۱-۹۰۶ (۱۴۶۹-۱۵۰۰)

تیمور لنگ در بلاد ماوراءالنهر سال (۷۳۶-۱۳۳۵) متولد شده و اول خانواده اسیل ترك و از نزرک زادگان تركستان است.

تیمور موقعی که نفوذ خود را در مین خویس برقرار و پایدار نمود از آنجا بجناب ایران حرکت کرده حکامی را که در این کشور بطرز ملوك العلویانی حکومت مینمودند بهم زده و همه را تحت يك سلطنت در آورد سپس بجناب روسیه رهپار شده تا مسکو پیشرفت نمود پس از آن بهند حمله کرده و فتوحات خود را در آنجا ادامه داد تا اینکه دهلی را در ۸۰۱ هجری (۱۳۹۸) بتصرف خود در آورد و طولی نکشید که در حدود آنقره (آنکارا) هم بیایزید سلطان عثمانی شکستی فاحش داد (۸۰۴ هجری-۱۴۰۶) تیمور لنگ در فتوحات خود خرابیها زده و در بیرحمی و وحشیگری خود را بهمنتهی درجه رسانیده بود ولیکن اگر که شیراز و دهلی و دمشق و بغداد را خراب نمود

این عمل او برای آن بود که پایتخت خود جلوه و شکوه و عظمت و جلال داده باشد چنانکه امروزه مقبره و آرامگاه او که یکی از عجایب فنی معماری دوره اسلامی است در سمرقند برپا است و مورد توجه عموم مردم دنیا میباشد.

بعد از وفات تیمور در ۸۰۷-۱۴۰۵ بین ورثه او نزاع در گرفته و در آخر کار چهارمین پسر او (شاهرخ) توانست که خویشان و نزدیکان خود را وادار کند تا حکومت وراثت را تصدیق نمایند و او بدین طریق پتخت ایران برقرار گردید سپس بلاد ماوراءالنهر را نیز بتصرف خود درآورده، هرات را پای تخت خویش قرار داد و عده زیادی از شعرا و هنروران را به هرات کشانیده ادب و هنر در دوره او و جانشینانش رونق و شکوهی تمام یافت.

دولت صفویه

(۹۰۷-۱۱۴۸-۱۵۰۲ تا ۱۷۳۶)

سلاطین صفویه به «شیخ صفی الدین» منسوب اند که یکی از اولیاء و مرشدان اردبیل بوده و شاه اسمعیل نواده او بعدها دارای قدرت و نیرو شده خانواده ترکمان را که در مغرب ایران حکومت داشتند «آق قویونلو» و «قراقویونلو» شکست داده و منقرض گردانید و در سال (۹۰۷-۱۵۰۲) خانواده ایرا تأسیس نمود که از آن تاریخ تا ۱۱۴۸ هجری (۱۷۳۶ م) در ایران حکومت و سلطنت داشتند.

نسب صفویه بحضرت علی بن ابیطالب علیه السلام پیوسته و مذهب شیعی در زمان سلطنت و دوره حکومت این خانواده «مذهب رسمی کشور پهناور ایران گردید». عثمانیان که پهلوانان ترک نژاد بوده و پیروی از مذهب تسنن مینمودند نمی گذاشتند که کلمه آنان یکی شده و نفوذشان زیاد گردد لذا از آن بیحد اختلاف و کشمکش طولانی و شدید بین این دو فرقه پدیدار گردید.

سلطان سلیم در ۹۲۰ (۱۵۱۴) بانیروی زیاد خود بجانب تبریز پایتخت شاه اسمعیل آمده سپاه ایران را شکستی سخت داد و در اثر آن قوای عثمانی بقسمت غربی دولت امپراطوری صفویه مسلط گردیدند. بدتر از همه آنکه قبایل ترکمان نیز همواره

در قسمت شرقی ایران چنگ و جدال و دست اندازی با متحد و مشغول بودند شاه طهماسب (۹۳۰-۹۸۴ هجری) در دوره سلطنت خود همواره با ایندو خطر بزرگ مواجه بود. عصر طاقی خاندان صفویه دوره سلطنت (شاه عباس کبیر) است (۹۹۵-۱۰۳۸ هـ) زمانی که شاه عباس بتخت سلطنت نشست ایران از هر طرف دچار مخاطرات شده بود چنانکه ترکمانان و ازبک حدود شرقی شمالی را تهدید نموده و ترکها با ذریبجان استیلا یافته بودند شاه عباس توانست که دوباره کشور از دست رفته را بخود برگرداند لذا فتوحات خویش را ادامه داد و ترکها را هم از بغداد رانده آنها را تصرف نمود (۱۰۳۲-۱۶۲۳) سپس بواسطه ایجاد روابط حسنه بین خود و دول اروپا ترکها را دچار مضيقه گردانیده، در اثر این ارتباط نظاماتی جدید در امور کشوری و لشکری برقرار نمود.

از مهمترین حوادث سلطنت شاه عباس انتقال پایتخت او باصفهان بود که در اثر آن شهر مزبور را زیب و شکوه داده ائینه عالی و مساجد و معابد و کلخای دلگشا در آنجا بنامود و راه آمد و شد را بجانب این شهر زیبا از هر طرف و هر جا باز گردانیده اروپاییان از دول و ملل مختلفه باصفهان آمدند عظمت و جلال پایتخت و کشور شاهنشاهی را دیده و گزارش آنرا بمورد نگارش آوردند و از آن شرح و وصف نمودند جانشینان شاه عباس با اینکه روش خود سری را گزیده و بخوشی و نشاط سرگرم گردیدند معذلك سیاست شاه را پیروی نمودند آنها اگر چه توانستند از بغداد نگهداری کنند و دولت شمائی آنرا بخود برگردانید؛ ولی شهرهای دیگر این کشور را نگاهداری نمودند و از شاه عباس در مرفداری نزار باب هنر و تشویق کارگران و ترویج پیشه و هنر تقلید نموده و در طرح روابط حسنه با دول اروپا اهتمام زیاد به خرج دادند.

در اواخر عوامل ضعف بدوات صفویه راه یافته و موجبات اقراض در آن رخنه نمود تا اینکه افغانه در دوره سلطنت شاه سلطان حسین بمرز ایران تاخت و تاز آوردند (۱۱۰۵-۱۱۳۵)

افغانه در آنوقت تابع ایران بودند شکست سپاهیان شاه سلطان حسین از ایشان (۱۱۳۵-۱۷۲۲) و استیلاء آنها بر اصفهان سقوط دولت صفویه و اقراض آنرا اعلام

نمود - اگرچه بعضی از افراد این خانواده در مازندران و قزوین و غیر آن تا چند سال دیگر حکومت مینمودند معذلك دیگر دولت ایشان نضج و دواى نیافته و مضمحل گردیدند .

نادرشاه

جنگ افغانه با ایران و مداخله آنان پیوسته پیروز و ظهور یکنوع هرج و مرج و خودسری در این کشور گردیده در اثر آن یگانه سردار توانا و قائم نیرومند افشار نادرقلی (نادرشاه) عزم خود را بر طرد و دفع افغانه و اخراج آنان و استقرار تخت و تاج صفویه آشکار ساخته ولیکن طولی نکشید که او آخرین شاه صفوی را از سلطنت انداخته و تخت و تاج او را بتصرف خود در آورد (۱۱۴۸-۱۷۳۶) سپس شخصاً در رأس سپاه خویش قرار گرفته افغانها را مطیع و فرمانبردار نمود پس از آن بهند لشکر کشیده تا دهلی رفت و بآغا مسلط شد و جواهر بسیاری از هند بعنوان غنیمت جنگی بایران آورد ولی حکومت او چندان دوام نیاورده و خاتمه پیدا نمود و این کشور بعد از قتل او در (۱۱۶۰-۱۷۴۷) دوباره دچار فتنه و آشوب و انقلاب و خودسری عجیب گردید .

زندیه

(۱۱۶۴-۱۴۰۹) (۱۷۵۰-۱۷۹۴)

ایران در دوره جانشینان نادرشاه بدولت های کوچک چندی قسمت شده ولی طولی نکشید که «کریمخان زند» سلطنت خود را بر تمام نواحی ایران جز ایالت خراسان بسط داد و در آغا آخرین جانشین نادرشاه (نادر میرزا) حکومت مینمود .

قاجاریه

(۱۱۹۳-۱۳۴۵) (۱۷۹۹-۱۹۲۶)

بعد از وفات کریمخان وکیل اختلاف زیادی، بین جانشینان او و آقا محمد خان که از قبائل ترك قاجار بود روی نمود - آقا محمد خان توانست که سلسله جدیدی تشکیل داده و تهران را پایتخت خود قرار دهد .

در دوره سلطنت این خانواده روسها ایران را تهدید نموده و قسمتی از نواحی

دور دست و سرحدی آنرا بزور گرفتند و بعدها دول دیگر اروپایی در صدد برآمدند که این کشور را بمناطق نفوذ خود تقسیم کنند ولیکن در این بین جنگ بین المللی پیش آمد نمود و در ایران مانند دیگر جا این جنگ عالمگیر مشکلاتی را بوجود آورد و نتیجه بحران منتهی بظهور قاعدی توانا برای آرامش و توحید این کشور و جنبش جدید آن گردید.

اعلی حضرت رضا شاه پهلوی

۱۹۴۵-۱۹۴۶

شاهنشاه فقید ایران که اصلش از خوانین ملزندان است برای نجات این کشور قیام نموده و مجلس شورای ایران سلطنت او و خانواده اش را تصویب کرد در دوره سلطنت و زمامداری این شاهنشاه برای کشور ایران نهضتی بزرگ پیش آمد نمود و این کشور داخل نظامت سیاستی جدید گردیده و دانشجویانی زیاد باروپا فرستاد ایران در جامعه ملل داخل و این کشور دارای بسیاری از مؤسسات و بینگاههای علمی و صنعتی و کارخانه های زیاد شده و لوازم بسیاری از تمدن جدید در آن پدیدار گردید، بودجه در آمد و هزینه او باعلی مدارج کمال رسیده روابط خارجی و انتظامات و آرامش داخلی آن خاطر تمام جهانیان را بخویشتن متوجه گردانید.

فصل اول

پیدایش نقاشی ایرانی

برای نقوش و صور ایرانی نوعی زیبایی و فریبندگی است که بعضی دیدن در سوادای دل جاگزیده و شخص را از آن شگفت و حیرتی زیاد فراهم میشود و هرگاه که گوشه از این هنر را گرفته و نمونه از این فن را با شاهکارهای فنی سرآمدان هنر غرب و آنان که بطریق ایشان رفته و بروش آنها کار نموده اند برابری دهند و نواقصی را که از مزایا دربردارد ملاحظه کنند ممکن است باسانی ارزش و بهای صورتگری و نقاشی ایرانی در برابر هنر و فن اروپائیان بواسطه آشکار شدن بعضی از عیوب یا نقص قسمتی از مزایا و امتیاز ظاهر گردد و لیکن این مغالطه و اختلاط چندان مورد نظر نبوده و داعی انتقاد نخواهد داشت.

هم در این فن پاره از اوصاف است که نیابستی آنان را در نظر گرفت و درباره آن دقیق شد زیرا با لحاظ اوصاف مذکور ممکن است که چنین فنی راه فنا و زوال را پیموده و از میانان ببرد نماید ولی تنها چیزی که انکار آنرا نمیتوان نمود این است که چهره کشی و نقاشی ایرانی در مورد خود منفرد و یگانه بوده و بیننده را نوعی تأثرات روحی و الهام و خوشی و شادمانی قلبی میبخشد که چنین وحی و تأثیر و جلب توجه برای غیر آن از فنون هنروران دیگر نیست.

تصاویر ایرانی نخستین بار خسته کننده بنظر آمده و دیده از دیدن رنگهای تند و زنده الوان و تباين و درخشان آن زده و خسته خواهد شد و گاهی هم این صورت نقوش مشابهت زیادی را یکدیگر نشان داده یا مکررات است و این ترتیب نظر بتقلیدات و صیغه است که اهل فن و هنر در هر دوره بآن احترام گذاشته و در پیروی و تعقیب آن اشتراک نموده اند ولی در حقیقت کمال هنر ایشان در بکار بردن این اوصاف است.

اوصاف ملحوظ از قبیل نداشتن سایه و کشیدن چهره و سیمای اشخاص بوضع

واشکال می‌تسلب است و گاهی این مورد روح و حرکت و نکلت و دقایق بیان و تعبیر را ناقص گذاشته و مطابقت نمودن آن با حقیقت و واقع دور از قاعده بوده و مشکل است و این اختلاف و عدم تناسب بواسطه آنکه تفاوتی است که بین البسه و پوشش دو جنس حاصل می‌شود ولیکن اوصاف و خصایص مذکور از جمله خواص و مزایای است که در دنیای هنر و فنون خود را مستقل و اصلی خاص معرفی نموده و هیچ مدعی و منازعی را مجال نزاع و اختلاف در آن نخواهد بود.

دانش و معلومات ما راجع به نقاشی و صورت‌کشی ایرانی پیش از اسلام همیشه مجهول بوده و اگر اخیراً هیئت آناری: آلمانی- انگلیسی و فرانسوی در ایران و آسیای مرکزی و افغانستان و شمال هندوستان هم بقسمتی از این فنون اطلاع یافته و تاحدی از آن بهره و نتیجه گرفته‌اند با وجود این باز معلومات ما ناتمام و ناقص مانده است.

مانی نقاش

مدارك تاريخی و ادبی بما نشان میدهند مانی نقاش ایرانی که در حدود قرن سوم میلادی زندگانی مینموده و مؤسس مذهبی است که پلو نسبت میدهند این مرد نقاشی زیر دست و توانا بوده و دستورات او اشاره بزینت و آرایش کتب مذهبی بصوری کوچک مینموده و آنانرا از بهترین وسائل جهت معجزه و امر پیغمبری و نشر دعوت خود میدانسته.

صدق و صحت این معلومات بواسطه اکتشاف دو نفر آلمانی:

هون او کوک (Von le Coq) و گرینویدل (Grünwedel) در صور نقاشی‌های ترخان (صحرای کبی از نواحی ترکستان چین) که مابین سنرات ۱۴۲ و ۲۲۶ هجری (۷۶۰-۸۴۰) کشیده شده ثابت خواهد شد که آنجا مقر حکومت تزار ترک مانوی مذهب و مرکز امپراطوری ایغور (Uigur) بوده (۱)

مهمترین چیزی که این دو استاد در موقع کاوش آنجا بدست آورده‌اند اکنون در موزه آثارین المانی برلن موجود است و اکتشافات ایشان شامل تصاویری است که

۱ - مراجعه شود به Arnold: Painting in Islam, ص ۶۱ - ۶۲ و
Von le Coq: Auf Heilas Spuren in Ostturkestan

بر دیوارها بوده و نقوش و صور ایرانی است که تردیدی در صحت آن نبود و در بعضی از آنان نقشه ها و رسوم بشکل شاخه های درخت کشیده شده و آرایش و تزییناتی است که بدوره مغول ارتباط دارد.

و نیز در آنجا صفحاتی دیده میشود که این دو استاد در قزیل (Qizil) نزدیکی کوتشاکشف نموده اند و بر آنها صور اشخاصی ترسیم شده که از آنان ارتباطی تمام بین این صنعت و بین آنچه که در ایران بعد از اسلام وجود آمده آشکار میشود (۱) و نیز در موزه مذکور نتیجه اکتشافات هیئت آناری افغانستان است که بر معلومات مادر ابن باب میافزاید و در نقوشیکه بر تخته سنگهای بامیان (Bamiyan) ترسیم شده و آناری که استاد گدار (A. Godard) و خانم ه. سرابدان آگاهی یافته و واری نموده اند عناصر هندی و یونانی قدیم دیده میشود ولیکن در آنها نیز آثار عناصر دوره ساسانی و صور بعضی از سلاطین آشکار و نمودار است و ما از دیدن همه آنان معلوم میداریم که تمدن ایرانی نفوذ خود را تا اواسط خاگ آسیا برده و با نحدود کشانیده بود و اثر آن در مرز و بوم مذکور تا چندین قرن بعد از انقراض ساسانیان هنوز هویدا و آشکار است.

اسلام

فنون حاکم مسلمین پی‌درپی دنباله یافته و ایران نیز جزئی از اجزاء دولت با عظمت امپراطوری اسلامی شد و بن اسلام در آن انتشار و رواج یافته، مسلمین زبان عربی را زبان علم و ادب و لسان مذهبی و دیانتی این کشور نمودند ولی چیزی که بود ایرانیان مانند ملل دیگری که مسلمین بر آن غلبه یافته در وجود فاتحین خود تأثیر نمودند و آنها بزرگترین دستیار و کمک کار ایشان در پیدایش هنر و فنون اسلامی شدند که اسلام آنرا در دین خود نقش زده و شخصیت آشکار و هویدای ایشان بدان جلوه و ظهور یافته و این فنون و هنر بنام آنها تمام شد و در حقیقت اساس و پایه این تمدن بزرگ همان مدنیت ایران و روم و کلمه و آشور و مصر بوده.

این موضوع مسلم است که بیشتر اعراب در دوره جاهلیت بیابان نشین بودند و

۱- مراجعه به Waldschmidt: Gandhara, kutscha, Turfan. Eine Einführung in die frühmittelalterliche Kunst Zentralasiens ۲۸۵ و ما به آن

مایین ایشان تهدنی وجود نداشته و بدویت بالطبع دائره وسیع و نعمت و راحت زیادی را دارا نبوده تا در آن هنر و فنی بروز و ظهور نماید. ولی با تمام این احوال نمیتوان انکار نمود که عربها در دوره جاهلیت صوری کشیده و مجسمه های ساخته و هیاکلی از چوب می تراشیدند تا آنها را خدایان خود قرار دهند پس از آنکه حضرت ختمی مرتبت (ص) در میان ایشان به پیغمبری برانگیخته و مبعوث شد آن حضرت اعراب را از تراشیدن هیاکل و کشیدن تصاویر جلوگیری و نهی فرموده و می خواست بدین وسیله تمایل آنها را از اسباب و وسایلی که مردم را بجانب بت پرستی میکشاند انحراف دهد و ایشان را از هر چیز که پرستش بتها نزدیک میکند دور نموده باشد (۱)

خاورشناسان امتشرقین مطالب زیادی درباره حرمت نقاشی و چهره کشی در اسلام نگاشته و بعضی از ایشان چنین اندیشه اند که قرآن مجید کشیدن صور و ساختن مجسمه را حرام فرموده و این خیالی باطل است و اساسی ندارد زیرا که تصریحی در قرآن بر این موضوع نشده.

دیگران گویند که حدیث و خبر آنرا حرام نموده و این قولی درست و صحیح است و هم گویند که شیعه حدیث حرمت تصویر را تنبیه نمیکند و از این امر اجاوه و ظهور صنعت نقاشی را در ایران دلیل آورده اند که در این سرزمین مذهب تشیع رایج و شایع است (۲) در صورتیکه این موضوع دچار مغالطه و اشتباه شده: زیرا که مجسمه سازی و صورت کشی همانطور که نزد علمای اهل سنت مکروه است بدینگونه هم این عمل نزد علمای شیعه کراهت دارد اگرچه فرق شیعه بکتب خبری که نزد اهل سنت است اعتراف نمی نمایند زیرا که آنها خود دارای کتبی مخصوص اند که شامل اعتقاد و تصدیق شیعه بوده و از احادیث صحیحه نبوی علیه الصلوٰة والسلام می باشد و در کتب مزبوره حدیث و اخباری درباره نهی صورت کشی و نقاشی و بیم دادن صورتگران وجود دارد که بزودی در روز جزا و هنگام پاداش اعمال آنها را وادار مینمایند که در صورتهای

۱ - مراجعه شود بکتاب الفن الاسلامی فی مصر دکتر زکی محمد حسن ج ۱ ص ۱۱

و ما بعد آن و کتاب الاسلام والحضارة العربیه استاد محمد کرمه علی از ۱۰۵ تا ۱۱۰

۲ - مراجعه شود به E. Kuhnelt: Islamische Kleinkunst ص ۴

ساخته خود جان بدهند در صورتی که مدین جان از عهد ایشان بر نیاید. (۱)
 جای تردید نیست جدایی و اختلاف بین مسلمین در آنجا که از مجسمه سازی
 و صورت کشی وجود دارد مربوط باین است که کشور ایران چنانچه دانسته شده
 بزرگترین محل و فراخترین میدان جهت فن تصویر اسلامی بوده و نیز چنین شناخته
 شده که دولت ایران دولتی شیعی مذهب است ولیکن خاورشناسانی که گمان نموده اند
 شیعه صورت کشی و نقاشی را منع نمیکند در عین حال این نکته را فراموش می نمایند
 که مذهب شیعه جز از اوایل قرن شانزدهم میلادی بعد مذهب رسمی ایران نبوده
 و آن وقتی است که سلسله صفویه صاحب تخت و تاج شدند و هم آنها فراموش میکنند
 صورت کشی را که اسلام مکروه دانسته عربها در آن زحمت و مشقت زیادی نکشیده
 اند زیرا که آنها استاد این کار و اهل این هنر نبودند بالعکس ایرانیان که میل و ذوق
 این هنر را از نیاکان و گذشتگان خود بارت برده و قریحه استعداد این هنر بمانند دیگر
 نژاد ساسانی جز طبیعت و قریحه ذاتی ایرانیان نبوده لذا صرف نظر از این کراهت و نهی بایستی
 که ایرانیان را در داشتن این هنر بدیگران سبقت داد معذالک صورت کشان و نقاشان
 در نزد علما و رجال مذهبی در ایران ناپسند آمده و عمل ایشان را جایز نمی شمارند.
 علاوه بر این در تاریخ هنر و فنون اسلامی سلاطین و امرای وجود داشته که از
 بزرگترین طرفداران و مروجین فن نقاشی و کمک کاران آن شمرده شده اند در صورتیکه
 ایشان پیرو مذهب شیعه نبوده و کاری باین مذهب نداشته اند.

خلیفه اموی که کاخ کوچک عمر را در بیابان شام بنا نموده دیوارهای کاخ را
 زینت کرده و سقف آن را با نقوش و تصاویری زیبا و دلکش متش (۲) ساخته و خلفای عباسی
 که کاخهای خود را در سامرا (عراق) بنا کردند و نقارهای رنگارنگ آن را بپوشانیدند (۳)
 و شاهان ایران از خانواده امیر تیمور کورکان که فن نقاشی در دوره ایشان رونق و
 شکوهی تمام پیدا نموده و در تحت سرپرستی و رعایت ایشان «بیزاد» بزرگترین

۱- مراجعه خود به فصل اول Arnold: Painting in Islam که آن بدینترتیب چپری

است که در این موضوع نوشته شده

۲- مراجعه شود به اسناد کریزول Creswell برای سنی وانی درباره این نصر در

کتاب خودش Early Muslim Architecture ترتیب داده

۳- مراجعه خود به Herzfeld: Die Malereien von Samarra

نقاش ایران بوجود آمده و نیز سلاطین مغول در هندوستان و آل عثمان در ترکیه تمامی آنان پیرو مذهب تسنن بوده اند .

نهایت گفتار آنکه «سلمانان از شیعه و سنی بر کراهت مجسمه سازی و کشیدن صور جاندار (ذی روح) اجماع و اتفاق دارند بواسطه آنکه در ایندو تقلید از کار خدای آفریدگار عزوجل میباشد و هم برای آنچه که از حدیث رسیده :

«انزاله الملائكة لایدخلون بیتاً فیہ کلب ولا تصاور» فرشته داخل خانه ای که در آن سگ و تصاویر است نمیشوند .

«ان اشد الناس عذاباً عند الله يوم القيمة المصورون» (بتحقیق کسانی که عذاب ایشان از هر کس نزد خدا در روز قیامت سخت تر است صورت کشان میباشند)

«ان الذين يصنعون هذه الصور يعذبون يوم القيمة و يقال لهم احيوا ما خلقتم» (بتحقیق کسانی که این صور تیارا میکشند در روز قیامت عذاب میشوند و بآنها گفته میشود زنده کنید آنچه را که آفریده اید .)

بدینجهت مسلمانان در آغاز کار بایجاد و ابداع کشیدن رسمهای زیبا و دلربا میل نموده و از آن پیروی کردند و صور جاندار در آنها وجود داشت و هم از اشکال نباتی و هندسی که بعضی در دیگری مداخله مینمود درست کرده و فن آرایش و تزیین از هنریمات رمز آییای فن اسلامی گردید و طوولی نکشید که خط عربی برای مسلمین در مورد تحریر و آرایش کاری رنگاراش بارسم بنای همری و رقابت و زور آزمائی را گذاشت .

علی رغم همه اینها مسامین بهتر صورت کشی ذی روح بی مرده و در آن رخته کار کردند تا اینکه ادواری رسید که هنر و فن تصویر در آنها باوه و شکوه و رنگ درونق زیاد یافته و بشفرفی تمام نمود و بزرگترین اثری که اکنون بنظر دار رسیده بقایای صوری است که در ممد و اسلام عمل آن انجام گرفته و کار آن زمان است .

اثر مذکور نقاشی کاخ کوچک امرا است که موزیل (Musil) دانشمند

اطریشی در سال ۱۸۹۸ آنرا کشف نموده و این آثار در طرف شمال شرقی بحرالمیت قرار گرفته و بیشتر اندیشه بر آن می‌رود که خلیفه اموی این مکان را در اوایل قرن هشتم میلادی برای آسایشگاه یا جهت محل سرگرمی و خوشی و عیش و نوش خود ساخته است .

بنای این کاخ از جبر الجبر (سنگهای گچی) بالا رفته و شامل ایوانی دراز و طولانی بوده که در آن چند تالار بر پا شده بود و بر سقف این ابنیه نقش و نگارها قرار داده و بین آنان یکی از شاهان ششگانه جهان را نشان میداد که خلفای اموی آنها را شکست داده بودند .

و هم در آنجا صور دیگری است که شامل سازنده ها و نوازندگان و اشخاصی برهنه و عریان بوده و جسمی دیگر که پاره از کارهای بدنی و ورزش مبادرت نموده اند سپس منظری از شکارگاه حیوانات بیابانی را نشان میدهد و در تالار علی آن صورت امیری است که شاید این کاخ از برای او بنا شده . علاوه بر این فن کشیدن تمام این تصاویر و نقوش از جمله فنون و هنری است که تقریباً جزء فنون و هنر بیژانطی و رومی بوده و تا حدی بفن زمان ساسانیان تار یافته و رنگ آن هنر را بخود گرفته .

برای ما نقوش و تصاویر کاخ کوچک عمراً تفاوت زیادی با مشاهدات و مناظر بعد از آن نسبت به نقوش دیگر ادوار اسلامی دارد چنانکه این تفاوت در آنچه که دو استاد معروف زاره (سار) و (هرتسفلد) در سامرا (سرمن رای) بر آن آگاهی یافته اند به خوبی نمودار است و اثر مزبور در کاخی است که معتصم خلیفه عباسی در ۸۳۸ میلادی در شمال عراق بنا نموده و آنرا پایتخت و مرکز خلافت خود قرار داده و این محل را خلیفه برای فرار و گریز از صدمه و تراحم سپاهیان ترك خود اختیار نموده و بساکنین این مکان پناه آورده شهر جدید در دوره جانشینان معتصم وسعت و آبادی زیادی پیدا نموده تا اینکه معتصم خلیفه در ۲۷۰ هـ (۸۸۳ م) آنجا را وا گذاشته و دوباره مرکز خلافت خود را ببغداد انتقال داد .

نگارها و حفاری آثار قدیمه و خرابه های سامرا باعث اکتشافات زیادی شده و هیئت آثاری آلمانی که در رأس ایشان دو استاد دانشمند نامبرده بودند باینکار اقدام نموده و مسجد جامع متوکل را که پوشیده و مستور بوده بامناره آن که معروف بملویه و نمونه ای از مناره مسجد طولون مصر میباشد معلوم داشته اند و نیز آثار خرابه های زیادی را کشف نموده اند که بر دیوار آنان نقش و نگارهای هندسی و نباتی است یا از اشکال کننده کلری است که در گچ بعمل آمده . (۱)

ولیکن چیزی که اکنون ما را بیشتر باندیشه زیاد و امیدار دراز جمله آثاری است که علمی حفاری بر آن علم و اطلاع یافته اند آنها نقوش رنگینی است که از حیث موضوع و طرح بنقش و نگار قصر کوچک عمرا شباهت دارد چنانکه در بعضی از آن بدنهای برهنه و برخی زنهای رامشگر و شکارگاه و صور حیواناتی دیده میشود و با اینکه ما از مصادر و منابع تاریخی و از امضاها یککه بدست آمده میشناسیم که هنروران فنی مسیحی در کار این نقوش هستند و شرکت نموده اند مع ذلك طرز کار و وضع صنعت آن جدا شده و پدید آمده از دوره ساسانی است حتی اینکه استاد هر تسفند آنها را آخرین مثال و نمونه نقاشی در این فن میشمارد .

شاید نزدیکترین نقوش اسلامی بآثار نقوش و نگار سامرا نقش و صوری باشد که دارالآثار المریه عصر دروزمستان سال ۱۹۳۲ در جبهه ابی السعود در جنوب قاهره بدست آورده و بدان آگاهی یافته آثار مزبور مربوط بدوره و زمان دولت خلفای فاطمی میگردد و از صوری درست شده که بر دیوارها بوده و در صنعت نقاشی آن تأثیر فن نقاشی ایرانی نمودار و آشکار است و ما در برخی از آن مناظری را می بینیم که بکرشته از دانه های سفید بر زمینه سیاه قرار گرفته و در بعضی از آن صورت و چهره های کسانی دیده میشود که یکی از آنان جامی بدست راست خود دارد و طرز نقاشی آن همانطور

مراجعه شود به Herzfeld: der Wendschmuck der Bauten von Samarra und

selne Ornamentik و کتاب الفن الاسلامی فی مصر دکتر زکی محمد حسن ج ۱ ص ۲۴

و ما به آن

است که ما در بسیاری از نقش و نگار ظروف و اوانی سفالی دوره ساسانی دیدیم و در دیگری رسم و صورت دوبرنده برابریکدیگر است که روی و شاخه گیاه سرخ رنگی نشسته اند و در اطراف آن رشنه های سیاهی است که آنها را لکه های سفیدی فرا گرفته و در دومین نقش سرجوانی است که بطرف چپ نگاه میکند در شکل سوم صورت بانومی است که لیجک سر خود را بطرف راست آویخته دارد الا نارالعربیه مصر این اکتشاف خود را برای نخستین بار در نمایشگاه صنایع ایرانی در سرای تجران پاشا در دو ماه ژانویه و فوریه ۱۹۳۵ نمایش داده . (۱)

اما درباره آرایش و ترین کتابها بصورت کوچک این تنها میدانی است که ایرانیان گوی سبقت را در آن ربوده اند . ما میدانیم که صنعت کاغذ سازی را مردم سمرقند در نیمه قرن دوم (۸ میلادی) از چینیا فرا گرفته اند و بعد از آن مدولی نکشید که این عمل از در دنیای اسلامی در اواخر قرن سیم هجری (۹ م) شیوع یافته و در تمام قلمرو کشور اسلامی معمول گردید .

شاید قدیمی ترین صورت کوچک یا نقاشی خرده کلری مینیاتور سازی استادان اسلامی که بما رسیده آن باشد که در (فیوم) و (اشم: زین) بآن اطلاع یافته اند و اکنون صورت مزبور در وین پایتخت اطریش بایگاز شده و هجرتوا! است و جزء کلکسیون (مجموعه) آرشیو ملک وینرمیباشد ، تاریخ نسخه های خطی که دارای این تصاویر است مربوط به قرن سوم و چهارم هجری است و در صنعت تصاویر مذکور تأثیرات رومی (بیزانطی) و قبلی و حبشی و ساسانی مشاهده میشود . (۲)

فان غالب این است که صنعت اینگونه نقاشی و ساختن صورتهای کوچک جهت آرایش کتب و نامه های خطی در ایران و عراق در قرن سوم بمعرض بروز و ظاهر رسیده و گمان ما بر این است که مسلمانان برای انجام این صنعت در آغاز کار استادان غیر مسلمان را استخدام نموده باشند تا اینکه دوره این عمل بزمان تنبع و اقتباس پیروی و تقلید منتهی گردیده .

۱- مراجعه شود به G. Wiet : Exposition d' Art Persan ص ۲۵۵ و ۲۶۶ و تابلوی

شکل ۱ و ۲ در آخر این کتاب

۲- مراجعه شود به Arnold & Grohmann : The Islamic Book ص ۲۵ و

و مابعد آن و Mohazmed Tassan : Les Tuluendes Zaky ص ۳۱۲ - ۳۱۴

شکل اول تصویر پردیو از حمام قاهره دالانار عربی

شکل ۲ تصویر دیوار حمام قاطی قاهره، جبهه ای که در قرن ۱۰ هجری دارای آثار عربی

مسلمانان توانسته اند که در عمل خود ممارست نمایند و سوری را که ایشان برای خود سرمشق و نمونه گرفته و از آن تقلید نموده اند. نقاشی های مانوی و مینیاتور های مسیحیان یعاقبه بوده و بسا هست که مسلمین از نقاشی نساطره (نسطوریها) نیز تقلید نموده و آزهنر ایشان اخذ و اقتباس کرده اند. (۱)

بالین وصف آنچه را که ما از مصادر تاریخی نسبت بوجود نسخه های خطی شناخته و بدان آگاهی یافته ایم فقط در میان آنان نقاشی های ریزه کاری و مینیاتور مربوط بدوقرن نهوده میلادی است و بعد از آن قدیمی ترین چیزی که از ایران و عربستان و شام بنظر ما رسیده راجع بدوقرن دوازدهم و سیزدهم بوده و مجموعه ایست که مورخین فن اسلامی نام مدرسه عراق یا هنرستان بغداد را بآن داده اند.

۱ - مراجعه شود به: Kuhnelt : Miniaturmalerei im islamischen Orient
ص ۱۶ و ما بعد آن و Arnold : Painting in Islam و ص ۵۶ و ما بعد آن

فصل دوم

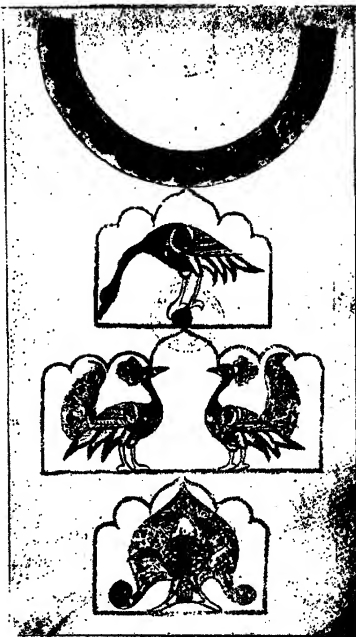
هنرستان بغداد یا مدرسه عراق

قرن هفتم هجری (۱۴ م)

مسلمانان از ایران و روم در زدن سکه ایکه بر آن نقش و صور ترسیم شده بود تقلید نمودند چگونگی این موضوع در کتاب الخطط مقریزی در قسمت سکه و نقود اسلامی مفصلا مسطور است و هم در تعیین موضوع کتب ادبی و تاریخی و غیره از آنان پیروی کرده نقش و نگار بارچه ها و منسوجات و آرایشگری و تزئین ظروف شیشه و غیره از اثاثیه و لوازم خانه را هم بتقلید ایشان ترتیب میدادند - گرما به ها و حمام مهمترین خانه و ابنیه بود که مسلمانان در نقش و نگار دیوارهای آن توجهی زیاد مینمودند و طولی نکشید که فن نقاشی در اسلام از تصاویر اسباب خانه و نقش و نگار ابنیه و عمارات بنامه ها و کتب منتقل گردیده و کتابهای خطی را بکشیدن چهره ها و صور آرایش دادند و بدین روش تنوع فنی و هنر گوناگون و آموزشگاه و هنرستانها که ما ضمن این فصل بزودی در باره آن سخن میگوئیم بوجود آمد.

در اینجا شایسته و سزاوار است پیش از همه یادآوری کنیم که در نقاشی و صورت کشی ایرانی موضوعاتی زیاد مکرر گردیده و اساتید هنر بک طرح را مکرر ریخته و بک صورت را چندین جا کشیده اند علنش آن است اساتید و صورتگران که جهت آرایش و زینت دواوین شعرا و کتب افسانه و حکایات و تصویر بعضی کتب ادبی و تاریخی کار مینمودند خلف هر یک از آنان این موضوعات را بروش و اسلوب سلف در طرح ریزی و وضع نگارش تصویر اختیار و تقلید نموده و بکار برده اند.

قدیمی ترین کتب خطی اسلامی که تصاویری زیاد را داراست کتابهایی است که ترجمه شده و در طب و علوم و فنون میکانیکی تالیف گردیده و مشهورتر از همه آنها

شکل ۳- ساحت طلوسی. هنرمندان عراق قرن ۷ هجری از کتاب السیر والسیاکیه جوری
موزه لوور

کتاب «الحیل الجامع بین العلم والعمل» جزری، پس از آن کتاب «عجایب المخلوقات» قزوینی است و بعضی از کتب ادبی دیده شده که در آنها رعایت بی‌اندازه و توجه زیادی در این خصوص بکاررفته مخصوصاً در هر یک از دو کتاب «کلیله و دمنه» و «مقامات حریری» صورت‌هایی برای روشن شدن گزارش متن و شرح کشیده شده و نقاشی نموده‌اند. انجام این عمل بدست استادان مسیحی شرقی و مردان کلیسا یا بعضی از مسلمین بود که به اسلوب فنی ایشان زیاده‌متاثر بودند و این بعد از آن شد که مسلمین فنون و هنر خود را از ملل و مردمی گرفتند که کشور آنها بدست ایشان فتح شده بود.

اما ایرانیان بیشتر توجه ایشان به تصویر کشیدن تاریخی و شرح حال یا تراجمی بوده که در آنها نام شاهان و تصاویر ایشان برای همیشگی و دوام یادگار بماند پس از آن دو این شعرا و حکایات ایشان است که بوستان سعدی و گلستان او مخصوصاً از آن جمله است. سپس دیوان حافظ و منظومات خمسه نظامی خواهد بود لیکن کتاب شاهنامه فردوسی در اینجا در بالاترین پایه قرار گرفته و اول مقام را احراز نموده زیرا که آن کتب در هر دوره از نقاشی و شاهکار اساتید ایرانی آرایش و زینت گردیده. ما در آخر فصل پیش اشاره نمودیم که اول هنرستان نقاشی و صورت‌کشی در اسلام مدرسه بغداد یا هنرستان عراق بوده و اساتید فنی صورت‌هایی کوچک‌ترا در نسخه های خطی کتب اسلامی که دوره آن پیوسته بروز کار خلافت خاندان بنی عباس است باین هنرستان نسبت میدهند.

هنرستان مزبور با وجود داشتن این نام هنرستان عربی خالص نبوده چنانکه ایرانی خالص بودن آن هم بعید نخواهد بود اگر چه کشور ایران یگانه سرزمینی بود که این هنر و فن در آن بروز و ظهور نموده سپس پیشرفت‌وارتها یافته و راه را برای هنرستانهای دیگر باز کرده و نقاشی در آنجا باوج عظمت و کمال رسیده باوجود این نمیتوان آنرا ایرانی خالص شمرد. جای تردید نیست که بیشتر کار کارکنان و هنرآموزان برای تاسیس بنیاد هنرستان بغداد از اهل معابد و پرستش گاههای شرقی از طوایف مختلفه بوده

و این هنر را از آنها اخذ نموده اند چنانکه مابین ایشان هنروران و قهرمانان نهضت علمی جهت نقل و ترجمه کتب قدیمه بزبان عربی پیدا شده و نیز درین آنان بهترین هنرپیشه گان درجه اول وجود داشته که هر يك بعبه عمل معماری و هنرموزائیک و خاتم کاری و کاشی سازی و غیره را یاد داده اند.

با این ترتیب طولی نکشید که مسلمین از این پیشه و هنر بهره و نصیبی که ذکر آن بعد از این خواهد شد بهره ور گردیدند و اول کسی که این کار را نموده ایرانیان بودند که بیشتر استادان هنر در میان ایشان پیدا شده و همین کشور ایران بود که بعد از تهجم مغول توانست مواهب و عطایای خدادادی فرزندان خود را نشو و نما داده و این هنر را بحد کمال برساند و نیز از هنر مردم شرق اقصی و آسیای مرکزی متأثر شده تا اینکه از فتونی که ما آنرا نتیجه هنروری دو قرن نهم و دهم هجری (۵ و ۱۶ میلادی) میشناسیم بهره مند گردد.

چون موضوعات فنی و طرح نقاشی در هنرستان بغداد همواره بدون تغییراتی اساسی تکرار هیانت لذا آنچه که بدست ما رسیده و از جمله نقاشی قرون اولیه اسلامی شمرده میشود با ملاحظه قدمتی که در آن می رود و شامل نسخ خطی قدیمه خواهد شد با وجود این مربوط بماقبل نیمه قرن ششم هجری نگردیده و راجع ببعدها آن خواهد بود.

از جمله چیزی که رعایت آن لازم است این است که نقاشی های کتب خطی هنرستان بغداد همیشه جزئی از متن کتاب بوده و از این عمل شروع و بیان موضوع متن کتاب را منظور مینمودند از این جهت میدان جلوه و نمایش این مواهب فنی در این هنرستان عربی بزرگتر و پهناتر از عرصه و فضای میدان فارسی آن است.

اشخاصی که در این تصاویر بچهره و سیمای نژاد سامی نشان داده میشوند کشیده بینی بوده و صورت ایشان از روشی سیاه پوشیده شده و در چهره و رخسار آنها علامت و آثار نشاط و هوش و دقت تعبیر موجود بوده و در صورت مذکور ظرافت و زیبایی و نازک کاریهایی که ما در هنر ایرانی میشناسیم مشاهده میشود.

شکل ۵- از ترجمه کتاب چالینوس کتابخانه ملی دین (قرن ۷ هجری) مرد مار گریه که استفاده می‌کند

شکل ۶- جلالی که مارا در گریه ویرانه برای مطالبه او می‌آید

شکل ۶-۷۰ - میلان حمله از بناهای صربیه - در استان عراق سال ۱۳۰۴ هجری تسبیح عقیلی خیر کتابخانه ملی پاریس - مارتن

شاید از زیباترین تصاویری که در هنرستان بغداد صورت گرفته و کشیده اند تصاویری باشد که ما آنانرا در نسخه مقامات حریری میبینیم و بیشتر این صور دلالت بر توانایی و قدرت اساتید آنها داشته ، مهارت و زبردستی ایشانرا در کشیدن تصاویر جمعی و حرکات مختلفه آنان بخوبی میرساند و معلوم میدارد که آنها دقتی بی اندازه در کشیدن صور حیوانات و غیره داشته^۱ و اوقاتی زیاد برای انجام آن مصروف نموده اند. (۱) گذشته از این گاهی شباهت مابین بعضی از تصاویر این هنرستان و بین صوریکه بدست مسیحیان کنیسه و پرستش گاهای شرقی کشیده شده بدرجه میرسد که ما بهر نیشماریم، این نقوش و صور اسلامی جزء کار خود مسیحیان باشد مخصوصاً نسبت به پنج قرن که از آغاز ظهور اسلام تا تاریخ پیدایش این هنرستانیکه ما درصدد وصف آنیم میگذرد چنین شباهت پدیدار است چنانکه تاجهای نورد و واری که اطراف سر اشخاص را احاطه نموده و از کشیدگی بینی بخطی واضح از رنگ و روش معمولی ساده که فرشت اشجار و پوشش زربفت اشخاص و آرایش گلهای و شکوفه در آن انجام گرفته و شاخه های درختان و ملائکه و فرشتگانی که دارای بالهای گشوده میباشدند ما تمام این دقایق و نکات را باوجهی مشترک بین تصاویر مسیحیان معابد شرقی و بین صوری مشاهده مینماییم که هنرپیشه گان هنرستان بغداد آنها را طراحی نموده و کشیده اند (۲) و شاید که این شباهت و ارتباط مربوط بتأثیر دوفن رومی و اسلامی بفن دوره ساسانی شود چنانکه ظهور آن بخوبی در صنعت نسجی و پارچه بافی های آن زمان مشاهده میشود.

مشهورتر از تمامی نقاشان و کارکنان این هنرستان «عبدالله بن فضل» بوده که در ۶۱۹هـ (۱۲۲۲م) کتاب مینوشته و آثار نقاشی مینموده و نسخه خطی از کتاب خواص عقاقیر (گیاهها) از اثر او است که از آن صوری چند در کلکسین (مجموعه) دکتر سار (Sarre) در برلن و دکتر مارتن (Martin) در استوکلم وجود دارد (۳) تأثیر فن بیزنطی (رومی) در صور اشخاص این تصاویر بلباسهای گشاد و آرایش

۱ - مراجعه شابلری ۴ شکر ۶ و ۷

۲ - مراجعه بدونالوی ۸۶۷ از Arno'd: Painting in Islam بین دو صفحه ۶۴-۶۵

۳ - مراجعه شود به Migeon: Manuel d' Art Musulman ص ۱۲۶

گل‌بوته نباتی آن پدیدار است که این صور بفروع نباتی و شاخه‌ها پوشیده شده و اوراق کهنه و غبار آلود این کتب خطی هم اکنون درموزه‌های دنیا و کلکسیونهای فنی اروپا و آمریکا موجود است چنانکه از آنها یکی درموزه متروبولیتان نیویورک وجود دارد و در آن صورت طبیعی را کشیده که دوا برای رفع سرفه بیماری تهیه نموده و در تصاویر مزبور رنگهای ششگانه سبز-کبود-سرخ-زرد و غیره بکاررفته و تارلاوچین لباس در آن مرتب و دور از طبیعت است بطوریکه این کیفیت در حدود خود نوعی از موضوع آرایش و زینت گردیده (۱) و از این نسخه خطی صورت دیگری است که در موزه (لوور) موجود است و در آن نیز طبیعی را نشان میدهد که تهیه دوا مینماید. یحیی بن محمود بن یحیی بن حسن واسطی در سال ۳۳۴ هجری (۱۲۳۷ م) نسخه‌ای از مقامات حریری را نگاشته که در آن زیاده از صد تصویر کشیده شده (۲) و در آن نوادر ای زید سرورجی و حبل بدیع او را نشان داده و مثل میزند و این نسخه هم اکنون در کتابخانه ملی پاریس است که آنرا شیفر (Schefer) مستشرق بکتابخانه مزبور تقدیم و اهدا نموده و تمام این صور اسناد و مدارک قسمتی از زندگانی و نظام اجتماعی این دوره و عصر است (۳)

مابین آنان دو صورت کشیده شده که مویکب عروس را در هودج و محملی بیشتر بسته و سوارها آنها را مشایعت و پیروی مینمایند و آنان به چم‌هایی بندست گرفته و طبل زده و آلات موسیقی و ساز مینوازند (۴) و نیز مابین بسیاری از این صور و تصاویری که موزه ملی مصر در دیوار یکی از گرابه‌های دوره خلفای فاطمی کشف نموده شباهت و قرابتی زیاد است و این شباهت و بهمنزدیکی آنان غرابتی نخواهد داشت زیرا که سقوط و انقراض سلطنت فاطمین در ۵۶۷ هـ (۱۱۷۱ م) اعلام انتقال بسیاری از اساتید هنر و فن مصر را ببلاد جزیره (عربستان) نموده و آن وقتی بود که بغداد مرکز بزرگی برای

۱- مراجعه شود به Diamond: A Handbook of Mohammedan Decorative Arts ص ۱۹

۲- مراجعه شود به Stchoukine: Les Miniatures Persanes ص ۲۰

۳ مراجعه شود به کتابهای ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ از Blanchet: Les enluminures des

manuscripts

۴- مراجعه شود به الواح شکل ۷-۶ و ۴

شکریه - «مهرابی» در تخت «بوزندگان» همراهان عراق سن ۷۳۲ هجری اولیاده شعی
 «مهرابی» در تری کتابخانه ملی وین

هنر و کتابت گردیده بود و در آنجا نسخه‌های دیگری از مقامات حریری است که تأریخ آن از سال ۷۲۳ هجری (۱۳۱۳ م) است و آنرا برای عامل خراج دمشق نوشته‌اند و بعضی از صور اشخاص در این نسخه ناتمام و رنگ آمیزی آنان هم بتمامی انجام نگرفته و از جمله تصاویری است که برای ماطریقه ایرا نشان میدهد که اساتید فنی در طرح ریزی و تحدید و اندازه گیری صور آن قبل از عمل رنگ کاری پیروی مینمودند .

در کتابخانه وین نسخه خطی دیگری از مقامات حریری وجود دارد که جدیدتر از نسخه قبلی است و بر آن امضای (ابوالفضل بن اسحق) دیده میشود تاریخ انجام نگارش آن سال ۷۳۳ هـ (۳۴۴ م) میباشد و صنعتی در آن شروع شده که سادگی اولیه را از آن برکنار نموده و آندو طریقه تعقید را سیر نموده و میبوید و از بدیعترین صور این کتاب خطی دو صورت است : اول آن صورتی است که تصویر امیری را بروی تخت کشیده و در دست او جامی برسم شاهن ساسانی دیده میشود و در اطراف او رجال حواشی و اطرافیان گرد آمده و دو فرشته او را با پالهای طلایی پاسبانی میکنند و در جلو تخت امیر دسته‌آزسان زنده‌ها و پهلوانان اند که امیر را بشوق و طرب و نشاط و شمع می‌آورند ، صورت دوم شخصی را نشان میدهد که بدیدن دوست خود آمده و کسالت مزاج او را بستر انداخته و لباس و پوشش دیدار کنندگان و اهل خانه و تخت خواب مریض بفروغ نباتی و شاخه‌ها و گل بوته و خطوط هندسی آرایش (۱) یافته و در این نسخه مخطوط نمونه‌ای از هنر و فنون نقاشی آسیای مرکزی تأثیر نموده دانستمدان هنر شناس چنین میانداشند برخی از این تصاویر که نسبت آنرا بهنرستان بغداد میدهند در افغانستان کشیده‌شده و در تحت توجه و عنایت دولت غزنوی بوده که فردوسی شاهنامه خود را برای آن دولت بنظم در آورده و این تصاویر در آنجا نقاشی شده و در غرفه‌ای که صور و نقوش آنرا زینت مینمود بعمل آمده ولیکن حقیقت امر آنستکه در این مورد دلیلی مثبت دیده نمیشود که آثر مان در افغانستان یا بخارا یا خیوه وری سوریکه باطرز و روش فنی که بهنرستان بغداد نسبت میدهند ساخته شده باشد زیرا که اثر فن ایرانی در آن موقع در قسمت شرقی دولت شاهنشاهی ایران رواج بوده و هم در وسط و مرکز این کشور این فن را معمول میداشتند علاوه بر این ظروف سفالی که بمدرسه ری نسبت میدهند

دارای نقوشی است که در طرز ساختمان و وضع رنگ آمیزی شباهتی زیاده را دارا می باشد بطوریکه در این فصل بیان شد سوری در مجموعه (آلبوم) کتابخانه اسلامبول موجود است که آنرا استاد ساکیان در کتاب خود از نقاشی ایرانی نشر داده و تاریخ آنرا به نیمه دوم از قرن ششم هجری (نصف ۲ از قرن ۱۲ م) مراجعه داده و مدعی است که نقاشی نامبرده از جمله صنایع فنی این هنرستان است که در مشرق ایران ظهور یافته (۱) ولیکن این ادعا با عقیده و رأی بسیاری از مورخین فنی اسلامی مخالف است و در حقیقت ممکن نیست که این تصاویر را بدوره قبل از عصر مغول مراجعه داد (۲)

اثر فنی هنرستان بغداد در بقیه اجزاء کشور پهنور امپراطوری اسلامی مانند سوریه و مصر هم امتداد یافته و در آنجا اوراقی از نسخه کتاب الحیل المیکانیکیه جزری است که آنرا در سال ۱۲۵۵ هـ (۱۳۵۴ م) محمد بن محمد بن احمد بن ناصر الدین محمد نوشته که در خدمت ملک صالح صلاح الدین از مالیک ممتاز شایسته و مشهور مصر بوده و تمامی آن مابین موزه ها و کلکسیون آناری اروپا و امریکا توزیع شده و در موزه لوور پاریس هم یکی از آنان موجود است که ساعت آبی را نشان میدهد و صورت ساعت را بشکل نیم دایره کشیده و آنرا روی دستگاهی جا داده که در آن جامها و طلوس ها دیده میشود (۳)

خلاصه آنکه تمام مشخصات هنرستان بغداد در تصویر اشیاء روی اسلوبی قرار گرفته که ساده و بدون تحمیل یا تکلیف است و بیشتر چیزی که تأثیر فن مسیحی شرق را در صنعت و کار آنان نشان میدهد طریقه تصویر ات خاص است که آنرا دوباره صورت کشی کشیشها و روحانیین و فلاسفه یونان استعمال مینمودند و هم در آنچه که راجع به تمثال اشخاص و چین و تازی لباسی هلی آنها است این اسلوب بکار رفته لیکن تأثیر ایرانی در طرز آرایش آن آشکار بوده و در مورد نسبت بین اجزاء مختلفه بدن در تصویر اشخاص هم معلوم است .

۱ - مراجعه شود به A. Sakisian : La Miniature Persane ص ۴ و ما بعد آن و
تابلوی ۹ شکل ۱۳

۲ - مراجعه شود به B. Gray : Persian : Painting ص ۳۶

۳ - مراجعه به تابلوی ۲ و شکل ۳ مطابق با Stchoukine: Les Mimatures Persanes ص ۳۲ تا ۳۰

فصل سوم

هنرستان ایرانی و تاتار (مغول)

در فصل گذشته ما از هنرستان بغداد سخن رانده و گفتیم که آن هنرستانی عربی و ایرانی بوده که از نقاشی مسیحیان شرق و فن دوره ساسانی متاثر شده بود هم اکنون در اینجا از هنرستان ایرانی و تاتار شرح میدهم که هنرستان مزبور بهترین هنرستانهای سه گانه بوده و این سه دوره برجسته در تاریخ ایران از قرن هفتم تا ۱۲ (۱۳-۱۸ م) امتیاز یافته و آن دوره مغول و عصر تیمور و جانشینان او و زمان خاندان صفویه است. ما میدانیم که در اوایل قرن ۱۳ میلادی مغول بایران و بلاد جزیره تاخت و تاز آورده و جنگهای طولانی زیاد نموده و فتوحات دور و دراز و بسیار خود را باستانی بغداد منتهی گردانید ۶۵۶ هجری (۱۲۵۸ م)

مغولها آسایشگاه خانواده خود را زمستان در بغداد و تابستان در تبریز قرار داده و در عراق عجم شهری بنام «سلطانیه» در حدود آب پخش کن بین دوشهر زنجان و اهر بنانهادند و این سه شهر عمده مراکز فن و کانون هنر نقاشی در دوره مغول بوده. از مشخصات مهمه انواع فنون در این زمان اثر واضحی از تعلیمات خاور دور و تقلیداتی است که از نوع تار و عنر مردم آن حدود شده و این نکته پوشیده نیست که از آغاز قرن اول هجری (۷ میلادی) روابط تجارته بین کشور پهلور چین و امپراطوری اسلامی وجود یافته و از فنون ظریفه و صنایع بدیعه چینی در کشور وسیع اسلامی پیروی و تقلید زیادی بعمل آمده بطوریکه آنها به بارت چینی ها و برتری ایشان در پیشه و هنر مثلها میزدند.

در اینجا تعجبی نیست که بگوئیم جنگ مغولها بری تشکیل حکومت امپراطوری باعث ازدیاد عناصر و اجزاء هنر چینی در نقاشی فارسی و ایرانی شده و روابط محکمی

هم از قدیمترین اوقات بین کشور پهناور پسر آسمان (چین) و مابین میهن مغول در ترکستان وجود داشته و موسیقی که این مردم کشور ایران را در قرن هفتم هجری (۱۳ میلادی) گرفتند هموطنان ایشان هم زمام امور و مقالید حکومت چین را بدست آورده ایران هم جزئی از دولت با عظمت امپراطوری مغول گردید و قلمرو دولت مغول ها تا آخرین نقطه آسیا امتداد یافت.

با وجود این عوامل روابط سیاسی مغول چندان قوی نبوده و طولی نکشید که دولت ایشان را روزی زوال نهاد و موجبات انقراض آن فراهم گردید ولی اثر تجارت و دادوستد و روابط ادبی ایشان بیشتر دوام یافته مغول ها، در کشور جدید خود مترجمین و کارگران و اهل هنر و صنعت و اساتید فنی و حرفت از مردم چین آورده و اثر هنر و پیشه خاور دور در این کشور مباشرت یافته و رواج پیدا نمود.

افرنی چین درباره نقاشی و صورتگری ایرانی نه تنها منحصر بچیزهایی است که ایرانیان از صنایع و فنون چینی بقرض و عاریت گرفته اند بلکه علاوه بر این باعث شناسایی آنها بچیزهایی شده که بعدها بواسطه آن توانستند در این هنر ترقی و پیشرفت نمایند در واقع مینیاتورهای ایرانی (صورتکشی های ریز و کوچک با ظریف کاری) بعد از سقوط بغداد ۶۵۶ هجری (۱۲۵۸ م) مابین ایرانیان ریشه دو انیده چنانکه پیش از این تاریخ هم این عمل بین آنها وجود داشته علاوه بر این صوریکه بهنرستان ایرانی و تاتار نسبت داده شده چندان زیاد نیست زیرا که زمان مغول (۶۵۶-۷۳۵) (۱۲۵۸-۱۳۳۵) تمامی بر ازیک سلسله حوادث جنگ و جهانگیری بوده، نهایت آنکه در اوایل قرن هشتم هجری (۱۴ م) کتب خطی تاریخی را با تصاویر و نقشه میدان جنگ و مجالس بزم و شراب و مناظر صید و شکار آرایش نموده اند.

از جمله چیزهایی که نباید فراموش نمود آنست که فتوحات مغول بهنرستان بغداد خاتمه نداده و این هنرستان بعد از آنهم باقی بود باین دلیل که ما از صنایع فنی این هنرستان که آمیخته و ممزوج با بعضی از تقلید های چینی و نقاشی ایرانی است در آثرمان از آنها کسب و تقلید نموده و این دو صنعت پهلوی یکدیگر ظاهر و آشکار

میشود، گاهی تنها در يك نسخه خطی تصاویری وجود دارد که طرز صنعت آن قسمتی
 بغدادی و قسمتی دیگر ایرانی تباری است.

در کتابخانه (مرگان) نیویورک نسخه خطی از کتاب (مناافع الحيوان) ابن
 بختیشوع وجود دارد که بفارسی ترجمه شده و دارای ۹۴ صورت است و این
 نسخه بامر و دستور امیرمغول (غازان خان) (۶۹۵-۷۰۴-۱۲۹۵-۱۳۰۴) صورت
 عمل بخود گرفته و بین سالهای (۶۹۵-۷۰۰-۱۲۹۵-۱۳۰۰) انجام یافته بعضی از
 تصاویر آن با نمونه های چینی نقل شده و یا برقم هنر وران و اساتید چینی است و
 بیشتر چیزی که این صنعت را نشان داده و آشکار میکند تصویر حیوانات و شکوفه ها
 و نباتات آن است. (۱)

مسلمانان از خاور دور تقلید طبیعت و طرز دقت را فرا گرفته و در ترسیم اشیاء
 بطوری که باصل طبیعت موافقت داشته عمل میکردند و صورت نباتاتی را که آنها ترسیم
 مینمودند و بغن چینی نثار یافته یکنوع تقلیدی شده که تمیز و تشخیص آن خیلی
 مشکل است بلکه مابین این صور و بین طبیعت نزدیکی زیادی بوجود آمده و
 درختان را بطوری جلوه داده اند که گویا با یاد مداعبه و شوخی مینمایند (۲).

علاوه بر این صنعت نقاشی در دوره مغول بطور کلی بهمان عنایت و توجهی که
 در دربار خلفای بنی عباس پیدا نموده بود برخورد کرده و با آنچه که بعدها هم در
 دوره تیموریان و دربار صفویه بآن تلاقی یافته در این عصر نیز بآنها برخورد نمود
 و مقصود ما در اینجا روگردانیدن از این صنعت یا مهمل گذاردن آن نیست بلکه
 در صنعت مذکور آنرا عجله و شتابزدگی یا سرهم بندی را می بینیم که این صنعت در
 بیشتر از تصاویر ایرانی تباری وجود دارد و علتش این بوده جنگهای زیادی که این
 دوره بآنها امتیاز پیدا نموده برای امرائزرگان وقت و رجال دولات مجال نمیکداشت

۱ - مراجعه شود به Demand: A Hand Book ص ۲۰ و ۲۱

۲ - مراجعه سراج عهده که دو آنها اشاره های زیادی بتأثیر خاور دور در قنون
 اسلامی دارد و استاد گاستون ویل G. wiet در ترجمه آنکه از کتاب البلدان یغویی نموده
 اشاره بهصری کرده که استاد پللیوت P. Pelliot نشر داده و نیز چیزی را که دلالت دارد بر اینکه
 مولی چینی که بیش از سال ۷۶۲ میلادی زنده گامی مینموده گوید که صنعت های نساجی و طاقی
 و صورت گنی و اشیاء طلا و غیره کاری را صنعت گران چینی بسلیمانان در شهر کوفه یاد داده اند.
 و مطابق با P. Pelliot: Artisans chinois. T'oung Pao. XXVI. p. 110-111.

که اندیشه خود را مصروف کارهای دقیق و ریزه کاریها بنمایند و با خیال خود را بجزئیات هر کاری متوجه کنند که وقت زیادی بگیرد و کاری بدقت انجام پذیرد.

بنا بر این از تصاویر هنرستان ایرانی تاتار چیزی که مورخین فنی اسلامی را بیشتر متوجه نموده و بشگفت میآورد همان طرز اسلوب و روش و استحکام قلم و غرابت اشکال آن است و اعجاب اینها بیشتر در دقت صنعت یا توجیهی است که درباره کشیدن تصاویر بکار رفته.

وزیر کبیر و مورخ مشهور «رشیدالدین» (۶۴۵-۷۱۸-۱۲۴۷-۱۳۱۸) در تبریز بنگاه دانشی و هنری ساخته و ترتیب داد که آنرا بنام خود نامیده و در آنجا بسیاری از خوشنویسها و نقاشان و اساتید پیشه و هنر را برای تدوین مؤلفات تاریخی و طبعی خود و نقاشی تصویر آن مؤلفات استخدام نمود.

مهمترین چیزی که از تصاویر بیا رسیده و جزع نقاشی منسوب به هنرستان ایرانی و تاتار است. صورت نهایی نسخه خطی کتاب «جامع التواریخ» و وزیر رشیدالدین است (۱) که تاریخ آن مربوط به سال ۷۱۴ هجری (۱۳۱۴) میشود و جزئی از آن اکنون در کتابخانه انجمن آسیائی دولتی لندن بایگانی شده و جزء دیگرش در کتابخانه دانشگاه «ادنبرا» میباشد و تصاویر این نسخه مانند صوری است که ما در سایر نسخه های خطی جامع التواریخ رشیدالدین می بینیم که تمثالها و صور حوادث و اتفاقات انجیل و زندگانی بودا و سیرت نبوی (ص) و تاریخ چین و امپراطوری اسلامی را نشان میدهد و ظاهراً چیزی که اسباب تمیز و تشخیص این صور است اثر روشن چینی آن است که در ترسیم مناظر طبیعی دیده میشود و شکل و قیافه مغولی است که در رسم بیشتر اشخاص نمودار است و این نسخه اهمیتی زیاد دارد زیرا که ما در بسیاری از تصاویر آن عوامل اجنبی و نمونه های صنعتی یگانگن را مشاهده میکنیم که فن ایرانی آنرا از خود دور گرفته و از آنها الهام گرفته است که بعدها هم آنرا «ضمیمه نموده» (۲) و اثر آن

۱- مراجعه شود «Introduction à l'Histoire des Mongols des Fadl Allah»

۲- Ed-Din par E. Blochet «Rashid T. Arnold: Painting in Islam» ص ۶۴-۷۵

۳- مراجعه شود «Persian Miniature Painting» Binyon, Wilkinson & Gray

ص ۳۴ و ۴۴ و ۴۶ و تابلوهای از ۱۸ تا ۲۴

مابین آثار فنی و هنر ایرانی نمودار است (۱)

یکی از صور این نسخه خطی تصویر مبارک حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام و صورت حضرت حمزه عموی پیغمبر ص است که سواره برای جهاد با مشرکین و کفار میروند و بیشتر پیشروی و تقلید از فن هنرستان بغداد در این صور غلبه یافته چنانکه قیافه و سیمای اشخاص آن عربی و اسپهای ایشان لاغر کشیده شده و با اسپهای مغول و سواران آن تفاوتی زیاد دارد. (۱)

در واقع صفحات صور مزبوره بمنزله میدانی است که در آن تقلید خاور دور و هنرستان بغداد و فنون و هنر دیگری که در آنها مؤثر گردیده جمع آوری شده.

در کتابخانه ملی پاریس نسخه خطی دیگری از جامع التواریخ رشیدی موجود است که بیشتر گمان می رود کتاب مزبور را در تبریز بین سالین (۷۱۰-۷۱۵) (۱۳۱۰-۱۳۱۵) نوشته و نقلی نموده اند و مابین تصاویر آن صورتی است که تصویر جمعی مغولها را در آن کشیده و در رأس ایشان هلاکو قرار گرفته که بغداد را محاصره میکند و در دیگری صورت مستصم آخرین خلفای عباسی کشیده شده است که از شط دجله عبور مینماید تا اینکه هلاکو را بعد از سقوط بغداد ملاقات نماید (۶۵۶) سومین صورت چنگیز خان است که بین زنان خود و رجال درباری قرار گرفته و جلو او دوپسرش هستند که خم شده و مراسم تعظیم و احترامات لازمه را بجا میآورند.

در تمامی تصویر این کتاب خطی اثر نقاشی چینی که حاکی از آثار طبیعت است آشکارا و نمودار است و در رسم حیوانات موهوم و خیالی و افسانه های چینی و جبره و قیافه که ایرانیان از چین بشکل تقلیدی و صنعتی آن نقل نموده اند بدون اینکه خود را در مشاهده قیافه و هیئت و طرز کشیدن صورت و رسم منظره حقیقی آن بزحمت و مشقت انداخته باشند (۱)

از جمله چیزی که در صنایع کتب خطی بکتاب جامع التواریخ رشیدالدین شبیه است نسخه شاهنامه ایست که زمان آن راجع به نیمه اول قرن هفتم هجری (۱۴ م)

۱ - مراجعه به Kunbel Miniatur Malerei تا بلوی ۲۴ از

۲ - مراجعه به Migeon : Manuel ج ۱ ص ۱۳۲ و ملاحظه تا بلوی ۸ دوشکل ۱۱ و ۱۲

میشود پیش از این نسخه نامبرده رامسیو دی موت (Mr. Demotte) مالک بوده و پس از آن بر گهای این کتاب از هم پلشیده و پراکنده شده و از آن اوراق هم اکنون در موزه لوور و کلکسیون های آثاری اروپا و امریکا موجود است تصاویر این شاهنامه بهجمنی بزرگ در صفحاتی بلند کشیده شده و شاید قدیمی ترین اثری باشد که از تصویر کشی و نقاشی این کتاب شناخته میشود و از جمله مشخصات آن وجود عوامل فارسی و چینی و مغولی است که در کتاب مذکور هر کدام بهلو، بیهلوی یکدیگر قرار گرفته .

در موزه لوور پاریس سه قطعه از این صورتهای است که اولی تصویر سپاه و نیروی ایرانیان را نشان میدهد که شاه کابل را رانده و شکست داده اند و شاه در رأس قشون شکست خورده خود قرار گرفته و سردار سپاه ایران فرامرز پسر رستم است که خودی از طلا بسرنهاده و در دست او حربه ایست که آنرا پیالا برده و میخواهد بر شاه کابل بزند که در جلو بحالت فرار است (۱). در تصویر دوم صورت اسکندر کشیده شده که روی تخت نشسته و رجال درباری اطراف او را گرفته و بدوره سروی دائرة از نور یا هاله احاطه نموده و این طرز تصویر به پاکدامنی و جلالت و تقدیس مقام و مرتبت او دلالت دارد چنانکه تاجهای نور در اطراف سر کشیشا و قدیسین و پیشوایان مذهبی در امور صورت کشی و نقاشی مسیحی (۲) هم دلیل این نکته است و اینگونه تاجها در فن نقاشی اسلامی برای ابراز اهمیت اشخاص و عظمت مقام ایشان بوده و فقط برای اظهار این مقصود بکار میرود (۳).

تصویر سوم نماینده صورت اسکندر است که در جلو درختی ایستاده و پا برندگان حرف میزنند و در پشت سر وی جلودار اوست که لگام اسب و استر را بدست گرفته (۴).

ما در این تصاویر نمونههایی را می بینیم که ایرانیان از چین در هر صورت کشی و نقاشی اخذ و اقتباس نموده اند و طرز لباس اشخاص خود های مغولی که در سر دارند بخوبی در آنها مشاهده میشود .

۱ - تابلوی ۷ شکل ۱۰

۲ - تابلوی ۶ شکل ۹

۳ - مراجعه شود به Kuhnelt : Islamische Kleinkunst

۴ - مراجعه شود به Stchoukine : Les Miniatures Persanes

شکل ۹- اسکندر بر تخت ، هرستان ایرانی و تاتار، اوایل قرن هشتم هجری سده از شاهنامه اوور

شکل ۱۰ جنگه فرامرز پاشاه کابل - هنرستان ایران و تانار اوایل قرن ۸ هجری شاهنامه لور

تابلوی ۸

شکل ۱۱ گلزارستان پایاندوران اوایل قرن ۸ هجری

شکل ۱۲ اور کتادان یا فرزندستان غود اوایل قرن ۸ هجری نیمه شمالی تاریخ و جغرافیای - کتابخانه ملی پاریس - ساکسیان

شکل ۱۳ - از کلیه و دمنه . در باز سگی : است که شده خود را از دست داده تا آنرا
از صورت خود که در آب است بگیرد - در زیر شهری است که گلور می دواند
در کتابخانه پلندوز استانبول قرن هشتم هجری از ساکسیان

در کتابخانه ملی پاریس نسخه خطی از تاریخ مفول علاء الدین جوینی موجود است که در سال ۶۸۹ (۱۲۹۰) نوشته شده و بر آن فقط يك صفحه تصویر کشیده که مولف نسخه از کتاب خود را به «ارغون خان مفول» تقدیم مینماید (۱)

و نیز در آن کتابخانه نسخه های خطی چندی از تاریخ طبری و نسخه از کتاب شاهنامه است که استاد شولتز (Schultz) دارای آن بوده و در تمامی صوری است که صنعت آنان بایسپاری از آنچه که ما در این فصل از آن سخن میرانیم تفاوتی ندارد خلاصه کلام آنکه مفول علی رغم چیز های که از خرابی و تدبیر و عادت و کشتار و ویرانی و ادبار داشته و رهبن آن شده و بآن اوصاف معروف گردیده اند بدین وصف نیز آنها خود را معرفی نموده اند که چگونه از ارباب هنر و صنعتگران قنبردانی کرده و به پیشه و هنر ایشان اهمیت میدادند و غرابتی ندارد که ما در مصادر تاریخی میخوانیم چگونه آنها شهرها را خراب نموده و از میان مردم آن جز اسانید فنی و ارباب پیشه و هنر کسی را باقی نمیگذاشتند هنرپیشه گانی که فنون اسلامی بوجود ایشان مفتخر شده و تأثیری عجیب پیدا نموده مخصوصاً نمونه کارهای ایشان از نقاشی و پیشه ظروف سفالی و کاشی کاری است که هنوز در سلطان آباد (سلطانیه) موجود است جزو مفاخر آن عصر میباشد.

علاوه بر این مصادر و مراجعات تاریخی بما خبر میدهد اول چیزی که ایرانیان از کار هنرپیشه گان کشور چین شناخته و بدان پی برده اند در دوره ساهانیان بوده و آن موقعی است که «امیر نصرین احمد» رودکی شاعر مشهور ایرانی را امر فرمود که کتاب کلبله و دمنه با ترجمه فارسی بنظم در آورد سپس نقاشانی را از چین خواست تا کتاب نامبرده را بر رسوم و نقش و نگارهای توضیحی برای آشکار نمودن مطالب متن کتاب آرایش دهند ولی این يك عملی منحصر بفرد بوده و تأثیر فنون نقاشی و آرایشگری خاور دور بطور واضح و آشکار در فنون ایرانی و صورت کشی آن جز در دوره سلطنت مفول جلوه و ظهور ننموده (۲)

۱ - مراجعه شود به Blocher : Les écoles de peinture en Perse در شماره

دوب و ادوت ۱۹۰۵ Revue archéologique ۱۲۵ ص ۱۲۵

۲ - مراجعه شود به Arnold : Painting in Islam ص ۶۵ - ۶۶

فصل چهارم

عصر تیمور و جانشینان او

دوره تیمور و جانشینانش از برجسته ترین ادوار عصر نقاشی ایران است و آمدن ابن فانیح ترکستانی و گرفتن او سمرقند را جهت پایتخت خود از سال (۷۷۲- ۱۳۷۰ م) آغاز آرامش نسبی ایران است که بعدها این امر باعث پیشرفت و ترقی کشور شده و دوره پسر و جانشین او «شاهرخ» بآن شناخته میشود و این آرامش و سکون را مدت زمانی بود که کشور ایران بخود ندیده بود.

تیمور باوجود بیرحمی و سنگدلی که داشت معذک دوستدار هنر و ادب بوده و عشق زیادی بخواندن اشعار حافظ و نظامی داشت، او باجانشینانش از بزرگترین مشوق اساتید فنی و هنرپیشه گان و حکما وادبا بشمار رفته اند.

دوره های گذشته نیز برای این زمان زمینه را حاضر و مهیا نموده بود درحقیقت آنها یکنوع مقدمه ای بوده که در آن مراحل اقتباس و انتخاب و تاثیر زیادی در هنر و فنون بعمل آمده و برای دوره تیمور و جانشینان او مقدر شد که تا پایه وحدی اعلی طراز و روش ایرانی با دوام و استواری را بوجود آورند و آنچه را که ایران از هنر و صنعت خاور دور کسب نموده بوده بی نیاز شده و اندوخته های پیشین جزء اصلی و اساسی این فن قرار گیرد.

در مصادر تاریخی نگاشته شده که تیمور لنک خواست در سمرقند پایتخت کشور پهناور خود بقدر امکان از اساتید و صنعتگران زبردست و توانا جمع آوری نموده و از وجود آنها استفاده نماید لذا در آنجا صدها نقاش و صورتگر و هنرپیشه ها از بغداد و تبریز و دیگر جاها از شهرستانهای منصرفی خود گردآورده و با این وصف بغداد و تبریز کانون هنر و فنون و مرکز اجتماع اساتید فنی و اهل هنر گردید و

صنعت نقاشی و صورت کشی و فنون مربوطه بآن در ایندو جا رواجی تمام گرفته و پیشرفت زیاد نمود .

اگرچه تاریخ برای ما نام نقاشی معروف و شهیر بغدادی « عبدالملی » را ضبط نموده که در دربار سمرقند بوده ولی ظن غالب بر آن است که سمرقند در دوره تیمور بموقعیت و مقام بزرگی که هرات در اوایل قرن ۱۵ میلادی در دوره شاهرخ و جانشینان او رسید این شهر بآن مرتبه و مقام نرسیده بود .

ممکن است که اکنون نزد ما کتابهای خطی « صور سمرقند » مربوط به دوره تیمور لنگ وجود نداشته باشد ولیکن در کتابخانه ملی پاریس رساله ای خطی وجود دارد که آن را « بمدرسه تیمور نسبت میدهند و آن رساله ایست در علم نجوم که در سمرقند نیمه اول قرن ۱۵ برای کتابخانه « اولغ بیگ » پسر شاهرخ و حاکم قسمت ماوراءالنهر از سال ۸۱۲ تا ۸۴۹ هجری نوشته شده، این امیرزاده در سمرقند رصدخانه مشهوری ساخته که در آنجا عده ای از بزرگان که در علم نجوم مشغول بودند جمع آوری نموده و تمرکز داده بود (۱)

درموزه متروپولیتان نیویورک نسخه خطی نجومی دیگری وجود دارد که به پنجاه صورت از تصاویر بروج و ستارگان مزین شده و مرجحانی که در پوشش لباس اشخاص و تفصیل صنعتی دارد آن است که این پنج نسخه نیز در سمرقند زمان الغ بیگ نوشته شده (۲)

علاوه بر این دو نسخه خطی درموزه بریطانیا وجود دارد که زمان آندورا جمع بمصر خود تیمور بوده ورشته ارتباط بین مدرسه ایرانی و تاتار و بین هنرستان تیموریان را بخوبی نشان میدهند : اول این نسخه - دیوان قصائد و اشعار خواجوی کرمانی است که در آن علاقه و عشق ورزی ایرانی را بهمايون دختر امپراطور چین شرح داده و صورت آن را کشیده (۳)

۱ - مراجعه شود به Blochet : Musulman Painting ج ۱ ص ۱۵۶ و Migeon Manuel ۸۸ تا ۹۳

۲ - مراجعه به Dimand : A HandBook ص ۲۲
مربوط به Sakisian ; Le Miniature Persan ص ۳۲ Migeon :

این نسخه را استاد خوشنویس مشهور ایرانی «میرعلی تبریزی» در بغداد سال ۱۲۹۹ هـ (۱۳۹۶ م) نوشته و بر یکی از صورتها امضای استاد ایرانی «جنید ساطانی» است که در خدمت «سلطان احمد» از امرای خانواده جلایر در بغداد بوده (۱)

نسخه دوم - راجع بهمان زمان خود تیمور و شامل چندین قصاید است که از آنجمله تاریخ منظومی است که احمد تبریزی در چند باب راجع به فتوحات چنگیزخان نگاشته و در تصاویر این دو نسخه بسیاری از اوصاف آرایشی و تزیینی است که بعداً از مشخصات مدرسه هرات در قرن نهم هجری (۱۵ م) شده و در ضمن آن صورت درختان و مناظر گاههای طبیعی است که در بین آنان کوهها و تپه ها بوده و بشکل اسفنجی (ایر) آنانرا ترسیم نموده و نباتات ریز ریزی است که آرایش و زینت تصویر بآن زیاد شده و بآن روشی خاص و نقشی مخصوص میدهد و در این تصاویر رنگهای ثابت و تند و بکر رفته که تند و وحدت آنرا هیچگونه گردش روزگار و تغییرات زمان بهم نمیکشند و تمام اینها مابه الامتیاز و ماده تفاوت و تفرقه بین تصاویر این دو نسخه و بین صور اولیه در قرون ۸ و ۷ هجری است (قرن ۱۳ و اوایل قرن ۱۴ میلادی).

با این وصف بهتر آن است که ما تصاویر این دو نسخه خطی را بهیچیک از هنرستان تیموری نسبت ندهیم زیرا که هنرستان تیموری در واقع متمثل با آخرین دوره تطور هنرستان ثنائی گردیده و بنابراین دوره مغل تا اوایل قرن ۹ هجری (۱۵ م) امتداد مییابد و خانواده جلایر دسته‌ای از مغول بودند که در عراق عرب حکومت نموده و بغداد را برای خود پایتخت قرار داده و این شهر را در تمام طول قرن ۸ هجری (۱۴) و قسمتی از قرن ۹ (۱۵) شهری مغولی گردانیدند و این عمل علی‌رغم استیلاء تیمور بر آن شهر در ۷۹۵ هـ (۱۳۹۳ م) بوده.

مصادر تاریخی نشان میدهد که سلطان لویس آخرین ملوک خاندان جلایر از جمله ملوکی بوده که فن نقاشی را اصلاحات زیاد نموده و در آن موفقیتی زیاد پیدا کرده پس اشتباهی که بین این صور و بین تصاویر تیموری پیدا شده راجع بآن خواهد شد که که اولی بدیگری مشابه و متمثل شده و چنانکه ما قبلاً متذکر شدیم و این خود حلقه

هکل ۱۵ منظره باغ از نسخه خطی منظومه خواجوی کرمانی موزه بریتانیا - مارتن

شکل ۱۰ ادا سکر در باغ

از نسخه خطی منظومات خواجهای کرمانی در دوره پهلوانی دوره ۱۰ هجری قمری

درختان و گیاهان در باغ

کار کردن در زمین

پیوستگی و اتصال بین هنرستان ایرانی تئاتری و بین مدارس تیموری شده و درحقیقت خود تیمور گذشته از عشق و علاقه ای که بفنون جمیله و هنرهای زیبا داشته شخصاً در ایجاد و پیدایش طرز تصویرگری که ما بنام او نسبت می دهیم مباشرت نموده خلاصه آنکه تیمور چندان عامل قوی در این هنر نبوده که این دوره بنام او تمام شده و پیشرفت و رشد طبیعی که برای هنر نقاشی در قرن ۸ (۱۴) روی داده این فاتح را دستی زیاد در آن نبوده بلکه نامگذاری عادلانه آن رعایت و توجهی عالی بود که شامل احوال خلفاء و حانشینان تیمور میگردد که از نقاشان و صنعت نقاشی بعمل آمده .

در کتابخانه ملی مصر نسخه از شاهنامه فردوسی وجود دارد که آنرا لطف الله بن یحیی بن محمد در شیراز سال ۷۱۶ هـ (۱۳۹۳ م) نوشته و در آن صفحه ای تذهیب شده و رنگین ترتیب داده اند که ۶۷ صورت کوچک را داراست و در صنعت و طرز نقاشی مناظر طبیعی و پوششها و شکل و شبهت به نسخه خطی کلبه و دمنه ای شبیه و مانند است که اکنون آن نسخه در کتابخانه ملی پاریس موجود است . (۱)

در مجموعه مستر شترینی (Chester Beatty) شاهنامه دیگری بوده که در سال ۸۰۱ هـ در شیراز نوشته شده (۱۳۹۷ م) و حالیه در ضمن یک مجلد باجزمی از نسخه خطی دیگر در موزه بریتانیا مضبوط است و آن شامل چند قصیده و نظم بطرز و اسلوب و روش کتاب شاهنامه میشود و تصاویر این دو نسخه در صنعت و اصول فنی دقیق تر از صور موجوده در شاهنامه کتابخانه ملی مصر بوده و تناسب رنگهای آن زیادتر و رسا تر و آن تازگی و تنوعی فراوان دارد .

خلاصه کلام آنکه مجموعه نسخه های خطی که در آخر قرن هشتم هجری (ده سال های آخر از قرن ۱۴ م) نوشته شده برای آن مشخصاتی است که نباید آنها را حقیر شمرده و خواز گرفت یا بنظری اعتنائی بآنان نگاه نمود چونانکه در آنان رنگهایی تابنده و درخشان دیده میشود که مناظر باغ و گلها و بهار را نشان میدهد و این مشخصات بعد از آن از خصایص و معیارات هنر و فن ایرانی گردیده و اساتید فنی در این مورد ب ایجاد تناسبی شایسته رسیده و نگارش صوری زیبا جهت اشخاص و توافقی و سازشی پسندیده

۱- مراجعه شود به Binayon, Wilkinsno & Grey : Persian Miniature Painting

و مطلوب بین موضوع نسخه کتاب و بین صورتهای مینیاتوری و تصاویر کوچک مبادرت نموده‌اند و در بعضی از این صور رسوم و نقشه‌هایی است که برای منسوجات (پارچه‌ها) و قالیچه و جانمازها تدلیز شده و لیکن از آنها چیزی بدست‌مانر سیده است و بزرگترین مزایا و برتری در این مورد نسبت به توجه و پیشرفت نقاشی ایرانی مربوط با امرای خانواده جلایر شده و راجع بآنها می‌گردد.

هنرمستان هرات

علاوه بر اینکه نقاشی ایرانی به عصر طلایی دوره جانشینان تیمور: پسر ارشاهرخ و نواده‌های وی: بایسنقر- ابراهیم سلطان و اسکندر بن عمر شیخ پیوسته میشود جای تعجب و شگفت نیست که در زمان ایشان وحدتی بانیر و تکاملی قوی بوجود آمده که نقاشی روح ایرانیگری بخود گرفته و بطوری خود را نشان میدهد که کشف نمونه‌ها و عوامل اجنبی در آن خیلی دشوار و مشکل است؛

آئین سیاست دولت امپراطوری تیمور لنگ با ایجاد و تاسیس هنرستان های فنی جندی اقتضا نمود و در عین اینکه او در پایتخت دولت امپراطوری خود مشغول ب اداره نمودن امور کل کشور و پناور خویش بود اینگونه هنر و فنون را نیز راج و رونق میداد. در نواحی مختلف هم امرائی بودند که حکومت کرده و قادر و فرمانفرمایی خود را شبیه‌ترین چیز بکشورهای متحده مینمودند چنانکه هر امیر از خود درباری داشته و در بعضی احوال نظام و راثی امور حکومتی و فرمانفرمایی همانطور بود که در پایتخت کشور پناور امپراطوری اجرا و پیروی میشد.

مثلا می بینیم که شاهرخ در دوره زندگانی پدرش تیمور لنگ حاکم خراسان بوده و چرن او وفایاقت پسرش جانشین وی شده او نیز در خراسان اقامت گزیده و هرات را پایتخت کشور خود نمود حکومت نواحی ماوراءالنهر که سمرقند مرکز آن بود بالغ بیک داده و ابراهیم سلطان را حاکم شیراز و حدود فارس نمود.

شاهرخ پادشاهی بزرگوار و باوقار بوده و کشور ایران در دوره شاهی او آرامش و امنیت گذرانیده و شهر هرات مرکزی مهم از برای پیشه و هنر نقاشی گردید و این پادشاه در آنجا کتابخانه مهمی تأسیس نمود .

موقعی که پسرش بایسنقر حکومت عمومی قسمت هرات گردید او هم کتابخانه دیگری با هنرستان و دارالفنون از برای ترویج و تکثیر پیشه و هنر ترتیب داده و در آنجا نقاشان و تذهیب کارها و خوشنویسان و جلدسازهای زیر دست و سرآمدی را جمع آوری نمود و این بنگاه هنری کارهای مهمی را بنوبت خود در عمل نقاشی و کار تذهیب انجام داد. اساتید مذکور کسانی بودند که از شیراز و تبریز و سمرقند بهرات آمده و در انجام انتقال و تمرکز پیدا نمودند روابط ایران با کشور های خاور دور از جهت استوار نمودن بنای دوستی و ارتباط هیچگاه و زمان بآن پایه نرسیده بود که در دوره شاهرخ رسیده زیرا که در این دوره هیئت ها و مأمورین علمی و فنی اعزامی مابین ایران و ممالک خاور دور آمد و شد نموده و مبادله میشدند و شاید این امر مربوط بتغییر دو خانواده ای باشد که در آن دوره حکومت مینمودند .

پس همانطور که حکومت مغول ایران در اواخر قرن هشتم هجری (۱۴ م) با آنها و پایان رسید در همین بین حکومت خاندان یوان (Yuan) مغولی خاتمه پذیرفت ۱۲۸۰ م -- ۱۲۶۷ م و بجای آنها خانراده منگ (Ming) (۱۳۶۸ م -- ۱۶۴۶ جانشین ایشان گردید .

از جمله چیزی که بیشتر جلب نظر میکند آن است که بایسنقر بایکی از این هیئت اعزامی علمی که به چین سفر کرده ۷۲۳- (۱۴۲۰) نقاشی را که نام او «غیاث الدین» بود همراه نموده و او را مکلف و مأمور داشته که هر چه را از آثار بدیسه در راه و خط سیر خود می بیند صورت آن را کشیده و چگونه آنرا شرح و وصف دهد .

غیاث الدین این مأموریت را انجام داده و توصیف عمل او را اکمال الدین عبدالرزاق در کتاب «مطلع السعدین» خود که آنرا مستشرق معروف کانر میر «Quatremère» بفرانسه ترجمه نموده و نقل و حکایت کرده، بعید نیست که غیاث الدین موقع برگشتن خود از آنجا بعضی از استادان فنی و سرامدان چینی را یا برخی از کارها و نمونه عملیات

و هنر ایشان را باخود به‌راه آورده باشد (۱) در هر صورت نقش و رسم چینی و هنر صورتگری آنان در ایران معرفتی تمام یافته امراء و رجال فنی از آن تقدیرها کرده و در پی این کوششها مینمودند و در جمع آن اصرار داشتند و برای این فن تأییری زیاد بوده که کشف و ایضاح و تمیز و تشخیص آن برای مایه اندازه مشکل است ولیکن وقتی که ما آنرا در دست گرفته و مشاهده نمودیم و دوباره وجود آن قطع پیدا کردیم خواهیم دید دقت و مراقبتی را که صنعت‌تصویر و نقاشی بدان نائل گردیده و در هنرستان هرات بوده علاوه بر این بعضی از صور که بنظر ما رسیده دیده ایم که در آنها عوامل چینی و ایرانی دوش بدوش یکدیگر قرار گرفته ولیکن باهم اختلاط و آمیزش یافته و وحدتی قوی و تمام چنانکه در هنرستان تیموری داشته در اینجا ترتیب نداده است. واضحت‌تر از تمام صور صورتی است که در آن شاخه درختی ترسیم شده که بر آن گنجشکها نشسته اند و شخص تصویر می‌کند که صورت مذکور از مصنوعات عصری منگ (Ming) (۱) در چین است سپس در زیر آن خسر و شیرین دو عاشق و معشوق ایرانی بلباس ایرانی و صورت چینی ترسیم شده و بطوری مبهم است که مورخین فنی از جزم باینکه استاد سازنده این تصاویر ایرانی است که فن و صنعت چینی را تقلید نموده و یا چینی است که از هنر و کار ایرانی تقلید کرده عاجزند. (۲)

ولیکن ظاهر ترین چیزی که موجب و مسبب تأثیر فارسی در فن دوره تیموری است عمل جلد سازی آن زمان میباشد که با تصویر حیوانی که با اسلوب فن چینی زینت شده انجام گرفته و از جمله مشخصات مینیاتور و صورهای کوچک مدرسه هرات ترسیم و نقش سرهای انسانی و حیوان است که برای آرایش در مینیاتورهای ازمنه با صور کوچکی که استادان ارامنه کشیده‌اند دیده و شناخته میشوند که تاریخ آن باواخر قرن هفتم و اوایل قرن هشتم هجری مربوط است (اواخر قرن ۱۳ و اوایل قرن ۱۴ م)

از جمله صور مهمه ای که به‌نرستان هرات نسبت داده‌اند صورتیست که در موزه

۱ - Binyon, Wilkinson & Gray : Persian Miniature Painting - ۱
نقش مینیاتور ایرانی

۲ - مراجعه بپابلوی ۱۶ شکل ۱۲

۳ - مراجعه شود بپابلوی ۱۸ دو شکل ۲۴ و ۲۵

هنرهای زیبای پاریس وجود دارد که صورت مزبور رسیدن امیرهای را بندو بارچین نشان داده و تاریخ آن راجع بسال ۸۳۴ ه است (۱۴۳۰ م و در آن صنعتی مخلوط و متناسب از صنعت لطیف و اسلوب ظریف ایرانی و جمال و زیبایی فن چینی در دوره منگ (Ming) ملاحظه میشود. (۱)

علاوه بر این اثر آمیزش اسلوب فن چینی در زمان منگ بتقلید فن ایرانی در تصاویر نسخه خطی «معراج نامه» که اکنون در کتابخانه ملی پاریس محفوظ است مشکل نبوده و بآسانی واضح خواهد شد.

نسخه مذکور در سال ۸۴۰ هجری (۱۴۳۶ م) در هرات برای شاهرخ نوشته شده و بیشتر تصویر آن دارای وضع مربعی شکل و از متن نسخه خطی جدا و مستقل میباشد و دیده میشود که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روی براق سوار گردیده و جبرئیل در جلو آن حضرت قرار گرفته و فرشتگان اطراف او را احاطه کرده و در آسمانها سیر و گردش میکنند و پیغمبران دیگر بآن حضرت روبرو و مقابل میشوند و در صورت فرشتگان ملاحظه میشود که صورتهای ایشان گرد و مستدیر و چشمان آنها کوچک و ریز و منحرف میباشد و تاثیر شکل و قیافه فن چینی را در صورت از خود نشان میدهد چنانکه تاثیر این فن بفن چینی در اشکال و تقلیدی که بر این روش ترسیم شده هویدا و ظاهر است بطوریکه ما می بینیم در صورت حضرت رسول و یاران او یک نوع طرح زیبایی و ظرافت کار است که نمونه صنعت عربی و ایرانی را از خود نشان میدهد.

این صورتهای روی هم رفته جزء هنرهای زیبا بوده که زیاده دلفریب و قشنگ است و رنگهای فیروزهای و طلایی جلای و بهلی آنرا بی اندازه زیاد نموده ولی چیزیکه هست تکرار موضوعات آن تاحدی خالی از ملال نیست (۱)

شبهه باین صورتهای در فن هاشمی و کار دوازده صورت کوچکی مینیاتور است که در موزه (متروپولیتان) نیویورک آمریکا موجود است و آنها در ضمن نسخه شاهنامه ایست که میتوان آن را بنیمه اول قرن نهم هجری (۱۵ م) نسبت داد و از بدیعترین

۱ - مراجعه پتهلوی ۱۴ شکل ۱۹
۲ - مراجعه شود به Migeon : Manuel ج ۱ ص ۱۰۶ و E. Blochet: Les Enluminures
۸۳-۸۵ des Manuscrits Orientaux de la Bibliothèque Nationale
کتابهای خطی شرقی کتابخانه ملی

گاویر آن صورتی است که نقش رستم را کشیده و عنان اسب خود (رخش) را در دست گرفته و در طرفین آن دو درخت با سلوب فن چینی نقاشی شده و در بالای آن دو مرغ آبی بحالت پروازند و در صورت دیگر نقش را کیگوس کشیده که قصد دارد بوسیله دو کرکس که تخت خود را بپای آنها بسته بجانب آسمان پرواز کند (۲).

در موزه (متروپولیتان) نیویورک نسخه خطی دیگری از منظومات (خمسه نظامی) وجود دارد که در سال (۸۵۳) نوشته شده (۱۴۴۹) و دارای سی صفحه صورت است که هر کدام آن بواسطه رنگهای زیبا و درخشان و صورتهای دلربای خود ممتاز است و شاید چیزی که از این تصاویر بیشتر جالب توجه و نظر میشود صورت فرهاد و معشوقه او شیرین و اسبی که بر آن سوار است بوده باشد. (۳)

با وجود این لازم است ما در اینجا مابین صور مصنوعه هرات و تصاویری که در غیر آن از شهرهای ایران کشیده شده مانند شیراز و آنچه بدوره تیمور و جانشینان او است تفاوتی بخاطر نگذاریم زیرا بطوریکه گفته شد سیاست حکومت در دوره آنها بهترین مشوق برای پیدایش مراکز فنی و بنگاههای هنری در کشورهای مختلفه امپراطوری بوده که هر یک را افرادی از خانواده سلطنتی اداره مینمودند و همین امر باعث تحول کار و تبادل نظر بزرگان و اساتید فنی بوده و آنها را وادار نموده که در سیر و حرکت در آمده مسافرت کنند و برای تکمیل هنر بهر طرف نقل و انتقال نمایند و شاید مشهورتر از همه آنها کسی بوده که بیشتر مسافرت مینموده یا در نقل و تقلید دست داشته در صورتیکه بهره و نصیب اساتید فنی و هنروران عادی که در وطن خود میزیستند و سفر نمینمودند جنبه دهاتی داشته و برتری آن ققط در این سبک و اسلوب بوده و ما از این قسمت نمونه هایی در نسخه خطی منظومه خمس نظامی که اکنون در لونیورسیتیه (ایسال) وجود دارد (۳) مشاهده مینماییم که تاریخ آن مربوط بسال

۱- مراجعه شود به Dmian : A Handbook ص ۲۸

۲ - مراجعه شود به Dimand : A Handbook ص ۲۹

۳- مراجعه شود به Binyon. Wilkinson & : Gray : Persian Miniature Painting

(۸۴۳هـ) و (۱۴۳۹ میلادی) است و در قسمت موزه های برلن نیز تصاویری از مجموعه اشعار فارسی موجود است که آنرا در سال ۸۲۳ هـ (۱۴۲۵ م) محمود گانج حسینی در شیراز برای کتابخانه (امیر بایستقر) نوشته و زیباتر از همه تصاویر آندو صورت است : یکی دیگر صورت خسرو است که بالای سر شیرین آمده و از چگونگی احوال او اطلاع می یابد و دیگری تصویر جنگی است که بین سپاه کسری (پرویز) با (پیرام چوبینه) واقع شده (۱)

از تصاویری که بدوره تیموری نسبت داده میشود جزعه قلیلی شناخته نشده حتی در نمایشگاه هنرهای زیبای ایرانی در لندن در سال (۱۹۳۱) که نزد طرفداران و مورخین فنی عده زیادی از تصاویر وجود داشت و همچنین از طرف دولت اعلی حضرت شاهنشاه ایران نفیس ترین چیزی که داشته باین نمایشگاه فرستاده شده بود در میانه آن اشیاء چیزی از آن تصاویر دیده نمیشد.

و در اینجا چون برای ما مجالی جهت تتبع و تحقیق اینگونه تصاویر نیست لذا بآن اکتفا مینماییم.

و خواننده را بمؤلفات و مقالاتی حواله میکنیم که در باره نمایشگاه مذکور نوشته شده.

خلاصه گفتار آنکه فن نقاشی در دوره تیمور و جانشینان او ترقی یو نشو و نما یافته و باعلی درجه کمال رسید و بعدها در عصر بهزاد و شاگردان او بعد اكمل بالغ گردید ولی بعد از وفات شاهرخ سال ۸۵۱ - (۱۴۴۷) م امپراطوری تیموری را که زحمتی بسیار در راه وحدت و اتحاد و اعلای عظمت و شأن آن کشیده شده بودانهلال بجانب آن راه یافته جانشینان شاهرخ داخل منازعه و کشمکش گردیدند و طولی نکشید که قسمت غربی کشور ایران در دست دشمنان ایشان و قبایل ترکمان معروف بآقـ

۱- مراجعه شود بتابلوی ۱۳ شکل ۱۸ و مربوط Kühnel : Islamische Kunst در جزء ششم از تابلوی ششم Springer : Handbuch der Kunstgeschichte و مراجعه بمقاله دکتر کرون در Jahrbuch der Preussischen Kunstsammlungen جزء ۵۲ ص ۱۳۳ و مابعد آن

قوبیلو (صاحبان گوسفندان سفید) و قراقوبیلو (صاحبان گوسفندان سیاه) افتاد و این عنوان شعار جنگی آن دو طایفه بود.

«سلطان ابوسعید» در سال ۸۷۳ وفات نموده (۱۴۶۸ م) و او قصد داشت که کشورهای اقالیم از دست رفته را مسترد سازد و امپراطوری (اوزبک) هم در قسمت هاوراه النهر پیدایش و ظهور یافت و در اواخر قرن ۱۴ م توانست در این قسمت ها و در نواحی شرق ایران بنفوذ تیموریان خاتمه دهد و تنها هرات پایتخت جانشینان تیموری باقی ماند و این محضت ها جز بر پیشرفت و درخشندگی و جلای هنر نقاشی نیفزود:

حکومت سلطان حسین بایقرا ۸۷۳-۹۱۲ (۱۴۶۸-۱۵۰۶) از درخشنده ترین دوره تیموریان است زیرا که در این عصر رجال ادب و هنر و تاریخ بجانب هرات با هم دیگر مسابقه گذاشته و به شرفت مینمودند و سلطان بدین واسطه توانست که تخت و تاج آبا و اجدادی خود را نگاه دارد و بازوی توانا و مددکار عمده وی وزیر و رفیق و وفادار زمان کودکی او (امیر علیشیر) بوده که او را متدشاه شاعر و ادب دوست و دانش پرور و طرفدار بزرگ ادباء و رجال پیشه و هنر بوده.

بهر حال در خدمت سلطان حسین بایقرا - و وزیر او - امیر علیشیر - بزرگترین نقاش ها و اسانید فنی ایرانی و مشهورترین رجال هنر و اسلامی که «بهباد» سر آمد همه ایشان است بروز و ظهور یافته اند.

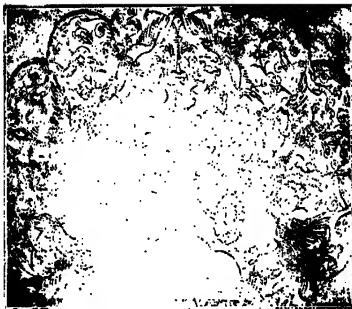
شکل ۱۸- سرودر کشتن پیرام (هنرستان ایران و تاتار ۸۲۳ میری) سده ششم کاپچاق پایتخت (موزه برلین)

شکل ۱۶: دیوار هخامنشیان در باغ قصر هنرستان پیوری در اول قرن ۱۰ هجری

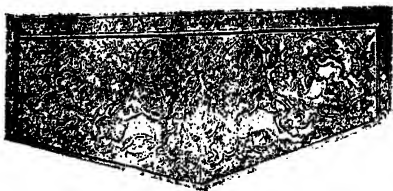
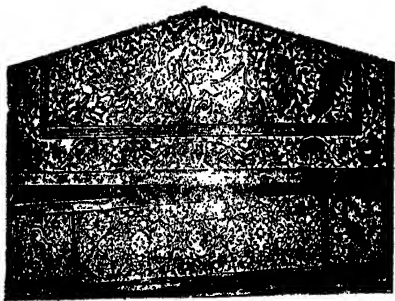

تابلو ۱۶: خسرو و شیرین - هنرمندان میسوری دوره ای در قرن ۱۹ هجری قمری، مسقط و دیور

شکل ۲۲ و ۲۳: طراحی بطور جزئی - هنرمندان هرات در پیله اول قرن هجری استانبول - ارسا گیلان

تابلوی ۱۸

دوشکال ۲۵ و ۲۴ - زیاده چند خطی بنام شاهرج
مهرستان هرات سال ۸۴۲ کتایده سرای بدستانی - تابلوی ساکیان

شکری - «مهرمومن و خانرازا و دو پسر» - خانرازا و دو پسر - «مهرمومن و خانرازا و دو پسر» - «مهرمومن و خانرازا و دو پسر»

شکل ۲۷ - چاهانی از صوفیه در باغ از معمر حاسینی سر - ۱۹۰۰ هجری کتیبه به بودنی اکسفر

فصل پنجم

بہزاد و معاصرین او ہنرستان بخارا

بہزاد در سال ۸۵۴ هجری - ۱۴۵۰ درہرات تولد یافته و ہنر نقاشی را نزد (پیر سید احمد) تبریزی فراگرفته و دیگران گویند کہ بہزاد نقاشی را نزد میرک نقاش درہرات آموخته بود درہر صورت او در تحت توجہ و رعایت و قدردانی و تشویق سلطان حسین بایقرا و وزیر او امیر علیشیر بمقام عالی ہنر رسیدہ و تعلیماتی شایستہ یافت .

بہزاد در ہرات بود تا اینکه ستارہ تیموریان غروب نمود و دولت آنان زوال پذیرفت و اقتراض آن دولت بدست محمد خان شیبانی کہ بر پایتخت ایشان استیلا یافت در ۹۱۳ (۱۵۰۷) فراہم آمد .

در این وقت بہزاد جایگاہ خود را کہ درہرات داشت ترک نمودہ و بدینگونہ بود تا شاہ اسمعیل صفوی در ۹۱۶ (۱۵۱۰) برہرات دست یافته و بہزاد باشاہ اسمعیل بہ تبریز انتقال گزید .

بہزاد نزد پادشاہ صفوی وجانشین او شاہ طہماسپ اہمیت و مکاتبت بسزا یافت و بمقامی تامل گردید کہ کمتر استادی از اہل پیشہ و ہنر بدان پایہ و مقام رسیدہ است .

«روایت میکنند : وقتی کہ بین شاہ اسمعیل و ترکہای عثمانی جنگ در گرفت (۹۲۰ - ۱۶۱۴) شاہ از فرط الفت و علاقہ ایکہ ببہزاد داشت بیم و دہشتی کہ نسبت بوی پیدا نمودہ بود خواست کہ او را با ہمکارش شاہ محمود فیشاہوری خوشنویس مشہور برای ترسی کہ از اتلاف اندو داشت پنهان کند لذا امر داد آندو را در صندوقی نہادند و موقعی کہ جنگ تمام شد اول اندیشہ شاہ اطمینان بر سلامتی آندو استاد بود

در سال ۹۳۰ هجری (۱۵۲۲) شاه اسمعیل بهزاد را مدیر کتابخانه سلطنتی و رئیس کل امنای کتابخانه و کتابدارها و خوشنویسان و نقاشان و تذهیب کارها گردانید . خواند امیرمورخ فرمان انتخاب و تعیین او را برای ما در تاریخ خود ضبط نموده و این وثیقه و اعتبارنامه مهم با ترجمه فرانسه آن در جزء ۲۴ از جمله (العالم الاسلامی) انتشار یافته (۲) *Revue du Monde Musulman* و نیز استاد ارنولد (فرمان مزبور را در آخر کتاب خود نقلی با انگلیسی در اسلام) ترجمه نموده .

بهزاد شهرتی زیاد احرار نموده و اشتها را از نقاشان دیگر از معاصرین یا اخلاف وی زیاد تر شده و قیاسه و امپراطوران مغولی هندوستان در گرد آوردن هنرهای یدی این استاد و اعجاب باشکفت با آنها سبقت گرفته و لیکن روی همین بهره و نصیب بود، که نقاشان و اساتید فنی و ادوار شدند که از او تقلید و پیروی نمایند و خوشنویسان و هواخواهان این هنر در صدد برآمدند صوری را که کار او نبود با او نسبت دهند و امضای او را برای ریح مادی یا افتخار ادبی تقلید کنند لذا بیشتر تصاویری را که پرتوی از نور عملیات این استاد بزرگوار می گرفت مورخین فن اسلامی در صحت آن نسبت باین استاد بشک و تردید افتاده اند :

بالین وصف (بهزاد) از اساتید درجه اول ایران است و او مابین اهل یشه و هنر اول کسی است که آنچه را نقاشی کرده با امضای خود رقم نموده و معروف این است که امضا در فنون و هنر شرقی بآن اهمیت که هنر و فنون غربی بدان رسیده بالغ نشده و شخصیت او اهل یشه و هنر را رشد و ترقی و پیشرفت داده و او بحقوق افتخاری خود نسبت بهتری که بدست خود انجام میداده آگاه شده (۲) این است ، طرفداران بهزاد و مورخینی که داخل در بحث و رسیدگی بتصاویر و کارهای نقاشی میشوند عملی را ببهزاد نسبت داده و صحت آنرا تصدیق میکنند که دارای امضاء او است و اینگونه عمل و کار را مورد توجه قرار داده و خواهند داد چنانکه نمایشگاه

۱ - تحت عنوان : *Deux documents indits* بقلم *Mirza Mohammed Qazwini* و *laatifs à Behzad et L. Bouvat*

۲ - مراجعه شود به *Kuhnel* : *Miniaturmalerei* ص ۱۶ و *Arnold* : *Painting in Islam* ص ۷۱

میل بیرون از سینه خطی بر ستم سستی گناچانه سمر سدرج ۸۹۳ هجری

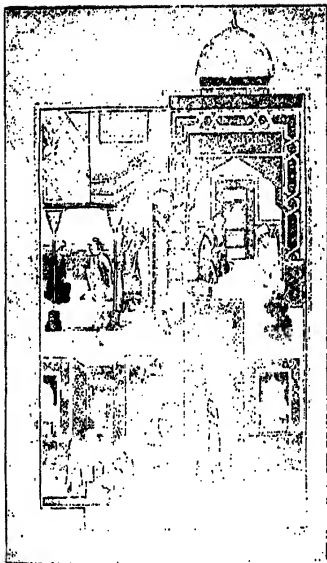
شکل ۲۸۲. از سلطان حسین میرزا فرمبانی

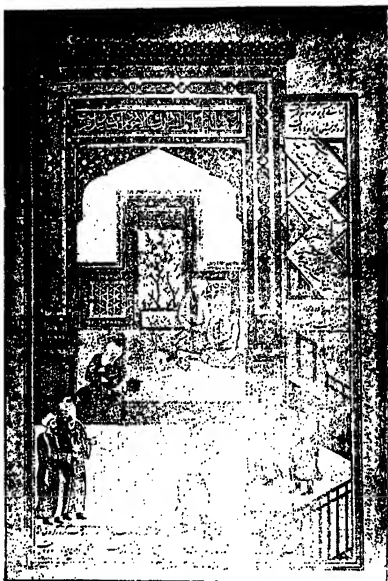
شکل ۳۰. فرار یوسف از زلیخا عمل پیرداد - از نسخه خطی بوستان سعدی کتابخانه مرمودخ ۸۹۳

هنگام شکار و درازا پادشاه ایران از شکار خنای بوشانی مدعی گندم پخته مصر ۸۹۳ هجری

شکل ۲۲ - مشهور در دنیا از دیوانه‌های و سحرآمیزان دهه ۱۰۰۰ هجری قمری ۸۶۳ هجری

نقشه در حالت مباح میل بهر از سه خطی بوستان سدی گناباته مصر مورخ ۸۱۳

شکل ۳۴- تصویردرویش بهمداد (تهزاد) مجموعه شش پرست

که برای (سلطان حسین بایقرا) و (محمدخان شیانی) کشیده که یکی از آنها فائماست و برای این دو صورت ارزش و بهایی خیلی زیاد است و این دو صورت اول چیزی است که ما در قسمت نقاشی ایرانی از تصاویر شخص حقیقی می بینیم که در آن شخصی را به شکل اصلی و هیئت و صفات جسمانی خود بدقت کشیده و تتبع و تحقیق را بکار برده و از جمله صوری است که کشیدن نظیر آن در آن عصر از اسانید فنی آسیا جز چینی ها و ژاپونی ها برای دیگری مقدور نبوده و از استادان آن زمان احدی بهمانند آن در این حدود نقاشی ننموده . (۱)

استاد دکتر کونل (Dr. Kühnel) بطوریکه ملاحظه نموده در اینجا علامتی است که بیشتر صور ترسیمی از کار بهزاد را تمیز و تشخیص میدهد و آن صاحب شکل و قیافه و صورت بربری است که شاید نقاش عالی مقام ما در آن بهترین وسیله را برای نشان دادن تفاوت و فرق بین قیافه بربری با قیافه دیگر اشخاص از جنس سفید پوست بنظر گرفته و گاهی ملاحظه شده که بهزاد از کشیدن صورت زنان بقدری که توانسته اجتناب و خودداری نموده . (۲)

شایسته آن است که کتابخانه مصر (دارالکتب المصریه) به نسخه خطی خود از کتاب (بوستان سعدی) که شامل پنج تصویر است افتخار نماید که در این عصر حاضر تقریباً متین ترین اساسی است که استادی و مهارت و برتری بهزاد را میتوان با آنها استناد نمود زیرا اطمینان و اعتماد ما بصحت نسبت این صور بهزاد بیشتر از وثوق و اعتمادی است که در دیگر صورتها مشاهده میکنیم چرا که این نسخه خطی در نهایت بداعت و منتهای دقت در صنعت است و آنها بزرگترین خوشنویسان آن زمان (میرعلی کاتب) در ۸۹۳ (۱۴۸۸) جهت (سلطان حسین بایقرا) نوشته و صورت او در اول این نسخه ترسیم گردیده . (۳)

طبیعی است که نقاشی مانند این چنین نسخه نفیس و اینگونه تحفه بسیار ممتاز

۱ - مراجعه شود به Sakisian : ibid ص ۶۷ - ۶۸

۲ - مراجعه شود به Kühnel : Islamische Kleinkunst ص ۵۰

۳ - مراجعه بنامه‌ی ۲۱ دو شکل ۲۸ و ۲۹

بخود بهزاد واگذار شده و در هر حال در آن چهار صورت است که بهر يك امضاء این استاد بعنوان (عمل العبد بهزاد) تصریح گردیده (۱).

در این صورت مهارت و زبردستی فوق العاده ای پدیدار میشود که چگونه بهزاد در ترکیب رنگها و حکایت نمودن از طبیعت در اینجا امتیاز یافته و توجه در تشخیص هر يك از اشخاص نسبت یکدیگر و تعبیر و بیان حالات مختلفه و روحیه هر يك را چگونه نموده و در صورتیکه تمثال ملك دارا را با شبان اسبان یا رمه بان وی نشان میدهد (۲) و چگونه موفقیت بهزاد را در کشیدن صورت طبیعی رفی و وضعیت دهکده ای و برتری و استادی آن در ترسیم صور اسب ها بخوبی معلوم مینماید و در چهار صورت دیگر یکی تصویر حضرت یوسف را کشیده که از زلیخا زن عزیز مصر فرار میکند. در آن موقعی که زلیخا برای فریفتن یوسف قصری هفت طبقه که دارای هفت دستگاه و ابوانی هفت گانه بوده. ساخته و در غرفه های داخلی هر دستگاه صورتهائی کشیده شده که زلیخا بین دودست یوسف قرار گرفته و اندیشه او این بوده وقتی که یوسف آنها را دید ناچار بدام او میافتد لیکن یوسف بمکر و تزویر او متوجه شده و خود را مشغول نماز نموده و درها را باز کرده و یوسف از شر زلیخا نجات یافته و در ترسیم این صورتهای آنچه را که عادت و رسم ایرانیان در تصویر بوده از بوشانیدن روی بیهمبران و برقع گذاشتن بر روی ایشان و احاطه دادن سرهای انبیا را بدایره از نور مشاهده مینمایم (۳) :

در صورت دیگر بعضی از علماء مذهبی و روحانیون را نقاشی نموده که در میان مسجد بمنظره و مباحثه علمی مشغولند (۴). و در صورت مناظر دیگری را در مسجد

۱ - چنانکه در اول این نسخه خطی چهار صفحه رنگین (ساروج) با رنگهای آبی و طلایی و در کنار یکی از این صفحه ها عبارت زیر است «عمل البه ماری القمب» مراجعه به G. Wiet : L'Exposition persane de 1931 س ۷۴ و ملاحظه آن

۲ - مراجعه بتابلوی ۲۳ شکل ۳۱

۳ - مراجعه بتابلوی ۲۲ شکل ۳۰ و ملاحظه به Arnold: Painting in Islam س ۱۰۵

و ما بعد آن

۴ - مراجعه بتابلوی ۲۵ شکل ۳۲

نشان میدهد (۱)

درموزه بریتانیا سه صورت در نسخه خطی کوچک از منظومات خمسه نظامی است که اعضای بهزاد بر آن رقم شده و صنعت آن از ابداع و اختراع و دقت نظر بطوری است که مجال زیادی برای شك در صحت و درستی این نسبت نمیکندارد و دو صورت آن دو میدان چنگ را نشان میدهد که فن نقاشی ایران بجانب تصویر مانند آندو صورت در قوه و نیروی تعبیر و بیان و آزادی فنی نخواهد رسید.

در اینجا صورتی در نسخه خطی از کتاب بوستان سعدی است که اکنون (مستر شیمستریتی) دارنده آنست و در بعضی از آن اعضای بهزاد وجود دارد لیکن ما نمیخواهیم در اینجا هر چه را که باین استاد نسبت داده میشود بمورد بیان و اظهار بیاوریم زیرا که ما را فرصت و مجالی برای مناقشه صحت این نسبت یا خطا و اشتباه آن نیست (۲) بعضی از مورخین فنی چنین اندیشیده اند: (بهزاد) شایسته آنهمه شهرتی که بآن نائل شده است نبوده و حق این است که مشکل است ما در کارهای اواز مهارت و زبردستی و توانایی خارق عادت چیزی را بیابیم که شایسته تمام این شهرتها باشد چنانکه: از مشکل است او را مؤسس هنرستان یا طرازی نو بمعنای جدیدی که ما میفهمیم اعتبار نمود و لیکن باوجود این بهزاد نقاشی ترانا و صورتگری قابل و ماهر بوده که در نزد وی تبدلات و تنوع نقاشی ایرانی و گوناگون شدن این فن در دوره هنرستان ایران و تاتار و هنرستان تیموری بدرجه کمال رسیده او تقدم خود را در این خصوص باعلی درجه امتیاز رسانیده و پس از آن این استاد زبردست نوانسته که بقدرت عجیبه و زبردستی و مهارت فوق العاده خود در تناسب فنی و ترکیب نقاشی و رنگ آمیزیها و مراعات اصول طبیعت و ملاحظه بکار بردن نکات و دقائق و اسرار صورت اشخاصی که کشیده و کار نموده آنها را تمامی متناسب با عملیات و حالات روحیه آنها قرار دهد.

۱-مراجعه چاپلوی ۲۵ شکل ۳۳

۲ - مراجعه چاپلوی ۲۴ و شکل ۳۳ و طایب با Binayon, Wilkinson & Gray: ibid
 ۳- ۹۸ - ۹۹ و ۱۹۳۱: L'Exposition persane de Wiet ۲۴ - ۷۸
 ۴-مراجعه بقاله ای که استاد اشکبوزن Ettinghausen در ژنوا دارم و معارف الاسلامیه صفحه ۴۰ - ۴۲ از نسخه فرانسه نوشته و مطایب با Arnold: Painting of Islam در ژنوا

و نیز از جمله صور زیبا و ممتاز صورتی است که جمعی از زنان را در خزانه حمام نشان میدهد که برخی از ایشان در حال طرب و شادی بوده و عود مینوازند و یکی از آنان دست رفیق خود را گرفته و او را برای فرود آمدن در آب میخواند و از روزه‌ای که ببر که آب و خزانه حمام پیوسته است نظریگانه بجانب آنها نگران شده و در طرف چپ این صورت باقی است که در آن بدرخت‌های سرو و نیم درخت‌های کلدبار و پر شکوفه نمودار است. (۱)

امضای قاسمعلی در صورتی از نسخه خطی کتابخانه بودلیان اکسفرده بدست آمده که تاریخ آن ۸۹۰ هجری (۱۴۸۵) است و این صورت جماعتی از صوفیه را نشان میدهد که در باقی‌گردد هم برآمده بصحبت و اختلاط مشغولند (۲).

در هر صورت صوری که در نمایشگاه ایرانی لندن بنمایش گذاشته شده ۱۹۳۱ مؤید مطالبی است که مورخ مشهور (خواندامیر) (۳) از قاسمعلی ذکر کرده و مهارت فوق‌العاده او را در ترکیب و طرز رنگ آمیزی و طرح و رسم صور اشخاص اظهار نموده.

از جمله کسانی که از شاگردان بهزاد نقاش اشتهار یافته‌اند شیخ زاده خراسانی و میر منصور سلطان و آغا میرک و ظفر علی است که عنقریب در فصل آینده از ایشان سخن بمیان خواهد آمد (۴).

هنرستان بخارا

قرن دهم هجری

هرات در سنه ۹۱۳ (۱۵۰۷ م) در دست غارتگران و یغماگران ازبک که در رأس ایشان خن شیبانی بوده سقوط نموده و حاکم هرات که در آنوقت (امیر بدیع -

۱ - مراجعه بپابلوی ۲۹ شکل ۳۸

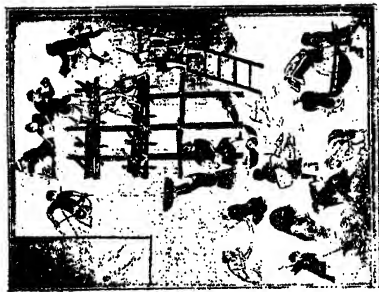
۲ - مراجعه بپابلوی ۲۰ شکل ۲۷

۳ - مراجعه بArnold & Binyon Wilkinson in Islam ۱۳۹-۱۴۰ ص ۱۹ Gyrayibid

۴ - مراجعه بArnold ibid. ص ۱۴۱-۱۴۵

شکل ۳۶ منظره در حباب (گرماب)

شکل ۳۷ بازی مسیحه از نسخه خطی موزه برزلیا

شکل ۲۸ - زیا موزیم و کتابخانه بایقان
محل تأسیس طی سنه ۱۳۸۹ هـ از سلسله شاهی قاجاریه

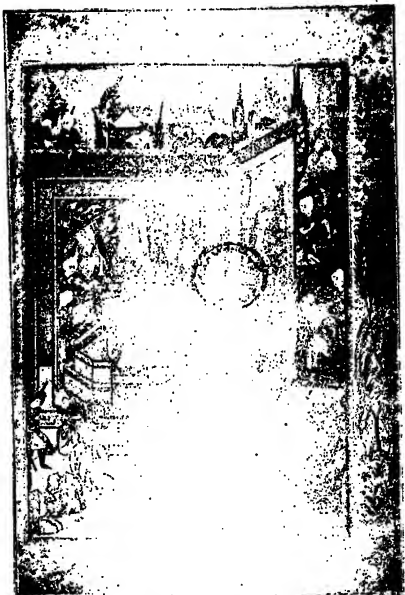
شکل ۲۹ - آمیرکامبیز موزیم شیراز
محل تأسیس طی سنه ۱۳۸۹ هـ از سلسله شاهی قاجاریه

شکل ۴۰. پیروز و داد خواهی آواز سلطان سنجر میل محمود مذهب هنرستان بهارا
کتابخانه ملی پاریس.

شکل ۱: سلطان سنجره درستان به ارادین «صودم» و از بخون الاسرا و نظامی
کتابخانه ملی پاریس

هنگام ۴۲ تابک لاری خسرو جل میرک درستان مراویه ده غطی نظامی شاه ماهیاسپ عوزده برتالیا

شکریه ۳۲: مناسبت در روز عید هنرستان جنوبی قرن ۱۰ هجری شمسی. شاه طهماسب و وزیر پیرشاه

الزمان) بوده به تبریز فرار نمود.

اگرچه سرآمد و رکن ایشان که (بهزاد) بود درهرات ماند در هر حال غلبه و پیشرفت شیبانی هاچندان دوام نیاورده و ملول و شکسته که شاه اسمعیل صفوی بحکومت آنها خاتمه داده و امیر ایشان محمد خان شیبانی را در جنگ مرو سال ۹۱۹ هجری شکست داد ۹۱۶ هـ (۱۵۱۰ م) سپس خراسان را بمنصرفت خود ضمیمه نمود ولی این تمدن و ترقی هرات بآن پایه و درجه باقی نماند. شیبانی ها که در سمرقند و بخارا حکومت مینمودند ازین رفته و از بلاد ماوراءالنهر چیزی در دست ایشان نماند خراسان هم روی خود را بجانب تبریز گردانیده و بسیاری از هنرواران و اساتید فنی بطرف تبریز گرایده و مهاجرت گزیدند و نیز مردمی زیادی از دیگر مردمان سمرقند و بخارا هجرت نموده و برخی از ابعان درهرات ماندند چنانکه نسخه های خطی چندی که در اوایل قرن ۱۱ (ثالث اول از قرن ۱۶) نوشته شده بر آن دلالت دارد و بر یکی از صور آن نام (محمد مؤمن) رقم شده (۱).

در سال ۹۴۲ (۱۵۳۵) دوباره مقدور شد که ازبک برهرات استیلا یافته آنجا را غارت کند لذا ازبکها بآنجناب تاخت و تاز نموده و تمامی آنحدود را بمعرض نهب و غارت درآوردند و در اثر آن بسیاری از بقایای رجال فنی و هنرپیشه گان که در هرات بودند ببخارا مهاجرت نمودند، شاید چیزی که آنها را بر رفتن بخارا بیشتر تشویق مینمود آن بوده که مردم خراسان بعد از فتح صفویه پیرو مذهب شیعه شدند و از احتیاجی که باین مذهب داشتند پذیرفتار این مذهب گردیدند در صورتیکه شیبانی ها مانند اسلاف و گذشتگان خود از تیمور و جانشینان او سنی بودند.

آنچه که معروف است تعداد تصاویر هنرستان بخارا کم و اندک است ولیکن باوجود این در نمایشگاه صنعتی ایران در لندن ۱۹۳۱ بین اشیاء نمایشی مقداری زیاد از آن تصاویر را بمعرض نمایش گذاشته بودند و بعضی از تصاویر نامبرده کار استاد صورتگر (محمود مذهب) بود که در سر استادان این هنرستان قرار داشته و سرآمد اساتید هنر بوده.

حق این است که نقاشی در بلاد ماوراءالنهر دامنه وسیعی نیافته و مدت زیادی در آنجا رونق و جلا نداشته معذک هنرستان بخارا جمود و وقفه و عدم تنوع و تطور خود را حفظ نموده و در آن فنا و اضمحلال و نظوری که در قسمت نقاشی و طرز و اسلوب آن در دوره صفویه از نیمه قرن دهم شروع شده اوبحال خود باقی مانده و این وضعیت را محفوظ داشته .

خلاصه بهرطوری که بوده دوره نقاشی بخارا تقریباً در اثنای قرن دهم خاتمه یافته و بلاد ماوراءالنهر از هنر نقاشی ایرانی غریب و بیگانه میشود چنانکه قبل از سقوط و انقراض تیموریان هم آنجا باین فن بیگانه و ناشناس بوده است .

فصل ششم

هنرستان صفویه

دوره فرمانفرمایی و سلطنت خانواده صفویه در ایران عصر رفاهیت و روزگار آسایش و خوشگذرانی و فراوانی نعمت و زمان ترقی و پیشرفت هنر و صنعت است در این عهد پیشرفت ها و تحول زیادی در فنون و هنر رخ نموده و صنایع و فنون مراتبی عمده را پیموده مخصوصاً هنر نقاشی در نیمه اول حکومت طولانی ابن دودمان بدرجه بلندی از ابداع و تازه کاری و استواری رسیده و برای آن تعجبی نیست زیرا که استیلا شاه اسمعیل بر هرات (۹۰۷ - ۹۳۰) - (۱۵۰۲ - ۱۵۲۴) و مهاجرت اساتید پیشه و هنر پیای تخت شاه در تبریز پس از آن انتخاب و تعیین (بهباد) از طرف شاه بمدیریت کتابخانه شاهی که در آن وقت شیبه ترین چیزها بیک « هنرستان پیشه و هنرهای زیبا » بوده مستلزم این گونه پیشرفت بود و گوئیم که اینها تمامی باعث بر تاسیس و ایجاد هنرستان نوینی بود که در سر آن بهترین خوشنویسان و نقاشان و سرامدان هنر قرار گرفته و آنان مابین هنروران هرات گلچین و برگزیده بودند

و از اینجهت روابط استواری بین فنون هنرستان صفویه در آغاز پیدایش آن و بین تقلید و تبعیت فنی در دوره ابکه بهزاد و همکاران و هنر آموزان زمان او بدان برتری و تفوق یافته بودند پیداشده

با این وصف جنگهاییکه همواره شاه اسمعیل بآن دچار و گرفتار بوده بهره و نصیب او را در استوار نمودن این کار و تقویت آسایش پیشه و هنر کمتر از سهم و نصیب پسرش شاه طهماسب نموده که بعد از وی بر فراز دیبیم و تخت ایران جانشین او گردیده ۹۳۰ هجری (۱۵۴۲ م)

شاه طهماسب تا سال ۹۸۴ (۱۵۷۶ ق) در ایران فرمانروائی و شاهی داشته و خود شاه هم نقاشی زیر دست و توانا بوده و هنر سورتگری را از نقاش معروف «سلطان محمد» فراگرفته و بین او با بهزاد و آغامیرك رابطه ای شایسته و دوستی و صدفانی ممتاز و پسندیده بوده (۱)

معروف است که کوچک شماری و استحقاق یا تحقیر و بی اعتنائی بنقاشان و هنرپیشه گان در خانواده صفویه تقلیل یافته و اهمیت پیدا نمودند در صورتیکه پیش از آن حق آنها ضایع و جاه و منزلت ایشان پست و بی اهمیت بوده و اعتنائی باین هنر پیشه گان نمی نمودند و این تحول راباعت و سبب چنین شد که امراء و بزرگان رجال دولت و اشراف کشور در جمع آوری عمل و آثار هنرپیشه گان پیروی نموده و اهتمام زیاد در نگهداری آن بخرج میدادند و در دنباله این کار نسخه های خطی و زیباو نفیسی بوجود آمد که هر کدام دارای شماره ای بسیار از نقوش و صور بودند (۲)

در نقاشی های دوره صفویه شکوه و عظمت این عصر و ابهت و جلال این زمان هویدا و آشکار خواهد شد و بیشتر موضوعی که برای کشیدن تصاویر و طرح صور نقاشی گرفته شده وضعیت زندگانی و چگونگی حیات درباری و طرز روحیات طبقه اشرافی و رسم کاخهای زیبا و باغات دلگشا و شاداب بوده صور اشخاصی که در این تصاویر ترسیم شده تمامی باقامت های رسا و قدرعنا و پوششهای فاخر و زیبا امتیاز یافته اند ولی رسوم آنها منتهی درجه درنازك کاری و دقت و تناسب است چنانکه رنگهای آن تنوعی زیاد داشته و آمیزش آن بمناسبت شده و در میانه آنان رنگهایی روشن و تابان و فرح افزا و درخشان است و از جمله الوانی است که هنرستان تیموری بدان امتیاز و اشتیاق یافته

در این تصاویر رنگهای مناسب و ملائمتر دیگری وجود دارد که در مورد آن

۱ - مراجعه شود به Sakisian : La ۱۱۹ و Blochet : notice sur la

Miniature Persane collection Marteau ۱۳۲ - ۱۳۸

۲ - مراجعه شود به فصل اول کتاب Painting in Islam سر توماس ارنولد

جز توجه بظاهر و برآگزیدن موضوعات صور و تناسب و ترکیب تصویری بطور کلی نیست (۱)

از جمله چیزی که مشخص و مبین نقاشیهای دوره صفویه است مخصوصاً آنچه را که پیوسته بازمنه اوایل آن میباشد لباس و پوشش سر اشخاص است که آن عبارت از عمامه‌ای است که بحالت استداره و گردی درست شده و از بالای آن علامت یا میله کوچکی سرخ رنگی نمودار میباشد و در هر تصویری که وجود اینگونه علامت مشاهده شد دلالت دارد که نقاشی آن مربوط بدوره خاندان صفویه بوده اگرچه بود و نبود غیر آن مستلزم این نیست که صورت مربوط بغير این دوره و زمان باشد.

ظاهر این است که علامت نامبرده در آغاز کار از شعار افراد خانواده صفویه و پیروان آنها شمرده شده و رنگ این علامت همیشه سرخ بوده چنانکه در تصاویر بکه مربوط باوایل عصر صفوی است این علامت دیده میشود ولیکن اهمیت و لزوم آن چندین دوام نیافته و طولی نکشید که کمی و تقلیل پذیرفت و خود مردم با نقاشان رنگ آن نشانه را در موقعی که قدمت خانوادگی صفویه بآبیر جاگردید و گذاشته و متروک داشتند چنانکه ترك نموده و برای آن مجال مقاومتی نماند حتی اینکه برای ما ممکن است که هم بعد از وفات شاه طهماسب این علامت را بکمی و ندون دیده و مشاهده کنیم (۱۹۷۶ - ۹۸۴ هـ)

- از جمله چیزی که قرن دهم هجری (۱۶ م) در تاریخ نقاشی ایران بآرامتیا یافته وحدت سیاهی دوره صفویه در صنایع مختلفه مابین نواحی مختلفه و متفاوت است که این موضوع در هر جا اختلاف و تفرقه را از بین برده بطوریکه تمیز و تشخیص مابین تصاویر بکه در شرق دولت امپراطوری کشیده شده با تصاویری که در غرب و مرکز کشور تهیه نموده اند مشکل گردیده زیرا استادان فنی و هنروران در تمام اطراف و نواحی با گوشه و کنار کشور امپراطوری از سرامدان هنر و نقاشان دربار تبریز و قزوین پیروی و تقلید مینمودند و در این بین جز تفاوتی اندک بین محصولات فنی و کارهای دستی استادان در بخش‌های مختلفه کشور دیده نمیشد.

در آنجا چندین نسخه خطی وجود دارد که تصاویر آن دوره انتقال از مدرسه تیموری هرات را بزمان شاه اسمعیل و پسرش شاه طهماسب نشان میدهد و از مهمترین نسخه های خطی نسخه ایست که در کتابخانه ملی پاریس موجود است و آن نسخه در هرات برای امیر علیشیر نوائی در سال ۹۳۵ هـ ۱۵۲۲ م نوشته شده و احتمال دارد که آنچه از تصاویر در این نسخه اضافه شده در تبریز بدست بهزاد و شاگردان آن انجام گرفته باشد (۱)

درموزه « متروپولیتان لیوورک » نسخه خطی زیبا و نفیسی از منظومه خمسه نظامی است که آنرا سلطان محمد لورخوشنویس بزرگ مشهور نوشته و در آن پانزده تصویر کشیده شده که هر کدام بارنگهای زیبا و تابان شایسته و ممتاز گردیده و بر سوم فی و تزییناتی اعلی و آرایشی لطیف و دقیق امتیاز یافته و شخص نمیداند بکدام يك از رموز و دقایق یاریزه کاریها و ظرایف آن اظهار تعجب بنماید :

آیا صورتی که لیلی و مجنون را در مدرسه نشان داده و در آن بیتی بفارسی نگاشته شده که از معلم درخواست میکند : « باین دخترک خرمائی مو که صاحب موی زیبا است جز گفتار خوش و سخنان دلکش و پسندیده که او بدان سزاوار است یاد ندهد » (۲) یا بهفت صورتی که « بهرام گور » را با هفت شاهزاده خانم « دختران سلاطین هفت کشور » که از دواج نموده و هریک از ایشان را در یکی از هفت گنبد یا کلبه های که هر کدام یکی از رنگهای هفتگانه امتیاز یافته : « سیاه - زرد - سبز - سرخ - صندلی - سفید - کبود فیروزه » ملاقات و دیدن مینماید (۳)

ماترن عمل تصویر این نسخه خطی را به آغامیرک نسبت داده و ساکیان

آنرا از محمود مذهب میداند (۴)

۱ - مراجعه به Binyon, Wilkinson & Gray ص ۱۰۲ - ۱۰۸

۲ - مراجعه به Dimand : A Handbook ص ۳۶ - ۳۸

۳ - مراجعه به Dimand ; ibid تابلوی اول و مطابق با

L.Binyon : The Poems of Nizami ص ۲۷

۴ - مراجعه به Dimand ; ibid ص ۳۶ - ۳۸ Sakisian : La Miniature Persane

گذشته از این زیباترین کتاب و نفیس ترین نسخه خطی قرن ۱۰ هجری (۱۱۶م) بطور کلی نسخه ایست که شامل منظومهٔ خمسة نظامی شده که آنرا بین سالیان ۹۴۶-۹۵۰-۱۵۲۹-۱۵۴۳ برای شاه طهماسب نوشته اند و بقلم خوشنویس و خطاط مشهور شاه محمود نیشابوری نوشته شده این نسخه به چهارده صورت و به مجلس بزرگ و زیبای عمده زینت شده و از نفیس ترین آثار تاریخی هوزه بریتانیا از نفایس شرقی شمرده میشود و چندان تعجبی ندارد که آن از انفس نفایس شرقی شمرده شود زیرا که بر آن امضاهای بزرگترین اساتید فنی و سرامدان هنر دوره صفویه که از آن جمله : سید علی - سلطان محمد - میرک - میرزا علی - مظفر علی است رقم گردیده - صفحات این نسخه تمامی بهواش و حواشی تذهیب شده که در آن نقش و نگارنمایی و رسوم حیوانات طبیعی و خیالی وجود دارد در اغلب صوریکه در این نسخه کشیده شده بر آنها امضاهایی است که گاه میشود از نگارش نویسندگان خود استادان فنی و سرامدان هنر نبوده و شکی نیست در اینکه اساتید مذکور با آنها معاصر بوده اند و ممکن است که بمحتوای امضاها و توثیق پیدا نمود اگرچه استبعاد ندارد که تمام صورتها بقلم يك نقاش انجام گرفته باشد.

استاد بنیون Laurence Binyon این تصاویر را با تحقیقات و تتبع کاملی در موضوعات منظومهٔ خمسة نظامی نشر داده (۱)

پنج صورت از تصاویر این نسخه را به میرک نسبت میدهند و واقعتاً این است که مصادر تاریخی ایران و ترك سه نقاش را باین اسم نام برده اند :

اول - خواجه میرک که در هرات اواخر قرن نهم هجری (۱۵ م) زندگانی مینموده و در زمان استیلاء محمد خان شیبانی بر هرات در آن شهر وفات یافته

دوم - حاج میرک است که از خوشنویسان و خطاطان بخارا بوده

سوم - که از همه آنها مشهورتر است آغا میرک اصفهانی اصل است که در دربار

شاه طهماسب در تبریز کار میکرد و با و سوری را که بنام وی امضا شده دو نسخه خطی

که ما در صدد آن هستیم نسبت داده اند (۱)

سام میرزا برادر شاه طهماسب در سنه ۹۵۷ - (۱۵۵۰ مینویسد آغامیرک نقاش دیوار است که تالی ندارد و برای آن هیچ رقیبی نیست و اعالی مورخ ترك ذكر ميكند که آغاميرك شاگرد بهزاد بوده و دوفقر از کبار مصورين و سرامدان هنر نزد او کار کرده و درس خوانده اند - آندو یکی : سلطان محمد تبریزی است که بزودی از آن نامبرده میشود - دیگری ، شاه قلی است که در دیوار سلیمان خان قانونی کار مینموده

شکی نیست که مهارت و استادی و زیر دستی و استادی آغامیرک و مراتب آگاهی و دانایی او در فن نقاشی در این صور پنجگانه که یکی از نمایش گسری افوشیروان را داده که شاه کوش بگفتار دوجفدی میدهد که بایکدیگر روی خرابه های کلاخی کهن سخن میرانند و نقاش آنها را بطرزی روشن و آشکارا نشان داده که بخوبی جالب نظر و توجه است و در صورت دوم دیده میشود که مجنون ، لیلی را در در صحرا دیدن نموده و گرداگرد مجنون را حیواناتی از درندگان و وحوش بیابانی فرا گرفته و استاد سورتگر صورت آنان را در نهایت دقت باظرافت و زیبایی زیاد کشیده و درین این سه صورت باقی مانده منظری است که در بار شاه و انجمنهای را نشان میدهد که در آنان آثار عظمت و جلال نمودار است (۲)

در این نسخه دو صورت را به سلطان محمد نسبت داده اند. اول صورت خسرو است که ناگهانی در حالت تن شومی و استحمام بیالای سر (۳) شیرین رسیده و دومی بهرام گور است که بشکل شیر مشغول شده و این دو صورت برای متانت و قوت ترکیب و رنگ آمیزی کافی است که بالاتر از آن در این مورد تصور نمیرود و نیز مراقبت و دقت زیادی در این دو صورت نسبت به تناسب آن با طبیعت و مراعات اصول طبیعی بامهارت فوق العاده در رسم صور آدمی و حیوانات مخصوصاً اسب بعمل آمده و در خود نسخه تصویر دیگری است که پیرزنی را مینمایاند که از سلطان سنجر داد خواهی

۱ - مراجعه شود به Sakisian : La Miniature Persane ص ۱۰۹ و ما بعد آن

۲ - مراجعه به پابلوی ۳۱ شکل ۴۲

۳ - مراجعه به پابلوی ۳۵ شکل ۴۶

نموده و از سلطان میخواهد تابستمی که باو رسیده رسیدگی و دادرسی نماید.
 حیواناتی که در این صورت کشته شده با تفصیل دیگران مارا و ادار تعینماید
 که با استاد ساکسیان در نسبت دادن آن سلطان محمد موافقت نمائیم (۱)
 علاوه بر این حاکمستی از تاریخچه زندگانی این استاد را میشناسیم مخصوصا
 بعد از اینکه ساکسیان اشتباه چیزی را که ملوتن (۲) از وی نوشته نبوت رسانیده در
 هر صورت تصویری که بنظر ما رسیده متضمن این است که حرفهای زیادی در باره
 آن بگویند.

شاید بدیترین صورتی را که سلطان محمد تصویر نموده و حرکت دایتر
 و سبکروح تر از همه و خوش مارح ترا تمام کارهای او صورتی باشد که در نسخه خطی
 از دیوان حافظ کشیده.

استاد نامبرده در این تصویر مجلس نرم و باده گساری را نمایش داده که در آن
 پیاله هادوززده و مردمی بعیش و نوش مشغول و دیگران بحالت رقص و طرب در آمده
 و بعضی از فرط شمع بر روی زمین میفلطند و اشخاصی دیگر دریده میشود که از اثر باده
 بحالت مستی در آمده و کف بلب آورده اند و شیخی را نشان میدهد که آینه در دست
 گرفته و صورت خود را می بیند و فرشتگان نیز در کار باده نوشی شرکت نموده
 و از کنکره ای که مشرف بر دیگران است اشتراک میجویند در حالیکه نوازندگان همه
 را بطرب آورده و بین آنان سه صورت دیده میشود که شبیه تر از هر چیز بصورت
 بوزینه بوده و در گوشه از این تصویر منظرة باقی است که بغرفه پیوسته و اتصال دارد
 و در آن مردی ایستاده که در دست او رشته درازی است که از طرفی يك سر آن ساق
 پای وی پیچیده و سر دیگران بایریقی از نوشابه (شراب) بسته و پیوسته است (۳)

از جمله چیزیکه سلطان محمد نسبت داده اند صورتهای شاهنامه مشهور است
 که اکثر در کلکسیون (مجموعه) بارون دی روشلید است این نسخه دارای ۲۵۶

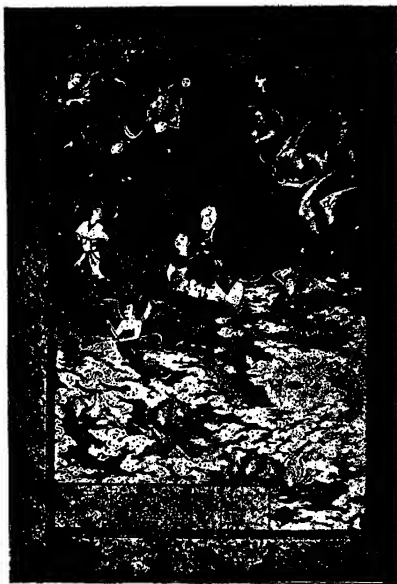
۱ - مراجعه بنابلوی ۴۷ شکل ۴۸

۲ - مراجعه شود ۴ Sakisian : La Miniature Persane ص ۱۱۰

۳ - مراجعه بنابلوی ۳۸ شکل ۴۹

«چنون و کشانین آن بجانب منزل لیلی عیال میر سیدعلی شاه - هنرستان صفویه
۹۶۶ - ۹۵۰ ارشفه شعاعی نظامی شاه طهماسب دوم مؤرخه بریتانیا

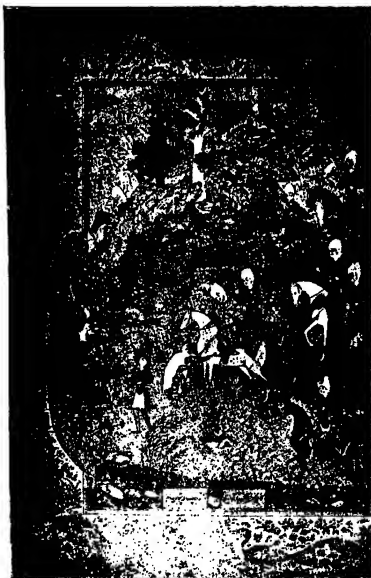
شکل ۴- سراج (هنرستان سلویه قرن دهم هجری) از غسه نظامی شاه طهاسب در موزه پرتالی

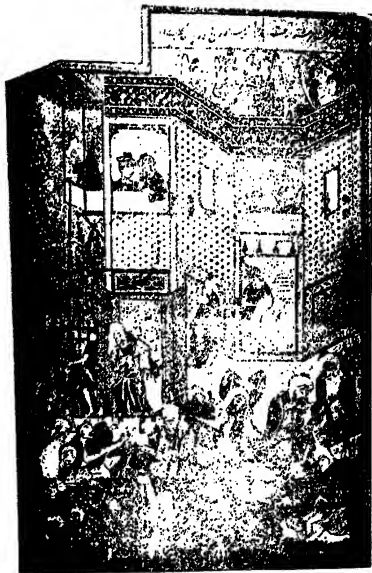
شکل ۶-۴ - آمعن خسرو بالای سرشیرین در حالت تن شومی از سلطان محمد طاش - هنرستان
مغویه - از دیده غطفی نظامی شاه مایه‌سپ درموزه پریشانیا

شکل ۴۷ - مجلس وعظ از شیخ زاده مصور - هنرمندان صفویه در نیمه اول قرن دهم هجری
مجموعه کارآینه

شکل ۴۸- یزدن و دادخواهی از سلطان سنجر- عدل سلطان - صد عاش - حنرستان سنو (۹۴۶ - ۹۵۰ هجری)
نسخه خطی نظامی شاه طهماسب درموزه بریتانیا

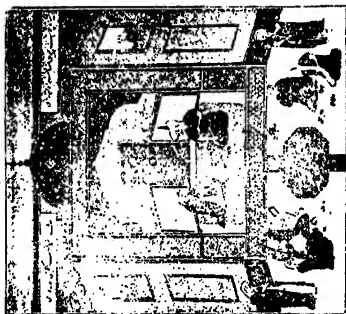

شکل ۹-۴. مجلس پادشاهی او سلطان احمد قاضی - هنرستان صفویه در آغا محمد بن دهم هجری و پسر کاظمیه

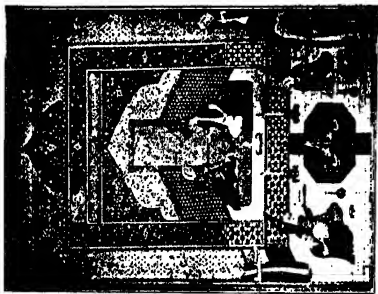

شکل ۳۹- تصویر امیرالاساطین محمد ظفری در میدان او در حدود سال ۱۳۰۵ هجری
کتابخانه: بانی انجمن کرد

تال ۵۲- بهرام کور با یکی از بانوان خود در تال سیاه
صل محمود، مشهد ۹۳۶ هجری از نسخه خطی کتابخانه ملی
پاریس منظره میر علی شیرازی

تال ۵۲- بهرام کور با یکی از بانوان خود در تال سیاه
صل میرک دهش سل ۹۳۱ از نظامی خطی کتابخانه سلطنتی

شکل ۵۴. منظر دماغان (روانی) جبل محمدي نقاش موزه تودور

تصویر بزرگ است که درین آنها مناظر بسیاری از صید و شکارگاه و میدان جنگ و کارزار دیده میشود.

بطوریکه برای ما معلوم شده یکوقت سلطان محمد مدبریت هنرستان نقاشی باجمع فنون جمیل تبریز را عهده دار بود و او ضمناً بیای فنون آرایشی و تزیینی توجه نموده و نقشه قالیچه‌ها و ظروف را میکشیده و تأثیر طراز و اسلوب فنی و صناعت او در اشکال انسانی که بر منسوجات و پارچه‌های ابریشمین ایرانی در قرن دهم هجری (۴۱۶) بکار رفته مشاهده مینماییم.

از جمله کسانی که جزو نقاشان درباری شاه طهماسب اشتها یافته اند مظفر علی است که از کارهای او دو صورت در کتابخانه «لنین گراد» وجود دارد و صورتی هم در نسخه خطی موزه بریتانیا سابق الذکر است که تصویری از بهرام گور کشیده که یک تیر گوش گورخر را بسم آن دوخته تا اینکه برای دلبر خود (آزاده) مهارت و زبردستی و توانائی و قدرت خود را در کارشکار معلوم داشته و خاطر نشان او نماید.

مظفر علی شاگرد بهزاد بوده و برتری و بالادستی او در رقم و تصویر صور اشخاص بدوست داشتن رنگ طلایی و بکار بردن آن در نقاشی محرز و ممتاز گردیده و این استاد نقاشی‌های لازمه و تصاویر قصر شاهی و تالار چهل ستون را در اصفهان عهده دار بوده (۱) در آنجا دو نفر نقاش ماهر بوده‌اند که برای ایشان اخمینی بخصوص است و آندو یکی میر سید علی و دیگری عید الصمد است که دوری مهم را در پیدایش هنر و ایرانی در دربار هند بازی نموده‌اند.

میر سید علی اصلاً تبریزی بوده و در تصویر نسخه خطی خمسه نظامی که برای شاه طهماسب درست شده و اکنون نسخه مزبور در موزه بریتانیا موجود است دست‌بازی و همکاری نموده و او در آن کتاب تصویری را کشیده که نماینده پیرزنی است که مجنون را بجانب سراپرده پللی میکشاند او مجنون را بطنائی بسته و کودک‌ن بوی سنگ می‌زنند لیلی نیز در جلوی خیمه خود نشسته او را می‌بیند - او در این تصویر خیمه‌های دیگری

دیده می‌شود زمانی که در آن خیام و سرایرده جا دارند و بکلهای پراکنده خانه‌داری و غیر آن مشغولند و نیز شبانانی دیده می‌شود که گله از گوسفندان را می‌چرانند و در دست یکی از شبانه‌چله‌ایست که میرسد و شبان دیگر بنواختن نی مشغول است (۱) و ظاهر این است که همایون امپراطور مغول در هند دو استاد مشهور و نقاش معروف میرسید علی و عبدالصمد را در تبریز دیده و آنوقت بوده که همایون با آنجا پناه آورده و در دربار شاه طهماسب میزیسته و نیز بعد از محروم شدن وی از تخت و تاج هند بوده .

همایون را شگفتی عجیب از کار میرسیدعلی پیدا شده و بار *Nadir al-Hak* لقب داد این دو نفر نقاش بعدها با میرکابل پیوسته و در آنجا عمل ۱۴۰۰ تصویر بزرگ را برای قصه افسانه‌ای *امیر حمزه ایرانی* (رموز حمزه) ترتیب داده‌اند (۲)

همایون و پسرش بهترین سرمشق را در تصویر و فن نقاشی از میرسیدعلی و عبدالصمد گرفته و یکی بعد دیگری کار هنرستان نقاشی را که *امپراطور اکبر* تأسیس نموده بود بکمک شاگردانی از هندو اداره می‌نمودند و آنها در رسم سوری که همایون خواسته بود *تشریک* مساعی بخرج داده‌اند ، ما عده زیادی از این صور را که روی پارچه و قماشها کشیده شده دیده‌ایم که اغلب آنها در موزه وین محفوظ است (۳)

از شاگردان هندو که این هنر را از آنهاستاد فرا گرفته‌اند دو نفر بنام *داروخت* و *پازوان* به حد کمال رسیدند و نبوغ یافته‌اند و فن قوی آن است که میرسیدعلی و عبدالصمد یا آندو با یکدیگر پرده بزرگی را که در آن تصویر افراد خاندان تیمور است برای همایون طرح و ترسیم نموده‌اند و پرده مذکور اکنون در موزه بریتانیا محفوظ است و بر پرچه مانند صور افسانه‌ای *امیر حمزه* رسم شده ولیکن حالیه بطرزی شایسته واضح و روشن نیست تا در رسیدگی و تحقیق آن بتوان دقت و توجه نمود .

در اینجا آنچه که برای ما باقی مانده پیش از پایان این فصل آن است که اشاره

۱ - مراجعه بنابلوی ۳۳ شکل ۴۴

۲ - مراجعه شود به *Percy Brown: Indian Painting Under the Mughals*

ص ۴۱ ، ۵۳ ، ۵۴ و *Sakisiani: La miniature persane* ص ۱۱۶ - ۱۱۷

۳ - مراجعه شود به *Die indischen miniaturen des Haemzae Romanes*

hrsg. von H. Glück, Wien 1925

بنقاشی نمایم که او مصور محمدی است این استاد فن نقاشی را از پدر خود سلطان محمد فرا گرفته و در کشیدن سوزن ظریفی و تصاویر دهانی و بزرگری پر پر خویشتن فرونی و برتری یافته و در حقیقت بیشتر چیزی که از کار محمدی بنظر ما رسید مربوط باوضاع دهکنه و مناظر طبیعی است و شاید بدیستری تصویر آن پرده نقاشی باشد که در موزه لوور محفوظ است و مربوط به سال ۹۸۶ هـ - و ۱۵۷۸ میلادی است و این تصویر نواحی مختلفه‌ای از زندگانی دهانی را نشان میدهد و در آن صورت زارعی است که زمین را شخم زده و زراعت میکند و زارع دیگری است که در زیر درختی نشسته و پرندگان بالای سر آن درخت قرار گرفته اند و در نزدیکی آن دو تن شبانی است که یاسبانی کله از گوسفندان مشغول شده و در دست یکی از آن دو نالی است که در حال نواختن است و در آن صورت دو خیمه دیده میشود که در میان خیمه‌ها زنانی هستند که بعضی دوک در دست گرفته و چله میریسند و بعضی بارچه میبافند و این رسم مانند دیگر ترسیمات (محمدی) تمامی رنگین نبوده بلکه کمی از آن دارای رنگ سرخ در سنگها و صور حیوانات است. (۱)

اما افتادشان دیگر که خبر اشتغال و کارداری آنان در زمان شاه طهماسب به ما رسیده در اینجا ما را هجالی برای تحقیقات حال ایشان بطور تفصیل نیست و همین بس است که ما بنام بزرگتران ایشان و معروفین و برجستگان آنان اکتفا نمایم، از این ایشان: سید پیر نقاش و شاه محمد و دوست محمد و شاه قلی تبریزی است (۲)

۱ - مراجعه شود به Stchoukine: Les Miniatures Persanes ص ۹۱

۲ - مراجعه بکتاب استاد ساکبان برای شناسائی تراجم مصورین و نقاشان

فصل هفتم

عصر شاه عباس و جانشینان او

رضاعباسی و تأثیر اروپائی

شاه عباس بزرگ از (۹۸۵هـ - ۱۰۸۷ تا ۱۰۳۸ هجری - ۶۲۹ میلادی) در کشور ایران حکومت و شاهی داشته هنگامی که او بتخت نشست تجزیه و انحلال یا فنا و زوال سراسر این کشور را تهدید مینمود، شاه عباس در شکست و هزیمت دشمنان خود موفق شده که گرد و غبار را از چهره و رخسار این مملکت پاک نماید و اسباب آبادی و عمران را در آن فراهم ساخته سزاوار قدردانی و سپاسگذاری رعیت خود گردد و نام او در تاریخ ایران نکته و رمزی از مجد و عظمت و آسایش و راحت و خوشگذرانی و امنیت باقی گذارد.

شاه عباس در سال ۱۰۰۹ (۱۶۰۰) پایتخت ایران را باصفهان برده و بر زیبایی و دلگشایی این شهر دوائر بریدن کوهها و هموار نمودن راههای زیاد و بر پا نمودن عمارات عالیّه افزوده و خوشنویسان و مذهبیین و نقاشان عالی مقام را بجانب آنجا کشانیده، اصفهان را جایگاه دانش و فنون و پیشه و هنر نمود، او پایتخت را بجنوب کشور انتقال داده و آنرا بدریای آزاد نزدیک گردانید، روابط با هندوستان و ممالک باختر را در آنجا ترقی و رشد و نما داده و ایران را بسفر او فرستادگان مخصوص و دستجات اعزامی از کشورهای مختلفه اروپا و انمود و معرفی کرد تجویز شاه و رخصت یا اجازه حکومت او بازرگانان و جهان گردان را برای آمدن باین کشور و دیدن و بهر مند شدن از مزایا و منظر آن تشویق نمود و بطوریکه بسیاری از ایشان یادداشتی در آن دوره و زمان از خود نگاشته و گزارش گردش و سیر و سیاحت خویش را یادگار گذاشته اند و در این آثار شکفت و حیرت خود را بنهت بلاد ایران و پیشرفتهای مهم این کشور وصف کرده و عادات و وضع سلوک و تقالید و اخلاق و رسوم را که دیده اند

بمورد بیان آورده و از برخی صور بدیعه و نقاشی های ممتاز و گزیده که در دیوار کلخا بآن زینت و آرایش شده بود سخن رانده اند.^(۱)

در حقیقت شاه عباس توجه زیادی بتصاویر و نقش و نگار ابنیه و عمارات داشته که از آن صور بدیعه هنوز در دوکاخ سلطنتی اصفهان باقی و پایدار است.^(۲)

در این تصاویر بسیاری از رسوم بطرح و اسلوب طراز نقاشی اروپا دیده میشود که با نقاشی ایران قرین و مجاور گردیده و محتمل است که جزو صنعت و کار یوحنا هلندی باشد که سالهای چندی در خدمت شاه عباس بوده^(۳) ولی ما می بینیم که آخر دوره صفویه بتنوع محصول فنی و رنگارنگ شدن فنون و هنر امتیاز یافته زیرا پیدایش تاثیر فنی اروپا استادان ایرانی را از میدان تنگ کتابت و تصویر و کار تذهیب کتاپ بمیدان های پهناور دیگری وارد کرده که در ترسیم صور مستقله و آرایش و تزین ابنیه و دیوارها گرائیده اند و بسیاری از آن نقوش و صور در دیوارهای عمارات و ابنیه آترمان هم اکنون بخوبی دیده میشود.

گذشته از این نقاشان آترمان توجه زیادی بنقاشی نسخه های خطی گرانها و تذهیب آن تنموده بلکه کشیدن تصاویر را با قلم بدون هیچگونه رنگ ترجیح داده و عمل سیاه قلم را معمول نمودند مگر اینکه بحدوث بروش سابق رفته چون عمل نانوی آنها کم خرج تر بوده و نقاشی را بدلای مردم نزدیکتر مینمود و آشنائی و رغبت ایشان بآن زیادتر گردیده و در تقویت و پیشرفت آن اقدام نمودند و این کار تنها جهت درباریان و رجال دولت نبوده بلکه دیگران هم در این خصوص تشریک مساعی مینمودند ولیکن تمام این اهتمامات شکست و انحطاطی را که باین پیشه و هنر روی داده بود چاره نمینمود و بعدما در بارهم همراهی و نگهداری زیاد از نقاشان و اهل هنر نکرده بملاوه مردم هم از تقویت و تشویق و مددکاری ایشان خودداری نمودند

۱- مراجعه به Th. Herbeet: Description of the Persian Monarcy و کتاب

J. Chardin Voyages en Perse (Amsterdam) 1711

۲- مراجعه خود به - J. Daridan et S. Stelling-Michaud: La Peinture

Séfevide d' Ispahan (Paris 1930)

۳- مراجعه خود به Binyon, Wilkinsno & Gray: ibid ص ۱۵۴

لذا بسیاری از نقاشان در کار کردن از برای خود ناچار شدند، این موضوع باعث شده و معلوم می‌دارد که نسخه های خطی مصور و گرانها بعد از نیمه قرن دهم هجری رو بکمی و ندوت گذاشته و تقریباً از دیادصور و نقوش وضع تجارتی و کسی بخود گرفته وبدون توجه ومراقبت زیاد در جواب تقاضای خواستاران که سرمایه ودارائی اندك وفروتنی وافنادگی زیاد داشتند کارهایی انجام میگرفت .

اما شناسائی ایرانیان بتصاویر اروپاییان و نقاشی آنان مربوط باوایل قرن دهم هجری (۱۶ م) میشود چنانکه گزارش آن از البوم کذابخانه ملی پاریس بخوبی مشاهده خواهد شد که در آن بسیاری از رسوم و نقاشی دورر (Dürer) آلمانی تقلید شده و احتمال دارد که آنها را مبلغین مسیحی یا تاجار وبزرگانان حمل ونقل نموده باشد (۱) .

در مصادردبی وتاریخی از نقاشانی که تصاویر اروپائی وطرز کار آنها را تقلید نموده اند یاد آوری شده مانند شیخ محمد شیرازی که در کتابخانه شاه اسمعیل میرزا (۲) کلامیکرده (۹۸۴-۹۸۵) (۱۵۲۶-۱۵۲۸ م) پس از آن پندخت شاه عباس بیوسته ولیکن تاثیر صنعت غرب (اروپائی) در نقاشی ایرانی بطئی بوده وبیکندی پیش رفته ظهور آن ابتدا در اختیار موضوعات و انتخابش زیادتیر از هر چیز در اسرار و دقایق اصل صناعته بمل آمده بطوریکه ممکن است ما بگوئیم نقاشان ایرانی از کار و کردار نقاشی اروپائی اقتباس کرده و چیزهای زیادی را از آنان پیروی وتقلید نموده اند ولیکن ایرانیان لزتمای آنها چیزی را که شایسته وسزاوار بیان باشد همضم نتموده و بخود نکرته اند مخصوصاً در نقاشی کتاب های خطی پیروی از روش و اسلوب قدیم کرده و با تقلید نمودن از هر طرز جدیدی مقاومت و پافشاری مینمودند . اگرچه تصاویر اہت واهمیت اولیه خود را از دست داده وبسیاری ازمختصمین فنی نمیتوانستند چیزهای تازه ای بیاورند وتصرف بالابداعی بنمایند لذا بتقلید صور موجوده ازمخطوطات

۱- مراجعه شود ب: Basil Gray; Persian Painting ۸۳

۲- او شاه اسمعیل صفوی اول (۱۵۰۱-۱۵۲۴ م) نیست چنانکه استاد گرای (Gray) (ص ۸۴

Ibid) تصور کرده بلکه شاه اسمعیل دوم ملقب بجلال است . ضابق: Arnold; Painting in Islam

ونسخ قدیمه بطور تقلیدی نامعلوم اکثفا نمودند چنانکه ما این طرز را در تصاویری که در نسخه خطی منظومه یوسف وزلیخا کشیده شده و تاریخ آن ۲۹۰۶ (۱۶۱۹ م) است ملاحظه مینماییم و هم اکنون نسخه آن در (دارالاثار العریه) (۱) موجود است و در نقشه های نسخه خطی دیگری که در این موزه محفوظ است (۲) و شامل کتب مثنوی جلال الدین رومی میگردد در یکی از صفحات این نسخه که جزء دفتر اول از آن کتاب است تاریخش این است که در سلخ شهر رجب ۱۰۱۲ هجری تمام شد (۱۶۹۴ م).

اما رسمها و صور مستله ایکه جزء اختارات و امور مهمه این عصر است بعضی اوقات شناختن تاریخ آن بدقت مشکل است زیرا که در این بین تغییراتی طبیعی در طرز و روش این نقوش و رسوم پیدا شده مخصوصاً از وقتی که برتری و امتیازات در تصویر نسخه های خطی (محمدی) نقاش شروع گردیده که ما در فصل گذشته راجع بآن شرحی نگاشته و در اطراف کار او بیاناتی نمودیم این اسلوب همواره جاری و معمول بوده و از آن پیروی میشد تا اینکه نقاش بزرگ و استاد بلند پایه (رضای عباسی) پیدا شده و آنرا بدرجه اعلی از ترقی و پیشرفت رسانید چیزی که هست پوشش سر و عمامه و کلاه کمک زیادی بما درباره تشخیص تاریخ این صور و رسوم مینماید که در نیمه قرن دهم درست شده (۲۱۶) و نیمه قرن ۱۱ هجری هم بدینگونه است زیرا که عمامه در قرن دهم (۱۶) بحجم خود افزوده تا اینکه در آخر دوره شاه طهماسب خیلی ضخیم و بزرگ گردیده و ضنا عمامه های دیگری بظهور آمده و ما می بینیم که جوانان شوخ و شنگ و زنان دلقرب و طنز در رسوم و نقوش و برده و تصاویر این عصر پیدا شده اند صاحبان تصاویر در عمامه های خود گلها و شکوفه هایی که دارای بوته های ساق بلند است داشته یا اینکه در اطراف سر دستمال یا روسری مانند زنان دارند و گاهی جامه هایی پوشیده اند که با آن عمامه و دستار نوک تیز (مخروط) دیده میشود و در اول نیمه دوم از قرن یازدهم هجری (۲۱۷ م) بسیاری از مردها عمامه و کلاه های

پوست گوسفندان بر سر مینهند که پشمهای از آن آویزان بود (۱)

از جمله چیزی که در نقاشی و رسمهای مربوط بقرن یازدهم هجری (۱۷ م) دیده میشود تبدل و تغییری است که در تصاویر اشخاص بظهور آمده و شخص تقریباً جز قامت های رسا و اندام رعنا نمی بیند و طرح و وضعی که خالی از تکلف است مشاهده مینماید بطوریکه در این صور اهمیت اشخاص را زیاد نموده و عده افراد را تقلیل داده مثلاً دیده میشود که در یک صفحه صورت یک نفر یا دو نفر کشیده شده در صورتیکه در قرن پیش تمام صفحه ها از یکمده زیادی از صور پهلوانان و اتباع و تماشاچیان و غیره پر بوده .

هم بدینگونه اساتید فنی آرایش های مرکبه و تزیینات مختلفه را که در دوره های گذشته بآن اشتها داشتند ترك نموده و بآرایش متن و زمینه تصویر بنیمدرخت های كوچك بایونه و شاخه های گلداز تنها اكتفا کرده و باین وصف رسوم و تصاویر انسانی در میانه آنها پیشرفت نموده و موقعیت و مقام اشخاص در نقشها ظاهر و آشکار میگردد چنانکه شوخی و مداعبه و کارهای تمسخری بطوریکه در عمل کاریکاتورهای جدید معمول است در آنان بظهور رسیده .

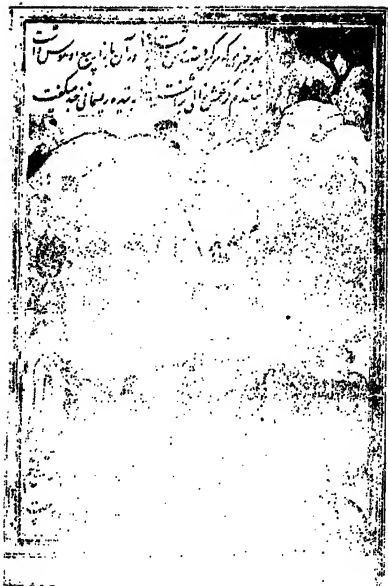
در موزه "متروپولیتان نیو یورک" دو نسخه خطی از شاهنامه است که بزمان شاه عباس مربوط است و در آن صورتهای زیادی دیده میشود .

نسخه اول تاریخ آن ۹۹۶ هجری (۱۵۸۷-۸۱۵) است که در آن چهل تصویر بزرگ کشیده شده در صورتیکه نسخه ثانی تاریخ آن از سال ۱۰۱۴ تا سال ۱۰۱۶ است (۱۶۰۵-۱۶۰۸) و در آن ۸۵ صورت بزرگ وجود دارد که بقلم استادان ناشناخت و غیر معروف انجام گرفته .

اسناد دیمند (Dimand) عقیده دارد صور اشخاص و مناظر طبیعی که در این دو نسخه کشیده اند از اصل طبیعت نقل شده و در آنها بسیاری از اوصاف و مشخصات صوری دیده میشود که منتسب ب استاد معروف "رضای عباسی" است (۲) . در واقع

۱- مراجعه شود به Binyon; Wilkinson & Gray : ibid ص ۱۵۵

۲- مراجعه شود به Dimand A Handbook ص ۴۶

شکل دیوستان و اشیاء و حیوانات در این تابلوی ۳۳ از آلاکاموس

شکل ۵۸- رلیغا در هودج- ارسنه خطی- علوه یوسف وزلیغا- مورخ ۱۰۲۸ هجری در دارالانار عربی

شکل ۵۶ شیخی که استراحت نموده - کار رضا عباسی سال ۱۰۳۱ هجری - کتابخانه ملی پاریس

شکل ۶۰: بهرام گور پای یکی از ایران نژاد در تبت میزعل حیمز نقاش ۱۰۳۶
کتابخانه ملی پاریس

شکل ۶۱: شیخ صفی الدین که جام را تقدیم شاه طیب فرماید. حد رشتادبانی ۱۰۴۲
هجری. آئین کسراد

شکل ۶۲ صورت جوان عملر ضای عباسی مجموعه منتر و ایننو

تابلوی ۴۹ مکرر

شکل ۶۳ تصویر بانو عذر شاه عباسی مجموعه مستر و اینو

دوشکزه و هفتاد و دو ساقی عمل رضا عباسی در نیمه اول قرن یازدهم هجری قمری، پالا در کتابخانه ملی پاریس و
دیگری در موزه مترو پریتشن نیویورک

نام و اختلافات زیادی نموده اند که در این اختلاف کار با *Karabacek* و *Sarre* و *Mittwoch* و بلوشه *Blochet* و ساکیسان *Sakisian* و ارونلد *Aronld* و کونل *Kühnel* و دیگران از بزرگان متبعین در تاریخ نقاشی اسلامی اشتراک نموده اند. علاوه بر اینها بیشتر این اشخاص بر آن متمایلند و چنین عقیده دارند که دو نفر نقاش باین اسم آقارضا و رضا عباسی بوده اند.

اما هویت استاد اولی چندان معلوم و آشکار نبوده و ظاهر این است که او بیشتر از رضا عباسی بوده و در دربار شاه طهماسب در اواخر قرن دهم هجری کار میکرده (۱۶ تا اوایل قرن ۱۷ هجری ۱۷ م) و با اینکه گاهی اوقات اشتباهی زیاد بین کارهای این دو استاد رخ میدهد با این وصف ژرد ما تصویری هست که تفاوت و امتیاز بین هنر و کار دو استاد مذکور را بخوبی نمودار میسازد.

استاد ساکیسان در کاری که نسبت آن با آقارضا صحیح بوده و جزء رسوم و تصاویر او است تتبع و تحقیق نموده (۱)

مابین کارهای این استاد که میتوان آنرا جزء عملیات برجسته و ممتاز وی دانست صورت زیبا و بدیعی است که میسو فیفر یا ویور *Vivre* داراست. این تصویر امیری را با استاد آن نشان میدهند (۲) پس از آن صورت جوانی را کشیده که شاخ گلی در دست دارد و تصویر مذکور اکنون در کتابخانه ملی پاریس مضبوط است (۳)

ساکیسان نظر بر این دارد که بعضی از رسوم و صور البوم گرد آورده دکتر سار که بنام آقارضا است تصاویر آن را رضای عباسی انجام داده و کارهای مذکور باو منسوب است.

۱ - مراجعه شود به *Sakisian : La miniature Persane* ص ۱۲۶ - ۱۲۹

۲ - مراجعه شود به *Sakisian : ibid* شکل ۱۶۳

۳ - ملاحظه به *Sakisian : ibid* شکل ۱۶۸ و *Blochet : Les Enluminures*

تابلوی ۷۱.

۴ - مراجعه شود به *Sarr et Mittwoch; Zeichnungen von Riza Abbasi; München 1914*

و نیز ساکیان میگوید: آقارضا استادی است که پادشاه عباس کبیر معاصر بوده و رضای عباسی نیست.

در هر صورت خوشنویسی که نام او «علیرضای عباسی» است اشکال کار را زیاده‌تر نموده زیرا که او معاصر بارضای عباسی بوده و مورخین فنی بین آقارضا و رضا عباسی و علیرضا عباسی اشتباه همین‌اند ولی آنچه بشود رسیده این است که دو نفر اخیر جداگانه و مختلف بوده‌اند و برضای عباسی عده زیادی از تصاویر و نقوش را نسبت می‌دهند که بعضی از آنان دارای تاریخ است و ما را بر آن می‌دارد که حکم کنیم دوره انجام آنان بین سالیان ۲۸-۱۰۴۹ بوده (۱۶۱۵-۱۶۳۹) و بیشتر مردمانی را که صورت کشیده از آن‌ها هستند که در اواسط دوره زندگانی عیب‌اشند و آن‌ها را بینی‌هایی کشیده‌است یا تصاویر و سیمای دختران و پسرانی است که یکنواخت آن‌ها را عده از زنان بشمار می‌آورد و در بین آنان صوری وجود دارد که مهارت و زبردستی این استاد و استعداد و بخشایش و هویت خاصه ای که باو اعطا شده دلالت خواهد داشت.

از صور بدیع زیبایی که به آقارضای عباسی منسوب است یکی آن است که تاریخ آن دو سال ۱۰۴۳ هجری (۱۶۳۲ م) میباشد و صورت شاه صفی را نشان می‌دهد که بطیب مشهور محمد شمس جامی باده اعطا مینماید (۱) و دیگری که در کتابخانه ملی پاریس است صورت بانویی را کشیده که آن زن یکی از وزرای شاه عباس بوده. (۲)

در موزه ویکتوریا و آلبرت لندن نسخه خطی از منظومه خمسه نظامی قسمت خسرو شیرین آن مشتمل بر ۱۲ صورت است که دارای اعضای رضای عباسی است و یکی از آن‌ها مورخ ۱۰۴۲ هـ - ۱۶۳۲ میلادی میباشد (۳)

کمان زیاد بر آن است که باقی صورت‌ها هم باین تاریخ بر میگردد خلاصه آنکه کار مزبور در هر حال برای رضای عباسی تمام افتخارات و اهمیت را احراز نموده و

۱ - ملاحظه پنا بلوی ۴۸ شکل ۶۱

۲ - ملاحظه به Blochet : Les Enluminures ص ۱۲۹

۳ - مراجعه شود بمقاله سر توماس ارنولد از نسخه خطی در شماره ژانویه ۱۹۲۱ مجله Burlington Magazine

شکل ۶۲ - صورت جوان - عنب رضای عباسی مجموعه رنپنو

شکل ۶۹ - صورت بانو مودخ سال ۱۰۶۲
هجری مبدوعه مستر راینو

شکل ۶۸ - صورت مردی که نشسته مودخ سال
۱۰۷۴ هجری مبدوعه مستر راینو

شکل ۷۰ - تصویر بانو با لباس اردبانی - قرن ۱۲ هجری
بازمانده خواجه عادلان طاق مجموعه اوقاف همدان

نمی‌توان آنرا بصورت نسخه‌های دیگر که در ادوار گذشته جهت عین قصه تهیه شده پیوست نمود.

اشخاص در این تصاویر نه تنها عادی بوده بلکه آنان را با شخصی که در نقاشی هاورسوم مسئله منسوب برضای عباسی دیده میشوند شباهت است و برای رنگها ابداع و تناسبی در ترکیب آن نیست.

در کلکسیون مستر رابینو (Rabino) موجود در قاهره دو صورت است که بر آن امضای (رضا عباسی) رقم شده و یکی از آندو جوانی را نشان میدهد که زیر شاخه درختی نشسته و سر او باندازه کمی بجانب دوش موشانه چپ وی متمایل است و در جلو آن دو ظرف دیده میشود که روی یکی از آنها صورت انسان و حیوانی ترسیم گردیده (۱) و در تصویر دوم در نیمه بالای صورت تصویر بانومی است که بر سر آن گل و پرها نصب شده (۲).

استاد ساکیان عقیده دارد بسیاری از رسوم و تصاویر که دکتر سارد در آلبرم خود گرد آورده و منسوب برضای عباسی دانسته بعضی از آنان کارهای رضا است و برخی دیگر عمل آقازا و بعضی هم از عملیات معین نقاش و پاره دیگر از جمله کارهای نقاشان ناشناخت میباشد و هم دیده میشود مزایا و رجحانی را که در این روش و طراز برضای عباسی داده‌اند این امتیاز شامل نقاش دیگری هم خواهد شد که به حیدر نقاش موسوم است و او نسخه خطی از منظومه خمسه نظامی را که در کتابخانه ملی پاریس وجود دارد بین سالیان ۱۰۳۰ و ۱۰۳۴ (۱۶۲۰-۱۶۲۴) تصویر کشیده. (۳)

در هر صورت فن نقاشی ایرانی در نیمه دوم قرن یازدهم هجری (۱۷م) و در قرن ۱۲هـ (۱۸) تأثیری تمام‌بطرز و اسلوب نقاشی رضای عباسی پیدا کرده و در خدمت این استاد شاگردانی بودند که بروش و سبک او رفتار مینمودند و مهمتر از همه آنها

۱ - ملاحظه شود پتابلوی ۴۹ شکل ۶۲ و مراجعه به Wiet : L'Exposition persane de 1931 ص ۸۲ - ۸۳

۲ - ملاحظه شود پتابلوی ۴۹ شکل ۶۲ و مراجعه به Wiet : ibid ص ۸۳
۳ - مراجعه شود به Sakisian : La Miniature Persane ص ۱۳۰ و مابعد آن

معین نقاشی است که در نیمه دوم قرن ۱۱۱ هـ (۱۷) کار میکرده و در سالهای اولیه از قرن ۱۱۲ هـ (۱۸ م) چیزی را که ما از او می‌شناسیم صورتی است که برای استاد خود کشیده و چند صورت دیگر است که یکی از آنان در مجموعه مستر (راینو) موجود است. در این صفحه صورت جوانی کشیده شده که خروسی را در بغل گرفته و میبرد و تاریخ آن ۱۰۶۷ و (۱۶۵۶ م) است (۱)

از شاگردان رضا عباسی چهار نفر دیگرند که آنها: افضل محمد قاسم تبریزی - محمد یوسف - محمد علی تبریزی میباشند.

شاه عباس دوم

(۱۰۵۲-۱۰۷۶) - (۱۶۴۲-۱۶۶۶)

شاه عباس دوم مشوق و مروج اسلوب نقاشی غرب و فنون صورت کشی اروپایی بوده من جمله او (محمد زمان) نقاش را بروم فرستاده تا در آنجا مطالعات نموده و هنر خود را تکمیل نماید.

ظاهر این است که نقاش مذکور در آنجا کیش مسیحی را اختیار نموده بعد از آن بهند رفته و با آنجا پناهنده شده پس از آن در حدود (۱۰۸۷) (۱۶۷۶) بایران برگشته و تصویر سه صفحه سفید از کتاب خمسه نظامی که برای شاه طهماسب تهیه شده بود برداشته که آن کتاب در حدود صد سال پیش از آن درست شده و تصویرش ناتمام مانده بود و اکنون نسخه مذکور در موزه بریتانیا است.

در این صورت و در غیر آن تاثیر فنون اروپایی در عمل این نقاش و دیگران از کسانی که علم نقاشی را در ایتالیا فرا گرفته اند ظاهر میشود و بیشتر چیزی که این اثر را نشان میدهد ترسیم صور خاندان مقدسه و قدیسین یا کشیش ها و فرشتگان و غیره از مناظر مذهبی مسیحی است. (۲)

۱- ملاحظه خود با پلوی ۵۲ شکل ۶۷ و مراجعه به Wiet. ibid ص ۸۴

۲- مراجعه شود به Binyon, Wilkinson & Gray: ibid ص ۱۶۱-۱۶۲ و Arnold P. in Islam ۱۴۸-۱۴۹ و مقاله استاد مارکوتش - Journal of the American Oriental Society ج ۵۴ سال ۱۹۲۰ ص ۱۰۶-۱۰۹

با این وصف قرن دوازدهم هجری (۱۸ میلادی) بواسطه تأثیرات اروپائی و اشکالات سیاسی که در ایران رخ نموده اعلام فنا و اضمحلال نقاشی ایران را داده و برای بعد از آن در دوره (فتحعلی شاه) و آخر قرن ۱۲ هجری (۱۸۱۸ م) و اول قرن ۱۳ (۱۹ میلادی) فنی قابل توجه و کاری مورد اهمیت بنظر ما نرسیده و آنچه که در این دوره عمل و انجام یافته از نقاشی های رنگ و روغنی و تابلو پرده های بزرگ است که صنعت و رنگ اروپائی آنان زیاد از صنعت و صیغه ایرانی خواهد بود.

ما در فصول این کتاب موضوع ظهور و پیدایش فن نقاشی را در نزد ایرانیان و ارسای و تتبع نموده و روزگاری را که فن مذکور در این سرزمین گذرانده تا اینکه پیروی و تمایل اروپائی و غرب بآن خاتمه داده بآپایش و تقریظ از تقلید نیاکانی موروثی همه را بمورد رسیدگی و تحقیق آورده و دیده ایم که چگونه مجال پیشرفت و ترقی در ایران نسبت باین فن محصور و مسمور بوده مخصوصاً از این جهت که نقاشی و تصویر در این کشور بلکه در تمام دنیای اسلامی بواسطه تمیرات احساساتی و مذهبی و عقاید دینی^۱ احرمت یافته و ممنوع بود و بالاینکه ایرانیان فن مذکور را از هنر و فنون شرقی به ارث برده و قریحه و استعداد ذاتی در آن داشته اند که آنرا از تقلید طبیعت و بیان اسرار هستی بنحوی که ما در فنون اروپائی مشاهده می نماییم دور نموده معذک نقاشی ایرانی در عالم خصوصیت خود بمقامی رسیده که بالاتر از آن تصور نمیرود و برای این فن در قسمت رنگ آمیزی و ترکیب رنگها پیشرفت ها و موفقیتی است که شناسنده آن کسانی خواهند بود که دچار شکفت و حیرت از تماشای نسخه های خطی و مجموعات آثاری گردیده اند - متناهی خدا را که این نامه انجام یافت.

۳- بعضی از نادانان در نقاشی ایرانی عیبی که گرفته اند آن است که انجام این عمل توضیح از برای شرح دادن مطالب مندرجه در صفحات نسخه های خطی و حکایات معروفه از حادثه و پیش آمد ها میباشد در صورتیکه از روی حقیقت این موضوع مورد انتقاد و عیب جوئی نیست بویژه وقتی ما این نکته را یاد آور شویم که پیشرحیزی را که بزرگان هنریشه و نقاشان ابلهانی از کشیدن صورت ها در نظر گرفته اند برای توضیح مطلب و شرح دادن حوادث کتاب مقدس یا افسانه و موهومات پیشین بوده دیگر مجالی از برای انتقاد نخواهد بود.

مدارك و مراجع كتاب

- ۱ - كتاب التصوير عند العرب احمد تيمور پاشا - نسخه خطی كه نمونه آن در مجله الهلال انتشار یافته .
- ۲ - بنیون هتريشه دكتر احمد زكي ابوشادي - مقاله انتشاری مجله المقتطف شماره آوریل ۱۹۳۵
- ۳ - الفن اسلامي في مصر دكتر زكي محمد حسن (از مطبوعات دارالانار - لهریه، كه جزء اول آن منتشر شده .
- ۴ - كتاب الاسلام والحضارة العربيه استاد محمد كرد علي .
ارنولد، نقاشی در اسلام اكسفرده ۱۹۲۸
آثار ساسانیان و هنرهای زیبای مانی در ایران .
نقاشی نیوكلستل در نین ۱۹۲۴
دستورات قدیم و جدید در صنایع ملل اسلامی، لندن ۱۹۲۸
ارنولد و گروهمان كتاب اسلامی، لندن ۱۹۲۹
مینین. ل. صنعت آسیایی در موزه بریتانی و صنایع آسیایی جلد ۶ پاریس ۱۹۰۵
منظومات نظامی، لندن ۹۲۸
بنین و ویلكنسن و گرای نقاشی مینیاتوری ایران، اكسفرده ۱۹۳۳
بلشه تذهیب و رنگ آمیزی های كتب خطی شرقی - اعراب - تركها و ابرانیان .
كتابخانه ملی پاریس ۱۹۲۹ نقاشی اسلامی، لندن ۱۹۲۹
كماراسووامی مینیاتورهای شرقی از مجموعه گلوبو در موزه صنایع مستظرفه
بستن و هنرهای آسیایی قرن ۱۳، پاریس ۱۹۱۹
کریسول - مخزن كتب (كتابشناسی) از نقاشی صنعت محمدیان، لندن ۱۹۱۲
دیز - تاریخ اسلامی و لكور - برلن ۱۹۱۷ عنصر نقاشی ایرانی .
دیمانند - رساله محمدیان در صنعت تزئینی نیویورك ۱۹۳۰

- كلوك وديز - افسانه هاي اسلامي، برلن ۱۹۳۵
- گرای - نقاشی ایرانی، لندن ۱۹۳۰
- گروسه - تمدن شرقی، پاریس ۱۹۲۹
- هرتسفلد - آثار سلعرا برلن ۱۹۲۷
- هوارت - خط و مینیاتورهای شرقی اسلامی، پاریس ۱۹۰۸
- کونل - مینیاتورکاری اسلامی شرق، برلن ۱۹۲۲
- هارتن - مینیاتور نقاشی و نقاشان ایرانی - هند - ترکیه از قرن هشتم تا قرن
هیجدهم میلادی، لندن ۱۹۱۲
- میزن - رساله صنعت اسلامی دو جلد، پاریس ۱۹۲۷
- ساکيسان - مینیاتور ایرانی از قرن ۱۲ تا ۱۷ م، پاریس ۱۹۲۹
- سارومیتویچ - کارهای رضای عباسی، موشن ۱۹۱۴
- شولز - مینیاتورهای اسلامی ایران، لیزیک ۱۹۱۴
- اسشوکن ابوان - مینیاتورهای اسلامی ایرانی، کتابخانه قاهره (هنرهای زیبا)
- ویلکن سن - شاهنامه فردوسی، لندن ۱۹۳۱

فهرست اعلام کتاب

صفحه	اسامی	صفحه	اسامی
	الف		الف
۶۶-۱۶	اسکندر بن عمر شیخ	۴۱	ابراهیم سلطان
۲۸	اسمعیل (شاه صفوی)	۳۹	ابن بختیشوع
۲۲	اشمونین	۵۴	ابوسعید
۲	آشور	۲۷	ابی السعود
۱۷	آشوریان	۳۵	ابوالفضل بن ابی اسحق
۵	اصفهان	۱۳	اتایک
۷۱	استخر	۴۶	احمد (از سلاطین جلایر)
۶۹-۷۰	اعالی ترک	۴۶	احمد تبریزی
۷۱-۶۷	آغامیرک	۱۷	آذربایجان
۸۴	افضل	۳	آرین
۱	افغانستان	۴	اردیل
۱۸	آقارضا	۵	ارشاک
۵۴	آقامحمد خان	۵	اردشیر
	آق قوینلو (صاحبان کوسفندهای	۴۳	اردوان
۱۶	سفید	۱۳-۵	ارغون
۷۴	اکبر	۵۶	ارمنستان
۲	اکباتان	۵۴	ارنولد
۲	اکمنبد	۷۳	آزاده
۱۳	البارسلان	۴	ازبک
۱۲	البتکین	۴۸	اسکندر مقدونی

صفحه	اسامی	صفحه	اسامی
۱	بلوچستان	۱۵	امپریتمور
۱۲	پنجاب	۴	اتوان
۷	بنیون	۴	اتبوکوس
۷۴-۶۹-۹	بهرام گور	۴۰	انجیل
۱۰-۵۳	بهرام چوبینه	۱۵	اقره
۶۹-۶۷-۶۶	بہزاد	۱۴	انوشکین
۴۰	بودا	۷۱-۶	انوشیروان
۱۵	بودائی	۳	اھریمن
۱۱-۱۰	بویه	۳	اھورامزدا
۱۰	پسران بویه	۵۴	ازبک
۴۸-۴۹-۵۰	بایستقر	۴۵	الغ بیک
ب		۴۶	اویس (سلطان)
۴	پارت	۱۴	ایلخانی (خانواده)
۳۹	پلیو	ب	
۱۹	پهلوی	۳-۲	بابل
۵۵	پرسید احمد تبریزی	۷۲	بارون
ن		۷۴	بازوان
۱۶-۴۹-۵۵	تبریز	۲۲	بامیان
۳۹-۳۷	تتار-تاتار	۶۲-۵۵-۱۰	بخارا
۱۲-۱۱	ترك	۶۲	بدیع الزمان
۲۵	ترکیه	۵۱	براق
۱	ترکستان	۳۳	برلن
۴۸-۵۶-۵۴	تیمورلنک	۳۶-۳۰	بغداد
		۱۰	بلخ

اسامی	صفحه	اسامی	صفحه
دازوت		ج *	
دقیقی	۱۰	جزری - جزیره	۲۳۶
دهلی	۱۵	جلال الدین	۷۹
دورر	۷۸	جلایر	۴۶-۱۵
دوست محمد	۸۵	چنگیز	۴۱-۱۴
دیلم	۱۱	جنید سلطانی	۴۶
دیپوت	۶۴	ح	
دیپند	۸۰	حاج میرک	۷۰
ر		حافظ	۴۴
رایینو	۸۳. ۸۴	حسین (شاه سلطان حسین)	۱۷
رستم	۴۲	حسین بایقرا	۵۸-۵۵
رشیدالدین	۴۰	حیدر نقاش	۸۳
رضا شاه پهلوی	۱۹	خ	
رضا عباسی	۷۶-۷۹	خراسان	۹-۴
رودکی	۱۰	خسرو شیرین	۷۱-۵۰
روسیه	۱۵	خواجه میرک	۷۰
روم	۵-۱	خواجه کرمانی	۴۵
ری	۳۵	خوارزم	۱۴
ز		خولندامیر	۵۶
زردشت	۶۳	خیوه	۳۵
زلیخا	۵۹	د	
زندیه	۱۸	دارا	۴
س		دارالانارالعریبه	۷۹-۲۷
سار	۲۶	دارالکتب معسر (کتابخانه ملی)	۴۷

اسامی	صفحہ
شاهرخ	۴۵-۴۸-۱۶
شاہ قلی تبریزی	۷۵-۷۱
شاہ محمد	۷۵
شاہ محمود نیشابوری	۷۰
شاهنامہ	۳۱-۱۰
شسترینی	۴۷-۶۰
شولتر	۴۳
شیخ زادہ خراسانی	۶۲
شیخ محمد شیرازی	۷۸
شیراز	۵۲-۱۵
شیمہ - شیعی	۲۵-۱۶
شیفر	۳۴
ص	
صالح - صلاح الدین	۳۶
صفاریان - صفاری	۹
صفی الدین	۱۶
صفویہ	۶۶-۱۷-۱۶
ط	
طاہریان	۹
طارفان (ترقان)	۲۱
طغرلیک	۱۳
طہران (تہران)	۱۸
طہماسپ	۶۲-۷۳

اسامی	صفحہ
ساسانی	۵۰-۱-۲۸
ساکیان	۵۷-۳۶
سامان	۱۱-۱۰
سامرا	۱۷-۲۴
سام میرزا	۷۱
سامی	۲۴
سبکتکین	۱۲
سیستان	۹
سلاجقہ	۱۲
سلطان ادیس	۴۶
سلطانیہ	۴۳
سلطان سلیم	۱۶
سلطانعلی	
سلطان محمد	۷۰-۷۳-۷۲
سلطان محمد نور	۶۹
سلوکوس	۵-۴
سلیمان خان قانونی	۷۱
سمرقند	۴۹-۴۵-۱۰
سنجر	۶۴-۱۳
سوریہ	۶
سید علی	۷۰
سید بیرقش	۷۵
ش	
شاپور	۷

اسامی	صفحہ	اسامی	صفحہ
ع .		ع	
عباس کبیر (شام)	۱۷-۸۲-۷۶	عبدالرزاق	۴۹
عبدالصمد	۷۳-۷۴	عبداللہ بن فضل	۳۳
عبداللہ بن فضل	۶۴	عبداللہ مصور (نقاتی)	۶۴
عبدالعلی	۴۵	عبداللہ الدولہ	۱۱
عبداللہ الدولہ	۴۳	علاء الدین جوینی	۲
علی رضا عباسی	۲	غ	
غ		غازان خان	۳۹
غازان خان	۱۳	غزالی	۱۱
غزالی	۴۹	غزنویان	۴۹
غیاث الدین		ف	
ف		فاطمین	۳۴
فاطمین	۸۵	فتحعلی شاہ	۴۲
فتحعلی شاہ	۱۰-۲۲	فرارز	۱۰
فرارز	۵۲	فردوسی	۲۱
فردوسی	۲۸	فرغانہ	
فرغانہ		فرہاد	
فرہاد		فون لوکولک	
فون لوکولک		فیوم	
فیوم			
اسامی	صفحہ	اسامی	صفحہ
فالریان (والریان)	۶	ق	
فیفر (ویور)	۸۱	قاجار	۱۸
فیت (ویت)	۳۹	قاسمعلی	۶۱
ق		قراقوینلو	
ق		قزوین	
ق		قزوینی (محمد)	۵۶
ق		قریل	۲۲
ق		قصہ امیر حمزہ	۷۴
ق		ک	
ک		کاترمیر	۴۹
ک		کاخ عمرا	۲۴-۲۵
ک		کتابخانہ ملی پاریس	۸۲-۶۴
ک		کتابخانہ مرکن	۳۹
ک		کتابخانہ مصر	۵۹
ک		کاشغر	۱۰
ک		کامیز	۱
ک		گدار	۲۲-۱۷
ک		کرت (دولت)	۱۵
ک		کرمان	۱۵
ک		کریم خان زند	۱۸
ک		کرنویدل	۲۱

صفحه	اسامی
۸۴	محمد زمان
۸۴	محمد علی تبریزی
۸۴	محمد قاسم
۸۳	محمد مؤمن
۸۴	محمد یوسف
۷۵	محمدی
۱۲	محمود سبکتکین
۵۳	محمود کاتب
۶۷	محمود مذهب
۷	مزدک
۴۱	مستصم
۵۷	مصر
۴۹	مطلع السعیدین
۶۲-۷۳	مظفر علی
۷۰	مظفر علی
۲۶	معتصم
۲۶	متمد
۵۱	مراجنامه
۸۴-۸۳	معین وصور
۱۴-۳۷	مغول
۳۱	مقامات حریری
۳۰	مقریزی
۱۳	ملاذکرد
۱۴	ملکشاه

صفحه	اسامی
۳۱	کلیله و دمنه
۳	کلدانیان
۳۱	گلستان
۴۹	کمال الدین عبدالرزاق
۵۸-۵۷-۵۶	کوندل
۳	کوروش
۳	کیان
۵۲	کیکائوس
	ل
۴۷	لطف الله بن یحیی
۳۴	لوور
۳	لیدی
۳	لرستان
۶۹-۷۳	لیلی
	م
۲۳	مارتن
	ماری مذهب
۵۹	مذهب
۱۹	مازندران
۹	مأمون
۷	مانی
۶۹-۷۳	مجنون
۳۶	محمد بن احمد
۵۳-۵۸-۵۲	محمد خان شیبانی

صفحه	اسامی	صفحه	اسامی
۳۶	ناصرالدین محمد	۳۶	ملك صالح
۴۳	نصر بن احمد		ملویه
۱۳	نظام الملك	۲۹	متافع الحيوان
۲۰	نظامی	۵۰-۵۱	منج (منك)
۱	نهادند	۲۵	موزیل
۱۰	نوح بن نصر	۷۰	موزه بریتانیا
	و	۵۰-۸۰	موزه متروپولیان
۷۳	ولكنسون		موزه هنرهای زیبا پاریس
	ا	۸۲	موزه ویکنوریا
۴۸-۶۶	مرات	۱۵	موسکو
۱	هرتسفلد	۹	موفی
۶	هرقل	۵	مهرداد کبیر
۷۴	همایون	۲	میدیها
۷۴	هند	۷۴	میرسید علی
۴۱	هلاکو	۵۴-۶۴	میرعلی تبریزی
	ی	۶۹	میرعلی شیر
۳۴	یحیی بن محمود	۶۲	میرمصور سلطان
۲۹	یعاقبه	۷۰	میرزا علی
۹	یعقوب لیث	۶۷-۷۰-۵۵	میرک قناتس
۵۷	یلدوز	۸۱	میتوک
۶	یمن		ن
۴۹	یوان	۱۸	نادرشاه
۵۹	یوسف	۷۴	نادر الملك

فهرست تابلوها و تصاویر

شکل	تابلو
۲ و ۱	۱
دو صورت در دیوار های حمام فاطمیین در جهت ایی السمود در جنوب قاهره	
۳	۲
ساعت طاوسی	
۵ و ۴	۳
تصویر بالا - جوان مارگزیده و آمدن پزشك برای مداوا - تصویر زیر - مارگزیده و استفاده او	
۷ و ۶	۴
دو منظره از مقامات حریری	
۸	۵
امیر علی بر تخت و بهلوانان	
۹	۶
اسکندر بر تخت خود	
۱۰	۷
فرمارز و مبارزه با شاه کابل	
۱۱	۸
سلطان غلزان با بانوان خود	
۱۲	۹
او کتای با فرزندانش	
۱۳	
تصویر بالا - سنك طماع و صورت آن در آب - تصویر زیر شیر که گاو را میبرد	
۱۴	۱۰
دو محبوبه	
۱۵	۱۱
منظره دو باغ	
۱۶	۱۲
دو سوار جنگی و اسبهای ایشان	
۱۷	
منظره دو باغ	
۱۸	۱۳
خسرو و کشتن بهرام	
۱۹	۱۴
دیدار هما و همایون در باغ کاخ	
۲۰	۱۵
رستم و اسفندیار پیش از مبارزه	
۲۱	۱۶
خسرو شیرین	
۲۲-۲۳	۱۷
نقاشی بطرز چین	
۲۴-۲۵	۱۸
زبانۀ جلد خطی بنام شاه رخ	

شکل	تابلو	
۲۶ -	۱۹	ربودن دختر در کشتی
۲۷	۲۰	جماعتی از صوفیها در باغ
۲۹-۲۸	۲۱	سلطان حسین میرزا در مهمانی
۳۰	۲۲	حضرت یوسف و فرار او از زلیخا
۳۱	۲۳	شبان و دارا پادشاه ایران
۳۲	۲۴	مناظر مسجد
۳۳	۲۵	فقها ر مباحثه ایشان
۳۴	۲۶	صورت درویش بغدادی
۳۵	۲۷	نقاشی ایرانی در تابلوی ژنتیلی
۶	۸	منظره حمام
۳۷	۹	بنای مسجد
۳۸	۲۹	زنها در حمام و نظرخیانت کار بایشان
۳۹	۱۰	آموزشگاه در هوای آزاد
۴۰-۴۱	۳۰	پیرزن و دادخواهی او از سلطان سنجر
۴۲	۳۱	تاجگذاری خسرو
۴۳	۳۲	دو پزشك و دیدنی آندو از یکدیگر
۴۴	۳۳	مجنون و کشیدن او بمنزلگاه لیلی
۴۵	۳۴	معراج
۴۶	۳۵	خسرو و آمدن او بناگاهانی بالای سر شیرین
۴۷	۳۶	مجلس وعظ
۴۸	۳۷	پیرزن و دادخواهی او از سلطان سنجر
۴۹	۳۸	مجلس باده گساری
۵۰	۳۹	صورت امیر
۵۱	۴۰	»

شکل	تابلو
۵۲	۴۱
۵۳	۵
۵۴	۴۲
۵۵	۴۳
۵۶	۴۴
۵۷	۴۵
۵۸	۴۶
۵۹	۴۷
۶۰	۴۸
۶۱	۴۹
۶۲	۴۹
۶۳	۴۹
۶۵-۶۴	۵۰
۶۶	۵۱
۶۷	۵۲
۶۸	۵۳
۶۹	۵۳
۷۰	۵۴

بهرام گور بایکی از بانوان خود در قصر شاه

بهرام گور با یکی از بانوان خود در کاخ شاه

نمایشگاه دهانی

یوسف و زلیخا در حالت پیری

یوسف و زلیخا با رفقای خود

صفا بین یوسف و زلیخا

زلیخا در هودج

شیخ بحالت استراحت

بهرام گور بایکی از بانوان در قصر سبز

شیخ صفی الدین و پز شک شمس

صورت جوان

صورت خانم

دو ساقی

تصویر رضا عباسی

تقاشی با اعضای معین مصور

صورت مردی که نشسته

صورت یک نفر بانو

صورت يك بانو با لباس اروپائی

فهرست کتاب

مقدمه مترجم و تقریظ ها

صفحه

۱	مقدمه تاریخی
۲۰	فصل اول - پیدایش نقاشی در ایران
۳۰	فصل دوم - هنرستان بغداد یا مدرسه عراق
۳۷	فصل سوم - هنرستان ایرانی و تاتار
۴۴	فصل چهارم - عصر تیمور و جانشینان او
۶۲-۵۵	فصل پنجم - بهزاد و معاصرین او - هنرستان بخارا
۶۶	فصل ششم - هنرستان صفویه
۷۶	فصل هفتم - عصر شاه عباس و جانشینان او

فهرست اعلام

پایان کتاب بقلم مترجم

پایان کتاب

بسمه تعالی

اکنون که ترجمه کتاب گرانهای (تاریخ نقاشی در ایران) پایان رسید
اندیشه بدان کشید که صفحاتی چند راجع به محتوبات بعضی از کتابخانه های
بایخت بنوبت خود بعنوان پایان کتاب ضمیمه و پیوست سازد .

در اینجا گفته میشود که استاد دانشمند دکتر زکی محمد حسن در اثر تالیف
این کتاب خدعتی بزرگ و شایسته نسبت بمیهن ما انجام داده و از سرزمین وادی نیل
این هدیه نفیس را بجهانیان تقدیم نموده و این زحمت و همت ایشان مخصوصاً مورد
تقدیر و منظور و نظر اولیای وزارت فرهنگ ایران شده و بتصدیق و گواهی استادان
فنی و هنرمندان و دانایان، مؤلف محترم در مجموعه مزبور بدقایق و نکاتی راجع باین
فن متوجه شده که کمتر کسی بآنها پی برده و بهترین سبک را در کلاس بندی آن ایجاد
نموده لیکن باید دانست برای مانوسه کار و مفاخر اسانیدو هنرمندان دوره و اعصار
قرون سالفه و ادوار گذشته و حال در این سرزمین بسیار و آثار هنری ایشان در مخازن
و کتابخانه های همه ایران از قبیل کتابخانه دربار شاهنشاهی و کتابخانه آستان قدس رضوی
و کتابخانه ملی و حوزه و کتابخانه مدرسه سیه سالار بالاخره در کتابخانه های شخصی
عمده مانند کتابخانه آقای حاج حسین آقا ملک و کتابخانه مرحوم حاج سید نصرالله
تقوی و دیگران یشمار است بطوری که هر قسمتی بیننده را دچار حیرت نموده و از
دیدن هر کدام دیده حالت جذبه و بیت لزلو کردار این سر آمدان هنر و لطایف و
ظرایف عمل ایشان پیدا خواهد نمود و میتوان گفت که شخص دربرابر نمایشای هر هنری
فریفته و مدهوش و بالاخره دلباخته و مبهوت میگردد که آیا این هنروران بزرگ و
استادان توانا چگونه این همه بدایع و هنریدی را بکار برده و خامه سحر طراز ایشان

بدینسان آثار بدیعه و اعمال ظریفه و حیرت‌آور را نگاشته و پرداخته اند و آنان وجه فکرهای باریک و دقیق را پیروی و تعقیب نموده و از عالم اندیشه بمعرض شهود آورده اند که فقط هر کدام تنها بقریحه و استعداد خاص ایرانی و هوش سرشار هنروران این کشور باستانی اختصاص دارد .

ما اگر بخواهیم اسامی کتب قدیمه و سرر بدیعه بعضی از کتابخانه های مرکزی (پایتخت) ایران را بمورد بیان و نگارش بیاوریم و در اطراف هر یک از آنان قلمفرسایی کنیم فی الواقع بایستی خود در این باب کتابها بنویسیم و مجلداتی ترتیب دهیم .

چه خوب بود موقعی که دو استاد دانشمند دکتر عبدالوهاب عزام و استاد عبدالحمید عبادی برای شرکت در جشن هزارمین سال حکیم سخندان ابوالقاسم فردوسی سفری باین سامان نموده و در آثار زیبا و عبارات دلگشا و ابتیه فرح افزا و معماری های مهمه ما مشاهداتی مینمودند در آنوقت استاد هنریشه آقای دکتر زکی محمد حسن هم باآندو هموطن محترم خود همراه بوده در کتب مخطوطه و پرده های نقاشی و مرقعات محفوظه در کتابخانه ها و غیره اینجا مطالعات و مشاهداتی میکرد و بعداً این مولفه نفیس و گراشهای خود را که در آثار تصاویر و نقاشی باستان ایران اختصاص داده اند محتوی بسیاری از نفایس و ظرایف دوره باستان و زمان کنونی کشور ما مینمودند و بر مزایا و محسنات و زیبایی و ظرافت کتاب خود می افزودند باید دانست توجه خاصی را که امروزه از طرف دولت شاهنشاهی ایران نسبت ببسط و ترویج هنر و صنعت میشود و از تسویقی که از اساتید و کارکنان و صاحبان هنر بعمل می آید هم اکنون نمیتوان گفت که ایران امروزی در ابراز قریحه و ذوق و استعداد و اظهار هنر و صنعت از ایران باستان کمتر و استادان آن فرومایه تر از اساتید گذشته و پیشین باشد بلکه با این روشی که فعلاً پیروی و تعقیب میشود و قدمهایی که در راه پیشرفت و ترقیات این کشور میدارند امید است که ایران بالا ترین مقام مجد و عظمت و اعلی مراتب بزرگی و افتخار را در تحت توجه شاهنشاه جوان هنر دوست و میهن خواه خود در دنیای متمدن امروزی احراز نماید .

این همه نمایشگاه های فنی و صنعتی که در پایتخت و دیگر شهرهای این کشور

در تمام جریان سنوات بمورد نمایش گذاشته میشود و سرکشی و مواظبت و بلادید و مراقبت و تشویقی که ارطرف شاهنشاه محبوب ما بعمل میآید یقیناً طولی نمیکشد که سرافتخار ایران و ایرانیان باعلی درجه بر نری و اعتبار خواهد رسد.

بانی تاصیح دولت بدد کاین هنوز از تاجیح بهحراست اینک چند نمونه از آثار نفیسه و کتب مخطوطه ایران بدست آورده و عکس برداری نموده بعنوان هدیه بمقام وزیر دانشمند و محبوب فرهنگ آقای مسعود کیهان درخانه این کتاب می افراید ضمناً شرحی برای بیان و توضیح آن نفایس نگاشته و تقدیم میدارد.

از جمله نفایس منتخبه تصویری است که در نسخه خطی قدیمی دیوان امیر خسرو دهلوی مورخ ۸۸۶ هجری مدرسه عالی سپهسالار طهران (دانشکده معقول و منقول) بخط میرعلی مشهدی کاتب معروف است که آنرا یگانه استاد مشهور (بہزاد نقاش) برای (سلطان حسین بایقرا) در کتاب مذکور ترسیم نموده و در بالای صفحه تصویر کتیبه ایست که باخط نسخ اعلا طلایی و متن لاجوردی این عبارت نگاشته شده.

(بشارة السلطان الاعظم والخاقان المعظم ابوالغازی سلطان بہادر حسین خدا لله ملكه فی شہور سنہ ست وثمانین وثمانائة).

این صفحه مجلس بزمی زنانه است که برای شاه برپا شده و در آن کمال وجد و طرب و حالت رقص و نشاط و خوشی و انبساط را نشان داده و شاه در سرف بالا جلوس نموده و مشغول باد گساری است و زنان خواننده و نوازنده برای او در ساز و نوازند و جمعی از زنان دیگر بالیس رنگارنگ قرار دارند، در ضمن رنگ آمیزی متناسب صورتگر توانا منتہای قدرت و مهارت را بخرج داده و در ریزه کاری و مینیاتور سازی آن نہایت دقایق قلمی و طراحی را از گل سازی و طلا لیزی و رنگ آمیزی رعایت کرده بیان دقایق و نکات و ظرافت و زیبایی این کار جز بدیدن و حیرت نمودن از آن نباید.

شاهکار دیگر بہزاد کہ آن استاد زبردست بسبک چینی نقاشی نموده و در آن

داد هنر داده دوسفحه اول آفتاب خه. نظامی قدیتر مدرسه سپهسالار است (۱).
 که نسخه مزبور بخط خوش کانی شیرازی که نام آن محکوک است و در سنه احد
 عشر و تسعمائه هجری (۹۱۱) انجام گرفته و مقارن با سنوات آخر سلطنت سلطان حسین
 بایقرا است (۹۱۳)

این کتاب بقلم توانای بهزاد در ۳۵ مجلس بسبك اعلی چینی نقاشی شده و هر
 صفحه از تصویر آن نمونه بزرگی از صنعت و هنر این استاد است و ارقربنه برمیآید
 که این نسخه برای سلطان مذکور تهیه شده

بدیتر از همه دوسفحه اول کتاب است که نگارنده از آن عکس برداری نموده
 و جزء متمم کتاب «تاریخ نقاشی در ایران» قرار داده چیزی که باعث تاسف است
 این دوسفحه در اثر کثرت استعمال و قدمت قدیمی از صور آن سوده و محو گردیده
 و عکس برداری با اینکه دوه مرتبه بدان مبادرت نمود بخوبی انجام نگرفت ولیکن
 نفاست کتاب و ظرافت و زیبایی نقاشی و صنعت ممتاز آن بجای خود محرز و محفوظ
 است و علاکاری و رنگ آمیزی و زینت و زیبایی آن بوصف نیاید.

در این دوسفحه برار یکدیگر «بهزاد» وضعیت دوره سلطنت خوش و زمان
 راحت و رفاهیت «سلطان حسین بایقرا» را مجسم نموده و درینجریف قرار داده

ردیف اول - پوش و سراپرده جلال و عظمت شاه است که بهترین طرحی
 آنرا نقاشی کرده و سلطان در زیر سراپرده روی تخت سلطنت جلوس نموده و در
 برایش وزیر باندیر او امیرعلی شیرنوائی و یکی از بزرگان دیگر که شاه بآن دو
 اذن جلوس داده نشست، در طرف دیگر شاه چند نفر از خادمان و گزیدگان شاهی
 ایستاده اند.

ردیف دوم - جمعی از ارباب هنر و کمال در طرفی ایستاده و اوضاع را تماشا
 مینمایند و در طرف دیگر مجلس رقص و بزم طرب و باده گساری است که در آن تشویق
 شاعران ارباب کمال و ادب نمایش داده و خوشی و عشرت عموم را نشان میدهد.

ردیف سوم - در جلو یکی از کمانداران شاهی است که کمائی در دست گرفته

و عده از مقصرین را پادست بسته بجانب محاکم با زندان میبرند و در دنبال آنان دو نفر از بازداران شاهی است و در طرف دیگر دوتن از شکوچیان اند که دویونك را بزنجیر کشیده و در بالای سرایشان دو نفر از شاطران و سلولان شاهی قرار گرفته که هر کدام تیرزینی بدست دارند و این ردیف طرز مجازات و وضع یاسا و جلوگیری از جنایات را خاطر نشان میسازد و این وضعیت حالت روحی مملکت و جلوگیری از متمردین و سرکشان را میرساند و میفهماند که شاه نافرمانان را مانند دودام بدینگونه مطیع فرمان نموده و شکار مینماید و از مجازات و تنبیه ایشان فروگذار نمیکند.

ردیف ۴ - نیز سیاست و جلوگیری و اجرائی یاسا و قانون را حکایت میکند که یکی چوبی در دست گرفته و چند تن را تحت تنبیه و سیاست آورده و پاره بشقاقت برخاسته و یک نفر از میرا خوران شاهی است که عنان اسب را در دست گرفته و خود در جلو آن پیاده ایستاده

ردیف ۵ - صورت مودیان عواید دیوانی و مالیات دهندگان یا برندگان تحف و هدایا را نشان میدهد که هر کدام طبقی را در دست گرفته زر و سیم و جواهر بهدیه و تقدیم میبرند و در جلو آنها کمانداری است که حفظ و حراست و موجبات امنیت کشور را حکایت میکند.

نفایس کتابخانه مدرسه سیم - الاز زیاد و بسیار است و برای نگارنده ممکن نیست که تواند در این مختصر بذکر آن پرداخته یا عکسهایی چند از آنها تدارك نماید لیکن بمضمون مالایدرك كله لایرك كله المبسور لایرك بالمعسور اینك شش صفحه از کتاب زیبا و نسخه گرانبهای دومین خمه نظامی این کتابخانه که در ۱۳۱۴ خورشیدی آنرا بنمایشگاه صنعتی ایران در لندن گراد جزء ظرایف برده و جلب توجه سرامندان هنر و صنعت اروپا در آنجا بخود نموده در این مورد عکس برداری کرده و تقدیم میدارد.

این نسخه شاید بهترین نسخه دنیا و زیبا ترین نمونه باشد که از کتاب خمه

نظامی تهیه و تصویر شده

نسخه مذکور دارای ۳۱ صفحه مجلس بی بدیل و نقاشی بی نظیر است ده بقلم هیرك و بهزاد و سلطان محمد و دیگر استادان عالی رتبه زمان شاه طهماسب صفوی صورت کشی و تزیین شده و بهترین صنعت نقاشی و مینیاتور کاری در آن انجام گرفته و بخط کاتبی شرازی که باز دست خطا کاری نام آنرا محو نموده در سنه ست و خمسين و تسعمائه ۹۵۶ هجری تمام گردیده

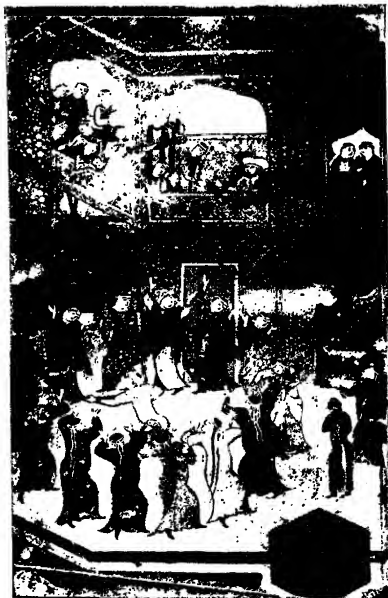
دو صفحه اول آن در سر لوحه مصور و مذهب بمن فیروزه و لاجوردی و طلایی و بوته های قشنگ رنگارنگ است که در صفحه اول آن این رباعی بخط نسخ زیبا و برجسته الوان با خطی بسیار خوب و مرغوب ترسیم شده

کنچینه کشای گنجیه آن مؤید راد . کآمد اینک سخوران را استاد
در یای معانی از گهر کرد تپی . روزی که بنای پنج کنچینه نهاد
در صفحه برابر نیز با اوصاف مذکور و تزیینات تمام این رباعی مسطور است:

خمسه که بمخزنش بود زیب تمام از خسرو و شیرینش فروز گشت نظام
لیلی معجون و هفت پیکر ز عقب تاریخ سکندرش دهد ختم کلام
در تجلید این کتاب و صحافی و تذهیب آن منتهای ظرفت کاری و کمال مهارت
استادی را بکار برده اند که خود بهترین شاهکار این هنر و پیشه ظریف و زیبا است و
برای آن ارج و بهائی که درخور و شایسته باشد بآسانی نتوان تعیین نمود .

خلاصه و توصیف صفحات و مجالس تصاویر این کتاب با این مختصر بوصف
نیاید و باید هر کس که آنرا دید بر آثار صنعتی بدیع و هنریدی استاید بزرگ آن
هزاران تحسین و آفرین و دست هریزاد گوید .

بطوریکه از قرنیه معلوم میشود این کتاب هم مانند کتاب خمس نظامی موجود
در موزه بریتانیا برای کتابخانه شاه طهماسب اول صفوی تهیه شده و بواسطه اینکه
هفت سال بعد از خمس موزه نامبرده نگاشته و ترسیم گردیده مسلمأ در ظرافت و نفاست
و بها و اهمیت بالاتر از آن خواهد بود بویژه از حیث تصویر که خمس نظامی موزه بریتانیا

تصویر اول بزم و ناه برای سلطان حسین بایقرا از دیوان خطی امیر خسرو دهلوی کتابخانه مغرسه
سپهسالار تهران مورخ ۸۸۶ هجری

تصویر ۲ - مجلس سلطان حسین بایقرا از شاه نظامی که پیروانم غطی مریه سپهسالار تهران مورخ ۹۱۱ هجری

تصویر ۳ - مجلس سلطان حسین با پیرا از خیمه نظامی قدیمی - دهه غلطی

را چهارده صورت مجلس است و این نسخه را ۳۱ صفحه تصویر اعلی و ممتاز میباشد و تشریح و بقیای مزایا و محسنات آنرا بمعهده یسندگن کتاب و اگنادر مینماییم .
در اینجا شش صفحه از تصویر کتاب مذکور عکس برداری شده .

تصویر اول - صورت نقوش باقیایب است که باحضرین رکاب و سواران خود بالای سر زن مرده و طفل نوزاد وی آمده که مقلانگشت خود را در دهان گذاشته و بجای پستان میمکد و امر دادن او چاکران خود جهت دفن زن و از خاک برداشتن طفل و پرورش دادن او و ولیمه نمودن وی پس از آن میباشد (۱)

تصویر دوم - صفحه ایست از شرفنامه خسه نظامی که در آن میدان جنگ اسکندر را با دارا نشان میدهد . در اینجا اسکندر بر اسبی که دلرای برگستوان است سوار و سپاهیان او بکار نبرد و کارزار انتفال دارند نقاش با مهارت استادی خود وضعت میدان جنگ را در نهایت خوبی مجسم نموده و در برابر اسکندر و دارا سلطان مدعی و متخاصم او است که تخت مجلل و با شکوه ویرا بغیل زده و سپاهیان اسب سوار با او روانند و در صف دیگر جنگ مغلوبه جنگ آوردن و کمانداران است که در قسمت بالا بجنگ و جدال و تیر اندازی یکدیگر مشغولند در بالا طبالان و شیپورچیان رعایا داران و غیره از طریقین سپاهیان میباشد . (۲)

تصویر سوم - صفحه ایست که اسکندر سر کشته دارا آمده و سر او را در از خاک برداشته و بران نهاده اظهار تاسف و تحسر از قتل دارا مینماید و بالای سروی پرچم شاهی سایه افکنده و سران سپاه پیاده و در برابر ایستاده و دسته اسب سوار و فیل سوار بحالت بهت و حیرت وضعت را تکرارند و دوتن کشندگان دارا : ماهیار و جانوسپار را گرفته و دستهای آنها را پشت بسته ، در برابر اسکندر واداشته اند و در قسمت بالای صفحه طبالان و بعضی از نوازندگان و پیش جنگگران اند که بحالت آشفته گی دیده میشوند (۳)

تصویر چهارم - صورت اسکندر در شکارگاه و صید افکنی او در میان گوزنان

۱- تصویر چهارم - از کتاب شرفنامه خسه نظامی مدرسه سپهسالار

۲- تصویر پنجم از کتاب شرفنامه خسه نظامی

۳- تصویر ششم از کتاب شرفنامه خسه نظامی

و آهوان است که حالات مختلفه هریک از آنان را از فرار و اضطراب احوال در این مجلس نشان داده و سواران شکارچی دیگر دربالاکه آنها نیزبید شکار اشتغال دارند و اوضاع طبیعی کوه و دشت و عرصه بیابان را با ریزه کاری فنی و حسن سلیقه باستانی نشان میدهد. (۱)

تصویر پنجم - سرورت اسکندر و خضر والیاس در ظلمات است که اسکندر بر مرکب راهوار خود سوار و موکب شاهی از وزرا، و سران سپاه با وی همراهند و مشغول راه نوردی است و خضر والیاس بآب حیات رسیده از اسب پیاده شده در لب چشمه آب زندگانی جلوس نموده اند و ماهی خشک از دست ایشان بآب افتاده و حیات تازه یافته و نوشیدن آندو از آب زندگانی و محروم شدن اسکندر از نوشیدن آب است. (۲)

تصویر ششم - بهترین صفحه هاشمی است که در آن مراسم تشییع جنازه اسکندر را تصویر کرده در بالا زنان عزادار را در غرغلت بانهایت زیبایی و ظرافت ترسیم و تزیین نموده و ارائه میدهد که چگونه هر کدام اظهار اندوه و حسرت مینمایند و در متن صفحه درب و ابواب وصفه و روان و کاخ با عظمت شاهی را نشان داده که در برابر آن جوه اعیان و رجال محترم هریک از آنها تأسف نموده و در پی اعتباری دنیا بایکدیگر سخن میرانند و دسته از زنان در جلو آنان با چادرهای سفید نشسته و نوحه سرایی میکنند و در میان صفحه تابوت مجلل و باشکوه اسکندر است که چهارتن پایه تابوت را بدوش گرفته و جمعی از سران و بزرگان خاصه و سروران روان اند، در اینجا دست اسکندر از گوشه تابوت بیرون آمده و نمایان است که تپه دست رفتن او را از این خاکدان نشان میدهد.

شمع و مشعل زیادی در موقع این تشییع فروزان و از غم مرگ او گدازان و سوزانند و در جلو همه نمادبان مرگند که بر شترها سوار و دستها را بر بناکوش نهاده خیر مرگ اسکندر را اعلام مینمایند. (۳)

۱- تصویر هفتم - از کتاب شرقنامه خسه نظامی مئوسه سیهالار تهران

۲- تصویر هشتم - از کتاب شرقنامه

۳- تصویر نهم - از کتاب شمه نظامی

خلاصه آنکه بقدری این وضعیت را مجسم نموده که بوصف نمی آید .
 نگارنده بعضی از نفایس این کتابخانه و اسامی و اوصاف نسخه های مصور و
 گرانمای کتابخانه مدرسه را در کتاب « تاریخ مدرسه سپهسالار » تألیف خود که تاریخی
 جامع و مشتمل بر فهرست وقایع امروزی و شرح حال مفصل مرحوم حاجی میرزا
 حسین خان سپهسالار و تراجم بعضی از رجال معاصر او و تاریخچه بنای مسجد و مدرسه
 و طرز معماری آن و تمام تشکیلات قدیمه و جدیده از اول تا کنون این مؤسسه میباشد
 گنجاینده و فهرست بعضی از کتب مانند شاهنامه های خطی و با تصاویر این کتابخانه
 و دیوان عماد قلیه مورخ ۷۶۳ و کتاب یوسف زلیخای چاپی و نسخه کلبه و دمنه آن
 با مجلس تصویر و دیوان مکرر و مصون امیر خسرو دهلوی و حیات الحیوان دمیری و
 تاج المآثر حسن بسطامی و منظومه سلاطین آن در تاریخ ۱۰۹۰ اول ۲۱۱ مجلس تصویر
 اعلی و کتاب های مصوراً تشکیده آذر و مثنوی مصور نفایس امیر خسرو دهلوی با چهار
 مجلس تصویر مورخ ۸۸۴ بخط میر علی خطاط مشهدی و کتاب آثار الباقیه بیرونی آن
 با ۲۶ صورت چینی ممتاز و دیوان فغانی و بهرامیه امیر خسرو و حدیقه حکیم سنائی و
 مرقعات نفیسه و گرانمای در ۳۶ مجلد و دیگر طرائف و غرائب و افتخارات تاریخی این
 مؤسسه را در آن تاریخ بمورد نگارش آورده و امید است که با همت اولیای امور مدرسه
 بزودی طبع و انتشار یابد .

از آثار نفیسه نقاشی در ایران حواشی مرقع گلشن است که از جمله طرائف
 و نفایس عجیبه کتابخانه دربار شاهنشاهی ایران واقع در عمارت کاخ گلستان است و
 کتابخانه مزبور محتوی بسیاری از کتب ممتاز و یاد گارهای آثار پدیدمه خطوط و نقوش
 و تصاویر و تذهیب شاهکارهای استادان عالیرتبه از نقاشان و خطاطین و مذهبین و
 غیره است .

مرقع گلشن را در سنه ۱۹۳۱ میلادی از ایران بلندن فرستاده و در نمایشگاه
 ایران در لندن بمعرض نمایش گذاشته بودند .

در این مرقع دو صفحه ایست که سلطان حسین بایقرا را در باغ خود نشان میدهد
 و صفحاتی در آن است که به بهزاد و عبدالصمد نقاش نسبت داده اند و نیز بسیاری از شاهکارها

مدیر آن بلازمه و بخانه امیرتیمور زیادی از این مرقع برداشته و درج نمودند و ما در اینجا
از درج تنبلی و صرف نظر نموده و توجه خوانندگان را بجلب آن کتب نفیس معطوف
می‌جلدیم.

علاوه بر این در موقع مذکور از عملیات بدی و نمونه هنرهای نقاشی دولت نقاش
دوره جهانگیر از نواده های امیر تیمور بسیار است.

جهانگیر عشق و علاقه زیادی بجمع آوری آثار صنعتی داشته و از دوره پدر و
پدش نقاشی های بدیعه و زیبای از اساتید یادگار برده بود او دستور داده تا آن خطوط
و نقوش را در مجموعه گرد آورند که اکنون البومی در برلن موسوم بآلبوم جهانگیر
است: کونل Kunhel و گوئتز Gutz در آن مطالعاتی نموده اند.

در مرقع گلشن چند قهره هم از کار منوهر نقاش بالامضه او وجود دارد و او در
دوره اکبر و جهانگیر و شاه جهان نواده های تیمور از نقاشان مشهور بوده و آثار بدی
او در تیمور نامه و بابر نامه و اکبر نامه بسیار است.

در این مرقع صورت پشنداس نقاش معروف هندی دربار اکبر و جهانگیر کشیده
شده که او باخان عالم سفیر جهانگیر بایران و اصفهان آمده و بخدمت شاه عباس رسیده
و جهانگیر در نامه از او معرفی کرده که خان عالم را با پشنداس نقاش بایران فرستادم
تا صورت شاه عباس را کشیده که هر کس او را دیده شباهت تمام آنرا تصدیق مینماید.
در این موقع حواشی از عمل آقا رضا است که نمونه کامل نقاشی است و نهایت
زیبایی و ظرافت را داراست و متن آن بخط علی کاتب سلطانی خطاط معروف است
جهانگیر دستور داده که قطعات پراکنده را در این مرقع بصورتی بهم پیوسته در آورده
و بر ابوابی بقطع متساوی پیچبند و اختلاف پهنای حواشی را با نقوش و کلو بوته
و آثار طبعی و صورت اشخاص و غیره ترسیم نمایند لذا حاشیه هر قطعه را با قلم کمرنگ
و ملایم تصویر کشیده و با الوان متناسب و طلاکاری آنرا آرایش و زینت داده.

آقا رضا بمجالسی خوش داشته که در آن بانوان درباریان و خدومه بوده و هر يك
بکاری مشغول باشند و نیز بمجلس غذا خوری و شکار و مجالس طرب و تفریح حرم-
نشینان علاقه داشته.

تصویر چهارم - صورت یحییای باغی سرزن مرده و چه آن اوسته نظای

نمودار نبرد میدان جنگ اسکندر با دارا از کتاب فرهنگه خسته نظامی نسخه خطی موزه سپهسالار

تصویر ششم اسکندر پسر کشته داور از کتاب شرفنامه منیر بهبهانی

تصویر هفتم صورت اسکندر دو شکار گاه از کتاب شرفنامه غسه نظامی مدرسه میهن‌الار

تصویر هشتم - صورت اسکندر و دختر والیاس در طلماع از گناب شرمنامه خسته نظامی شعی

تصویر مهم مراسم تشییع جنازه اسکندر از دست خطی خسته نظامی مدرسه بهبهانلو تهران

و آثار هنری و فنی آقا رضا هرانی هفت دوازدهموقع وجود دارد که امضای او در ضمن صفحات مسطور و تصاویر او دارای آب و رنگ ملت و کم جلوه است.

در کتاب آثار ایران (۱) نشریات موزه و اداره باستان شناسی تألیف مسیو گمار مدیر موزه از کارهای دولت تصویر یکی از شاهزادگان جوان است که لباس سفید در بر و گردن بندی از مروارید بگردن رگوشواره های الماس در گوش و در برابر ریحلی زانو زده که کتابی روی آن نهاده و با آن خط می‌نویسد و در کنار آن کتابی با جای آن قرار گرفته و رقم دولت در آن کتاب درج شده است و در مقابل این تصویر صورت مولانا محمد باقر حن جامی است که کتابی در جلو خود نهاده و امضای دولت در آن است.

مولانا بصورت پیری با محاسن سفید و عمامه کوچک ژولیده و قبای ساده تیره خاکستری نشسته و شالی بر کمر دارد.

در صفحه دیگر مردی است با محاسن سیاه و موی بلند پریشان سر و ردائی بخود پیچیده که بر زانو نشسته با قلمی از پر غاز « مخالف عادت شرقی که با قلم نمی‌کار میکنند » در طوماری مشغول بکار است.

روی این طومار امضای آقا رضای نقاش است که آنرا در اکبریه ۲۸ رمضان ۱۰۰۸ تصویر نموده.

در برابر آن صورت جوانی است که روی قطعاتی از خز یا تخته سنگ نشسته و با لباسی کمرنگ با لوان نارنجی و سبزو گلهای سرخ رنگین و کتابی در دست دارد که هم در روی آن امضای آقا رضا هندرج است.

خلاصه چنانکه نگاشته شد نقایس و ظرایف کتابخانه های ایران نهایت بسیار وافزون از احصاء و آمار ست و نگارنده بر این رعایت اختصار بدین قدر در اینجا اکتفا نمود.

تهران ۱۸ اردی بهشت ماه ۱۳۲۹ خورشیدی

۱. صاحب

۱- چند اول آثار ایران تألیف مسیو گدار رئیس موزه باستان که در پنج جلد انتشار داده و بزبان فرانسه نگاشته است و دو جلد آن بهارسی ترجمه شده